พรหมชาติ

พิมพ์เป็นที่ระลึก
ในงานพระราชทานเพลิงศพ

รองอำมาตย์เอก หลวงชลาลัยสวัสดิ์ (ต๋อง โชตยาน)

และ ฌาปนกิจศพ

นางชลาลัยสวัสดิ์ (ปลั่ง โชตยาน)

ณ สุสานหลวง วัดเทพศิรินทราวาส

วันพฤหัสบดี ที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖

พรหมชาติ

สุนันท์ วโรภาส

พิมพ์เป็นที่ระลึก
ในงานพระราชทานเพลิงศพ

รองอำมาตย์เอก หลวงชลาลัยสวัสดิ์ (ต๋อง โชติยาน)

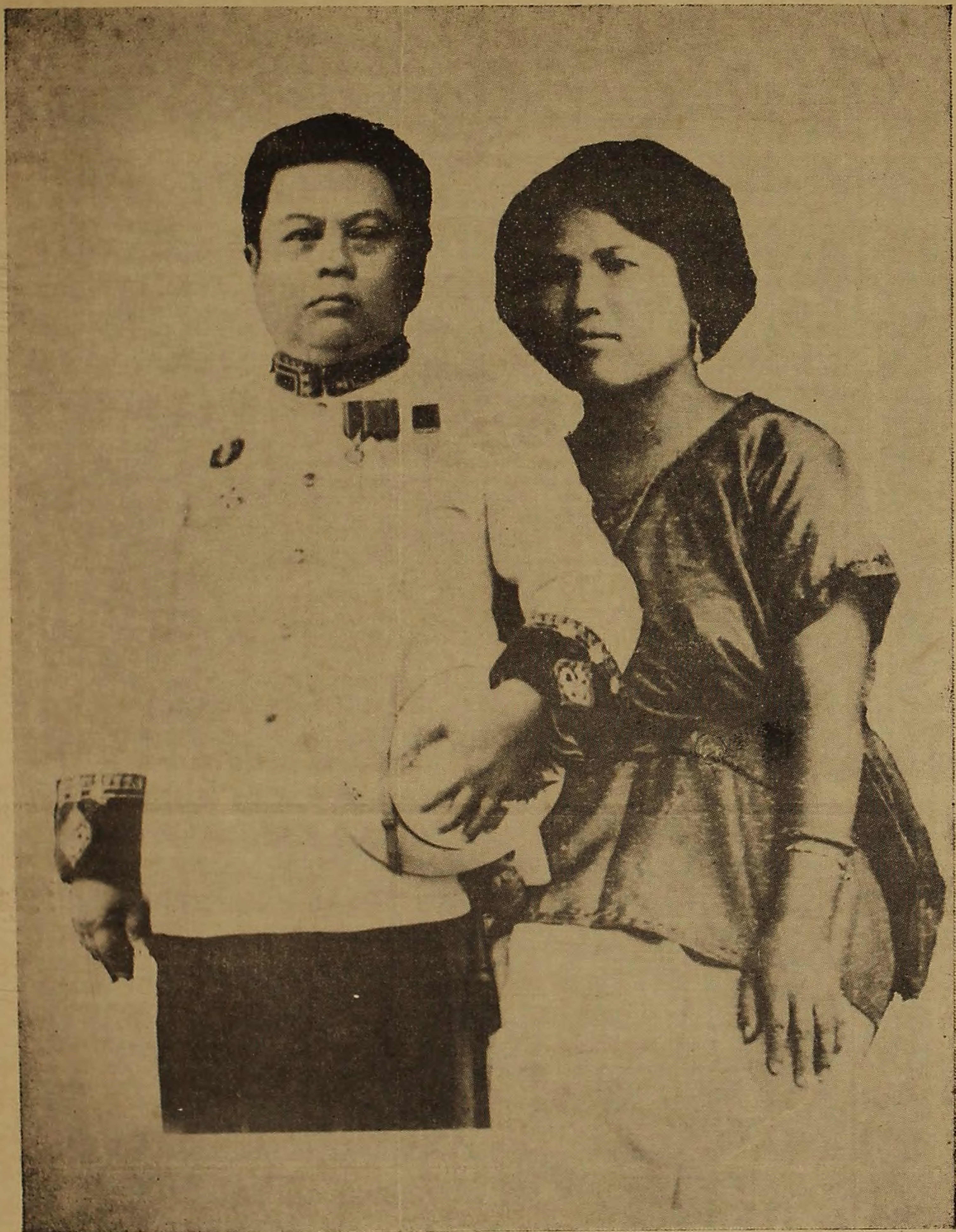
และ ฌาปนกิจศพ

นางชลาลัยสวัสดิ์ (ปลั่ง โชติยาน)

ณ สุสานหลวง วัดเทพศิรินทราวาส

วันพฤหัสบดีที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖

With the Compliments of

หลวงชลาสัยสวัสดิ์ และ นางชลาสัยสวัสดิ์

ประวัติหลวงชลาลัยสวัสดิ์

หลวงชลาลัยสวัสดิ์ (ต่อง โชตยาน) เป็นบุตรของนายอาน นางช่วง โชตยาน เกิดที่บ้านเลขที่ ๗๗๖ ริมถนนบำรุงเมือง ตำบลสี่กั๊กเสาชิงช้า อำเภอสำราญราษฎร์ จังหวัดพระนคร มณฑลกรุงเทพ ฯ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ตรงกับวันพุธ ขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๔ ปีจอ พ.ศ. ๒๔๒๙ มีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน คือ

๑. หลวงชลาลัยสวัสดิ์ (ต่อง โชตยาน)

๒. นางสาย ศิวะโกเศศ (ถึงแก่กรรมแล้ว) ภรรยานายวิเชียร ศิวะโกเศศ

๓. นางปาน สวัสดิวรภัณฑ์ ภรรยานายร้อยตำรวจเอก สวัสดิ์ สวัสดิวรภัณฑ์

๔. นายจันทร์ โชตยาน (ถึงแก่กรรมแล้ว)

หลวงชลาลัยสวัสดิ์ เมื่อเยาว์วัยบิดามารดาได้ส่งให้เข้าเล่าเรียนในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ๔ ปี ได้ประกาศนียบัตรประโยค ๑ ต่อไปเข้าเรียนในโรงเรียนสวนกุหลาบภาษาอังกฤษ ๔ ปี แล้วไปเรียนในโรงเรียนอัสสัมชัญอีก ๒ ปี ได้ประกาศนียบัตรชั้น ๓ และ ๔ ภาษาอังกฤษ ๒ ฉบับ

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๗ สมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งล่าม กรมคลอง กรมทาง กรมทดน้ำ กระทรวงเกษตร ได้เงินเดือนเดือนละ ๕๑ บาท

พ.ศ. ๒๔๔๘ ได้อุปสมบทเป็นภิกษุ มีสมเด็จพระสังฆราชเจ้ากรมหลวงชิณวรสิริวัฒน์ เมื่อครั้งยังเป็นหม่อมเจ้าพระสถาพรพิริยพรต เป็นพระอุปัชฌาย์ [redacted] จำพรรษา ณ วัดราชบพิธ เป็นเวลาสามเดือนครึ่ง

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๙ ได้เงินเดือน ๗๐ บาท

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๒ ได้เงินเดือน ๗๕ บาท

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๓ รับราชการในตำแหน่งพนักงานจ่ายเงินกองนอก ได้เงินเดือน ๘๐ บาท

วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๖ เป็นนายประตูน้ำบางขนาก เงินเดือน๑๐๐ บาท

วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๙ เป็นพนักงานจ่ายเงินก่อสร้างท่าหลวงแควประสัก ได้เงินเดือน ๑๑๐ บาท

วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๓ ได้รับพระราชทานยศเป็นรองอำมาตย์โท

วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๓ ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นขุนชลาลัยสวัสดิ์

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๘ ได้รับเหรียญบรมราชาภิเษกรัชกาลที่ ๗

มีความเจริญในราชการตลอดมาจนถึงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๑ ได้รับเงินเดือนในตำแหน่งนายเรือขุดที่ ๒ เงินเดือน๒๐๐ บาท

วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๑ เป็นรองอำมาตย์เอก

วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๒ ได้เหรียญจักรพรรดิมาลา

วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๓ ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสสริยาภรณ์ เบญจมาภรณ์ช้างเผือก

วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๔ เลื่อนเป็นหลวงชลาลัยสวัสดิ์

วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ ออกจากราชการโดยเหตุทางราชการได้ตัดทอนรายจ่ายให้เข้าสู่ดุลยภาพ ได้รับบำนาญเดือนละ ๙๐ บาท

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ ได้ทำการสมรสกับนางปลั่ง ชลาลัยสวัสดิ์ มีบุตรด้วยกันคงมีชีวิตอยู่คือ นางสุนันท์ วโรภาส ภรรยานายทรงวุฒิ วโรภาส และมีบุตรกับนางเปรื่อง โชตยาน ที่ยังมีชีวิตอยู่คือ นางปิติพร นวมารค ภรรยาพันตรี นิโรธ นวมารค

ต่อมาหลวงชลาลัยสวัสดิ์ ได้กลับเข้ารับราชการกรมชลประทานอีกครั้งหนึ่ง ในตำแหน่งนายประตูน้ำ จนกระทั่งเกษียรอายุ จึงออกรับพระราชทานบำนาญ จนกระทั่งถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ คำนวณอายุได้ ๗๗ ปี.

ประวัตินางชลาลัยสวัสดิ์

นางชลาลัยสวัสดิ์ (ปลั่ง โชตยาน) เป็นธิดาหลวงบำรุงฯ กรมการตำแหน่งตุลาการเมืองสรรค์บุรี (ซึ่งบัดนี้เป็นอำเภอสรรค์บุรีในจังหวัดชัยนาท) กับคุณยายโหมด อินทรมงคล บุตรีคหบดีเมืองสรรค์บุรี คุณตาหลวงบำรุงฯ เป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรี ไปรับราชการเมืองสรรค์บุรีจึงไปทำการสมรส แล้วเลยตั้งหลักฐานในเมืองสรรค์บุรี จนกระทั่งถึงแก่กรรม มีบุตรธิดากับคุณยายโหมด ๗ คน คือ

๑. นายศิริ อินทรมงคล ถึงแก่กรรม พ.ศ. ๒๔๖๐

๒. นางชลาลัยสวัสดิ์ (ปลั่ง โชตยาน) ถึงแก่กรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

๓. นางสาวเชื่อม อินทรมงคล ถึงแก่กรรม

๔. นางง้วย อินทรมงคล

๕. นางเปรื่อง โชตยาน ถึงแก่กรรม พ.ศ. ๒๔๖๘

๖. นายเลี่ยม อินทรมงคล

๗. นายสมบุญ อินทรมงคล ถึงแก่กรรม พ.ศ. ๒๔๖๓

นางชลาลัยสวัสดิ์ เกิดเมื่อวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๓๔ สมรสกับหลวงชลาลัยสวัสดิ์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ มีธิดาแต่เพียงคนเดียว คือ นางสุนันท์ วโรภาส นางชลาลัยสวัสดิ์ได้เริ่มป่วยด้วยโรคหัวใจมาแต่ปี ๒๕๐๓ แต่ไม่มีอาการหนัก ต่อมาปลายปี ได้เริ่มมีอาการโรคไตแทรก จึงต้องไปรักษาตัวอยู่โรงพยาบาลมิชชั่นจนหายกลับมา ภายหลังกลับมีอาการเจ็บอยู่เสมอ ๆ จึงเข้ารับการรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลพระปิ่นเกล้า ค่อยยังชั่วจึงกลับบ้านอีกครั้งหนึ่ง จนกระทั่งครั้งสุดท้ายกลับเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลพระปิ่นเกล้าอีก เป็นเวลาเดือนเศษก็ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ รวมอายุ ๗๑ ปี.

อนุสรณ์ถึงพ่อ

หลังจากที่ลูกได้สูญเสียแม่อันเป็นที่รัก-เคารพ-บูชาไปแล้ว ยังมิทันที่ความเศร้าโศกเก่าจะเสื่อมคลายไปจากจิตใจเลย ลูกก็ต้องมาพลันประสบกับเคราะห์กรรมอย่างหนักเข้าอีก ซึ่งก่อให้เกิดความระทมใจทับถมเป็นสองชั้นนั่นคือมรสุมแห่งความเศร้าจากมรณกรรมของพ่อ อันต่อเนื่องมาจากความสูญเสียของแม่ไม่นานนัก พ่อได้ป่วยด้วยโรคชรา ทั้ง ๆ ที่ลูกก็ทราบดีว่า ท่านก็อายุมากแล้ว สมควรแก่เวลาที่ท่านจะต้องอำลาจากโลกนี้ไปก็จริง แม้กระนั้นก็อดที่จะอาลัยอาวรณ์มิได้ตามวิสัยของปุถุชนที่จะต้องเป็นเช่นนี้เหมือนกันทุกรูปทุกนาม เมื่อพ่อยังมีชีวิตอยู่ลูกได้ไปมาเยี่ยมเยียนพ่ออยู่เสมอมิได้ขาด แต่หากมิได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดคอยปรนนิบัติพ่อเหมือนดังน้องสาว ซึ่งน้องสาวคนนี้ลูกได้อาศัยให้เป็นกำลังช่วยดูแลพ่อตลอดมา จึงนับถือเสมือนว่าเป็นพี่น้องร่วมท้องเดียวกัน น้องก็ดีเหลือหลายได้คอยเอาใจใส่ปฏิบัติพ่อเป็นอย่างดีตลอดมา จวบจนกาลอวสานแห่งชีวิตของพ่อ ส่วนลูกก็รับหน้าที่พยาบาลแม่เรื่อยมา เมื่อเวลาท่านเจ็บป่วยตลอดถึงเวลาที่ท่านได้สิ้นชีพเช่นกัน

ส่วนความสัมพันธ์กับพ่อเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ แม้ลูกจะอยู่ห่างไกลท่านบ้าง แต่จิตใจของพ่อก็ดูท่านยังผูกพันมั่นคงอยู่ในลูกเสมอ โดยสังเกตเห็นได้ว่าท่านมิได้ทอดทิ้งและอดห่วงใยมิได้ เพราะท่านได้หมั่นมาเยี่ยมเยียนและถามถึงทุกข์สุขเยี่ยงพ่อที่ดีอยู่เป็นนิตย์ ลูกจึงยังมีความอุ่นใจอยู่ว่าตราบใดที่พ่อยังมีชีวิตอยู่ ตราบนั้นก็เสมือนหนึ่งลูกได้มีร่มโพธิ์คอยปกกระหม่อมให้ได้รับความร่มเย็นอยู่ตลอดกาล เมื่อยามลูกมีทุกข์

พ่อก็เห็นใจคอยปลอบให้คลายทุกข์ เมื่อคราวลูกมีปัญหาชีวิตขัดข้องสิ่งใด พ่อก็คอยแนะนำทาง ทำให้ลูกได้แก้ไขสิ่งขัดข้องให้ลุล่วงไปได้โดยปราศจากอุปสรรค จึงเสมือนลูกได้มีที่ปรึกษาอย่างดีทีเดียว แต่บัดนี้พ่อได้ล่วงลับละลูกไปเสียแล้วอย่างไม่มีวันกลับหลัง แล้วลูกจะได้ใครเป็นที่ปรึกษาคอยให้ความอบอุ่นและเบาใจเล่า ลูกจึงรู้สึกเปลี่ยวเปล่าและเศร้าใจเป็นที่สุด แต่เมื่อมาหวลคิดถึงคติธรรมดา ซึ่งมิมีใครที่จะสามารถหลีกเลี่ยงได้พ้น กล่าวคือทุกคนจะต้องผจญกับความตายทั้งสิ้นก็ทำให้ได้คิดหักห้ามใจเสียจากความโศกเศร้าได้บ้าง และตั้งจิตมั่นเพื่อบำเพ็ญกุศลกรรม เป็นการตอบสนองบุญคุณพ่อที่มีต่อลูกอย่างสุดคณนาซึ่งลูกขอเทอดทูนพระคุณของท่านไว้อย่างสูง แม้ร่างกายของพ่อจะแตกสลายทำลายไปตามสภาพธรรมดาของสังขารก็จริง แต่คุณความดีที่พ่อได้มีต่อลูกอยู่อย่างมากมาย หาได้สลายตัวไปจากจิตใจของลูกไม่ ยังคงจารึกฝังแนบแน่นอยู่เป็นคู่กับจิตใจของลูกเสมอ

สุดท้ายนี้ขอให้ความดีทั้งหลาย ที่พ่อและแม่ได้สร้างสมไว้แก่ลูกและกุศลกรรมที่ลูกได้บำเพ็ญเป็นปัจโจปการกิจในครั้งนี้ แม้นพ่อและแม่จะสถิตย์อยู่ ณ ที่ใดในปรภพ ขอท่านจงทราบด้วยญาณวิถีและอนุโมทนาด้วยเถิด เพื่อจะได้ก่อเกิดเป็นอิษฐวิบูลย์มนุญผล ดลสุขใจให้แก่ท่านตามสมควรแก่คติวิสัยในสัมปรายภพต่อไปด้วย เทอญ

๑ คุณพ่อก่อเกิดตั้ง กายตน มาฤๅ
คุณแม่แผ่เผือผล กล่อมเกลี้ยง
พ่อปกแม่ป้องดล ดาลสุข ลูกนา
พ่อทะนุแม่ถนอมเลี้ยง ชีพข้าฯจึงคง ฯ

๑ คุณพ่อใหญ่ยิ่งฟ้า พสุธา เทียบแล
คุณแม่ยิ่งภูผา เปรียบได้
สองคนประมวลมา ลูกตอบ สนองฤๅ
ได้แต่น้อมจิตไหว้ เทอดตั้งบนเศียร ฯ

๑ พ่อลับแม่ล่วงแล้ว ลาไกล ยิ่งเฮย
ลูกสุดแสนอาลัย ก่นเศร้า
สุดกู่เรียกไปไย บ่กลับ คืนนา
ชอบแต่กอปร์กุศลเข้า อุทิศน้อมสนองคุณ ฯ

๑ เดชะคุณพระทั้ง กุศลทาน
แรงหนึ่งจิตพิศถาน เลิศแล้ว
สองพ่อแม่เนาสถาน ณ พิภพ ใดฤๅ
จุ่งสบสุขอย่าแคล้ว สถิตยังแดนสรวง ฯ

ลูก
สุนันท์ วโรภาส

รำลึกถึงแม่

แม่เริ่มป่วยด้วยโรคหัวใจตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ แต่ไม่ปรากฏอาการอันน่าวิตกเท่าใดนัก เพราะตามปกติแม่เป็นผู้มีสุขภาพดีและร่างกายแข็งแรง ไม่เคยเจ็บป่วยออดๆ แอดๆ แต่แล้วก็บังเอิญเป็นไปอย่างมิได้คาดฝัน คือต่อมาเมื่อปลายปีโรคไตได้คุกคามแม่อีก ลูกจึงได้นำไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลมิชชั่นหลายครั้ง แม่ได้เป็นๆ หายๆ เช่นนี้ตลอดระยะเวลาสองปี ครั้นในปลายปี ๒๕๐๔ แม่ได้ไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลพระปิ่นเกล้าเป็นเวลาเดือนเศษ จนอาการเป็นปกติ จึงกลับบ้านและได้พักฟื้นอยู่ที่บ้านเดือนเศษ ต่อมาอาการกลับกำเริบอีก ลูกจึงจำต้องนำแม่กลับเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลแห่งเดียวกันนี้อีกครั้งหนึ่ง ลูกได้ปฏิบัติดูแลอยู่อย่างใกล้ชิดทุกวันในชั่วระยะเวลาเพียง ๒๐ วันกว่าเท่านั้นเอง อาการของแม่ก็กลับกำเริบขึ้นอีกเป็นที่น่าวิตกยิ่ง ณ วันอันเป็นอวสานแห่งชีวิตของแม่นั้นเอง ตอนเช้าลูกรู้สึกสังหรณ์ใจผิดปกติ คือ มีอาการวิงเวียนศีรษะหน้ามืด จึงจำต้องพักผ่อนตลอดเวลาเช้า ซึ่งอาการเช่นนี้ไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย ดูคล้ายจะเป็นลางบอกว่า ระยะเวลาแห่งมรณกรรมของแม่ได้คืบคลานใกล้เข้ามาเต็มทีแล้ว วันนั้นจนบ่ายลูกได้ไปเยี่ยมด้วยจิตใจอันกระวนกระวายยิ่ง ผิดกว่าวันธรรมดาก่อนๆ พอไปถึงนางสาวซึ่งพยาบาลแม่อยู่ตลอดเวลาได้บอกว่า แม่ได้เรียกหาอยู่ตลอดคืน จึงได้เกิดความรู้สึกว่า แม่คงเป็นห่วงและคงรอลูกและความจริงก็เป็นเช่นนั้นเพราะลูกไปได้ทันเห็นใจแม่เพียง ๕ นาทีเท่านั้น แม่ยังพูดได้และได้เหลือบตาดูลูกได้สองครั้ง รู้สึกว่าสติสัมปชัญญะของแม่ยังดีอยู่ที่ยังจำอะไรได้

ครั้นแล้วเปลือกตาของแม่ค่อยหรี่ลง ๆ จนหลับสนิท แม่ได้จากไปแล้วด้วยอาการอันสงบและไปอย่างไม่มีวันกลับมาอีก ลูกเสมือนได้หมดแล้วซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างในโลก ใจลูกในขณะนั้นรู้สึกว่าว้าเหว่ที่สุด ความเศร้าโศกสุดพรรณนาได้ประดังเข้ามาทับถมหัวใจ จนสุดที่จะกล้ำกลืนฝืนอารมณ์และกลั้นน้ำตาไว้ได้ ความระทมทุกข์อะไรเล่าในชีวิตจะเท่ากับความระทมทุกข์อันเกิดจากการสูญเสียแม่อันเป็นสุดที่รัก เคารพและบูชาของลูกไปต่อหน้าเสมือนครั้งนี้ ในวันนั้นลูกยังจำได้แม่นยำว่า เป็นวันอาทิตย์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๐๕ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. นับเป็นวันที่ลูกได้รับความระทมขมขื่นที่สุดในชีวิตที่ได้เผชิญหน้ากับเคราะห์กรรมอย่างมหันต์ และหนักสุดเท่าที่ได้เคยผ่านมา

แม่ได้จากลูกไปแล้วก็จริง แต่ก็เป็นเพียงจากไปในส่วนร่างกายอันเป็นส่วนที่พระยามัจจุราชจะคร่าไปได้เท่านั้น ส่วนคุณธรรมความดีทางจิตใจที่แม่ได้มีต่อลูกนั้น หาได้ตกอยู่ในเงื้อมมือแห่งมฤตยูด้วยไม่ แต่หากยังคงฝังแนบแน่นเป็นคู่กับดวงใจของลูกอยู่เสมอ อย่างไม่มีวันที่จะเสื่อมคลายได้เลย ซ้ำดูกลับจะเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนใจให้ลูกได้รำลึกถึงพระคุณของแม่เพิ่มยิ่งขึ้นเป็นหลายเท่าพันทวีเสียอีก ลูกที่ดีของแม่ทุกคนย่อมทราบดีว่า แม่ผู้บังเกิดเกล้านั้นมีได้เพียงคนเดียวเท่านั้น สำหรับลูกคนหนึ่ง ๆ และก็เป็นแม่คนเดียวซึ่งลูกจะหาผู้แทนให้เสมอเหมือนได้ยาก เพราะแม่นอกจากจะได้แบ่งส่วนหนึ่งแห่งเลือดในอก ให้เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขแก่ลูกแล้ว ยังได้ทุ่มเทประเดซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นความดีทางจิตใจให้อีกด้วย เช่นความรัก ความสงสาร ความอาลัยห่วงใยตลอดถึงความเสียสละทุกอย่างเพื่อลูก ซึ่งแต่ละอย่างล้วนกลั่นกรองจากน้ำใสใจจริง

ของแม่อย่างบริสุทธิ์ มิเคลือบแฝงด้วยการหวังผลตอบแทนใดๆ แต่มุ่งหวังอย่างเดียวว่า ขอให้ลูกมีความสุขความเจริญเท่านั้น แม่ก็รู้สึกปลาบปลื้มใจเป็นที่สุดแล้ว ยังจะมีอะไรอีกหรือ ที่เป็นทรัพย์สมบัติในโลกที่จะยังความสุขใจให้แม่เท่ากับลูก และก็ยังจะมีอะไรอีกเล่าซึ่งเป็นขวัญ-ใจดวงเดียวที่สุดรักสุดถนอมของแม่ไม่มีอีกแล้ว และไม่มีอย่างแท้จริงฉะนี้และหรือลูกจะอดใจมิให้อาลัยและโศกเศร้าได้ ในเมื่อแม่ผู้มีพระคุณเปี่ยมในจิตใจต่อลูกเช่นนี้ได้จากไปแล้ว และเป็นการจากไปอย่างหมดหวังที่กลับคืนมาอีก

ความดีที่ได้หลั่งไหลออกจากดวงใจของแม่เท่านั้น ที่จะปกเกล้าปกกระหม่อมลูกให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุข และทำให้ลูกได้มองเห็นเป็นเสมือนแม่ยังคงอยู่ข้างเคียงลูกเป็นนิตย์ และเป็นอมตะตลอดกาลซึ่งจะเป็นเครื่องเตือนใจให้ลูกทำคุณงามความดี อันเป็นกุศลกรรมทุกอย่างเพื่อสนองบุญคุณของแม่อย่างไม่มีวันจะลืมไปได้ ลูกยังเป็นขวัญใจดวงเดียวของแม่อยู่ฉันใดท่านองเดียวกัน แม่ก็จะเป็นขวัญใจดวงเดียวของลูกอยู่เป็นนิจนิรันดร์ ฉันนั้น.

ลูก

สุนันท์ วโรภาส

นางชลาสัยสวัสดิ์ บีคิพร หลวงชลาสัยสวัสดิ์

อาลัยพจน์

แก่พ่อและป้าผู้วายชนม์

พ่อและป้าจากลูกและหลานไปในปีเดียวกัน ได้ก่อให้เกิดความวิปโยคทุกข์แก่ลูกหลาน สำหรับป้าเมื่อก่อนเป็นคนแข็งแรง กระฉับกระเฉงไม่น่าอายุสั้น ภายหลังได้มาล้มป่วยลง และป่วย ๆ หาย ๆ อยู่ปีเศษ จนเมื่อต้นปี ๒๕๐๕ ป้าได้ป่วยลงอีก แล้วป้าก็จากลูกหลานไปโดยไม่มีใครคาดคิดว่าจะต้องเสียป้าไปโดยรวดเร็วเช่นนี้

ป้ามีพระคุณแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ป้ารักและเลี้ยงดูข้าพเจ้ามาแต่เล็ก นับตั้งแต่แม่ของข้าพเจ้า (นางเปรื่อง โชติยาน) ซึ่งเป็นน้องร่วมบิดามารดาเดียวกับป้า ได้ถึงแก่กรรมเมื่อข้าพเจ้าอายุเพียงปีเศษ ป้าได้เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของข้าพเจ้าแทนแม่ตลอดมา ในวัยเยาว์ทั้งพ่อและป้ารักใคร่เอ็นดูข้าพเจ้าเป็นที่สุด ในการงานหรือการเที่ยวเตร่หย่อนใจพ่อและป้าได้พาข้าพเจ้าไปด้วยเสมอ เพื่อให้ข้าพเจ้าได้รู้เห็นสิ่งต่าง ๆ เป็นการเปิดหูเปิดตา เช่นให้ได้รู้จักสถานที่ และคุ้นเคยกับบุคคลในวงสังคมของพ่อและป้าตลอดมา จนเป็นที่ทราบกันในหมู่มิตรสหายของพ่อและป้าว่าข้าพเจ้าเป็นที่รักของท่านทั้งสองมาจนบัดนี้ ป้าเป็นผู้เอาใจใส่ในความเป็นอยู่ของข้าพเจ้าอย่างยิ่ง แม้ในยามสงครามเมื่อปี ๒๔๘๗ ข้าพเจ้าต้องอพยพไปศึกษาวิชาครูปีสุดท้ายที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ป้าก็ยังอุตส่าห์บุกบั่นไปเยี่ยมเยียน นำของกินของใช้ไปให้อยู่เสมอ ในเวลาที่มีการจัดเลี้ยงเพื่อนฝูงเนื่องในวันเกิดก็ดี หรือในโอกาสอื่น ๆ ก็ดี ป้าได้รับเป็นธุระเป็นผู้จัดการประกอบอาหารเลี้ยงโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยทุกครั้ง เมื่อป้าอันเป็นที่เคารพรักเสมือนแม่ ต้องมาจากไปอย่างไม่มีวันกลับเช่นนี้ จึงเป็นที่เสียใจและอาลัยอย่างสุดซึ้ง

ความเศร้าโศกที่ได้เสียป๋าไปยังไม่ทันบรรเทาลง ในปลายปีเดียวกันนั้น พ่อซึ่งมีพระคุณอย่างยิ่งใหญ่ พ่อซึ่งเป็นที่พึ่งตลอดชีวิตสำหรับลูกก็ได้จากไปสู่สุคติอีกท่านหนึ่ง ความทุกข์และความเศร้าเสียใจที่ลูกหลานได้รับในครั้งนี้จึงยิ่งใหญ่กว่าครั้งอื่น ๆ ดังได้กล่าวแล้วว่าพ่อรักข้าพเจ้ามาก สำหรับลูกพ่อได้สร้างแต่พระคุณไว้อย่างไม่มีวันลืม พ่อได้จากไปในลักษณะของพ่อที่ควรแก่การเคารพบูชาของลูก พ่อได้ทะนุถนอมเลี้ยงดูให้การศึกษา อบรมและอนาคตอันดีงามให้แก่ลูก ๆ จนสามารถประกอบสัมมาอาชีพเป็นหลักได้ทุกคน พ่อเป็นคนมีใจเมตตาปรานีชอบช่วยเหลือ ใครออกปากขอพ่อไม่เคยขัด พ่อเป็นที่พึ่งที่ปรึกษาของลูกหลาน พ่อชอบเล่าเหตุการณ์สถานที่ต่าง ๆ ให้ลูกหลานฟังเสมอ ๆ พ่อมักสอนภาษาและการคิดเลขแก่หลาน ๆ เสมอ พ่อเป็นคนยึดมั่นอยู่ในพระบวรพุทธศาสนา มักจะไปฟังธรรมเสมอ ๆ และยังบริจาคทรัพย์สร้างถาวรวัตถุ และบำรุงพุทธศาสนาอยู่เนือง ๆ

เมื่อพ่อและป๋าได้จากไปเช่นนี้ ไม่มีทางใดที่ลูก ๆ จะตอบแทนบุญคุณได้นอกจากจะบำเพ็ญกุศลไปให้ ขอให้พ่อและป๋าได้รับกุศลทักษิณานุปทานทั้งมวลจากลูกที่ตั้งใจอุทิศมาด้วยความเคารพ ขอให้วิญญาณของพ่อและป๋าจงไปสู่สุคติภพ เทอญ.

ปิติพร นวมารค

คำนำ

●

เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ รองอำมาตย์เอก หลวงชลาลัยสวัสดิ์ (ต่อง โชตยาน) และงานประชุมเพลิงศพ นางชลาลัยสวัสดิ์ (ปลั่ง โชตยาน) ณ สุสานหลวง วัดเทพศิรินทราวาส วันพฤหัสบดีที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ คุณสุนันท์ วโรภาส ผู้เป็นเจ้าภาพ นอกจากจะได้ประกอบพิธีบำเพ็ญกุศล เพื่ออุทิศให้กับท่านผู้ล่วงลับ ตามประเพณีนิยมแล้ว ยังได้ดำริห์ว่า ควรจะได้จัดสร้างอนุสรณ์ขึ้นสักประการหนึ่งเนื่องในงานคราวนี้ เพื่อจะได้เป็นสิ่งที่ระลึกถึงท่านทั้ง ๒ ที่ล่วงลับไป

การจัดสร้างสิ่งอนุสรณ์ดังกล่าวนี้ ได้มีความเห็นว่า ควรจะจัดพิมพ์หนังสือที่มีประโยชน์ขึ้นสักเรื่องหนึ่ง สำหรับที่จะได้มอบเป็นบรรณาการ แด่ทุกๆ ท่านที่ได้กรุณามาเป็นเกียรติในงานนี้ และหนังสือที่จะจัดพิมพ์ขึ้นนี้ ก็ควรจะเป็นหนังสือที่มีประโยชน์ ซึ่งสามารถจะนำไปใช้ได้ตลอดกาล

ฉะนั้นจึงได้นำความคิดเห็นในเรื่องนี้ มาปรารภกับข้าพเจ้า และมอบภาระให้ช่วยจัดพิมพ์คัมภีร์พรหมชาติ (ฉบับพิศดาร) ซึ่งข้าพเจ้าเป็นที่ได้รวบรวมขึ้นไว้ โดยประมวลข้อความต่าง ๆ มาจากสรรพโบราณคัมภีร์อันท่านโบราณาจารย์ได้ร้อยกรองขึ้นไว้ เพื่อสำหรับใช้พิจารณาวิถีชีวิตของบุคคลทั่ว ๆ ไป อันนับเป็นคู่มือของท่านพ่อบ้าน, แม่เรือน, ทุก ๆ คน จะได้ยึดถือและปฏิบัติตาม ข้าพเจ้าได้รับจัดทำให้ด้วยความเต็มใจ เพื่อสนองกุศลเจตนาของท่านเจ้าภาพ.

อิมินา กตปุญ์ญนิธินา ด้วยอำนาจกุศลบุญญนิธิทักษิณานุป- ทานกิจ ที่คุณสุนันท์ วโรภาส ได้บำเพ็ญอุทิศ ให้กับท่านผู้ล่วงลับไป ทั้ง ๒ ท่านในครั้งนี้ เมื่อท่านทั้ง ๒ ได้ทราบด้วยญาณวิถีอันใดก็ดี ขอจง อนุโมทนา เพื่อวิปาโกภาส อันโอฬารสุดพิเศษไพศาล ในสัมปรายภพนั้นๆ ตามควรแก่ฐานคตินิยม เทอญ.

เทพย์ สาริกบุตร

สำนักพิมพ์ "อุตสาหกรรมการพิมพ์"

๔ เมษายน ๒๕๐๖

พรหมชาติ

คัมภีร์เฉลิมไตรภพ

๏ สิทธิการิยะ ดำเนินความตามบุราณคัมภีร์ว่า เมื่อโลกได้ถึงแก่กาลวิบัติแล้ว โดยเกิดไฟบรรลัยกัลป์เผาผลาญเหลือแต่อากาศที่ว่างเปล่า บันดาพระเวทพระธรรมศาสตร์ต่างได้รวมกันเข้า บังเกิดเป็นพระ-อิศวรผู้เป็นเจ้า พระอิศวรผู้เป็นเจ้าได้ทรงพิจารณาดูเหตุแห่งความพินาสน์ทำลายของโลกแล้ว ทรงบังเกิดมีพระทัยเมตตาแด่สัตว์โลก จึงได้ทรงตกลงพระทัยที่จะสร้างสรรโลกขึ้นใหม่ พร้อมด้วยสรรพสิ่งต่าง ๆ ให้บังเกิดมีขึ้นโดยครบครัน ฯ

๏ เมื่อทรงดำริห์ฉะนั้นแล้ว จึงทรงยกพระหัตถ์ขวาขึ้นลูบพระอุระแล้วสลัดออกไป ก็บังเกิดเป็นพระอุมาภควดีขึ้น และทรงตั้งไว้ในที่พระมเหษีแห่งพระองค์ จึงได้ทรงปรึกษากับพระอุมาภควดี ในการที่จะสร้างโลกขึ้นใหม่ พระอุมาภควดีจึงกราบทูลว่า แต่ลำพังพระนางและพระอิศวรผู้เป็นเจ้านั้น จะสร้างโลกอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ เห็นจะเป็นสิ่งที่เหลือกำลังนัก ทางที่ดีขอให้ทรงสร้างผู้ช่วยขึ้นก่อน เพื่อจะได้เป็นกำลังช่วยเหลือในการดำเนินงานต่อไป ฯ

๏ พระอิศวรผู้เป็นเจ้า ก็ทรงเห็นดีด้วยตามที่พระนางอุมาภควดีกราบทูลมานั้น ตกลงที่จะทรงสร้างผู้ช่วยเหลือขึ้นก่อน โดยทรงยกพระหัตถ์เบื้องซ้ายลูบที่พระหัตถ์เบื้องขวา ทันทีทันใดนั้น ก็บังเกิดเป็นพระ

นารายณ์ขึ้น แล้วจึงทรงยกพระหัตถ์เบื้องขวาลูบเบื้องซ้าย ก็บังเกิดเป็นพรหมธาดาขึ้นอีกองค์หนึ่งรวมเป็น ๒ องค์ด้วยกัน จากนั้นก็ทรงสำรอกพระมังสะออกจากพระอุทร ก็บันดาลให้เกิดเป็นพื้นแผ่นดินขึ้น แล้วทรงถอดพระจุฑามณีออกจากพระเกษา ทรงเสกให้เป็นเขาพระสุเมรุราช กับทรงบันดาลให้บังเกิดธาตุทั้งปวงขึ้นในโลกนี้โดยบริบูรณ์ ฯ

๏ เป็นอันว่าโลกนี้ก็บังเกิดพืชและสรรพสัตว์ต่าง ๆ ขึ้นโดยครบถ้วน ครั้นแล้วจึงบังเกิดฝนตกลงมาห่าใหญ่ พอฝนซาขาดเม็ดแล้ว ลมก็พัดหอบเอาไอดินหอมตลบขึ้นไปจนถึงชั้นพรหมโลก พรหมทั้ง ๗ องค์ได้กลิ่นไอดินก็บังเกิดความอยากที่จะเสพกินง้วนดินนั้น ต่างก็แปลงเพศเป็นนางงามลงมายังพื้นโลกเพื่อจะเสพกินซึ่งง้วนดิน อันพรหมโลกนั้น ขณะเมื่อเกิดไฟบรรลัยกัลป์เผาผลาญโลก ไฟนั้นหาได้ไหม้ลุกลามขึ้นไปถึงชั้นพรหมโลกไม่ ฉะนั้นจึงได้มีพรหมโลกอยู่โดยสมบูรณ์ จนกระทั่งลงมาเสพกินซึ่งง้วนดิน ฯ

๏ เมื่อนางพรหมจำแลงทั้ง ๗ ได้เสพกินง้วนดินเข้าไปก็บังเกิดมีครรภ์ขึ้น เหล่าเทพบุตรและเทพธิดา ก็จุติมาเกิดในครรภ์ของนางพรหมจำแลงทั้ง ๗ นั้น ครั้นถึงกำหนดก็ประสูติออกมาเป็นชาย ๑ คน อันเป็นปฐมพงษ์ของมนุษย์ที่สืบต่อกันมาจนถึงทุกวันนี้ และมนุษย์ที่จุติขึ้นมาในเบื้องปฐมกาลนั้น ทุกคนมีแสงสว่างออกมาจากกายตัว มิต้องพักอาศัยแสงสว่างจากดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ทั้งนี้เพราะมนุษย์ในครั้งกระนั้นมิได้เสพกินซึ่งโภชนาหารที่หยาบช้า ต่อมาเมื่อได้เสพกินโภชนาหารที่หยาบช้าเข้า รัศมีอันมีประจำกายก็เสื่อมสูญสิ้นหายไป มนุษย์เหล่านั้นต่างก็คร่ำครวญกลัวเกรงต่อความมืดยิ่งนัก ฯ

๑ พระอิศวรผู้เป็นเจ้าได้ทรงทราบเหตุเข้า จึงได้ทรงปรึกษากับพระนางอุมาภควดีพระนารายณ์และพระพรหมธาดา เพื่อหาทางขจัดความมืดนั้นเสีย โดยที่ทรงดำริห์ว่า บัดนี้โลกก็บังเกิดมีมนุษย์และสัตว์ขึ้นมากแล้ว สมควรที่จะต้องจัดให้บังเกิดมีแสงสว่างส่องโลกขึ้น ให้เป็นประโยชน์แก่สัตว์โลกสืบต่อไป จึงได้ทรงจัดตั้งไว้ซึ่งจักรราศี๑๒ ราศี ประกอบด้วยดาวฤกษ์ ๒๗ ฤกษ์ มีวิมานนพเคราะห์ ๙ วิมานเวียนรอบจักรราศีเป็นที่กำหนดเวลา และจึงทรงบันดาลให้เกิดสัตว์เดรฉาน ๑๒ นักษัตรขึ้นเป็นนามปีดังนี้ ฯ

๑.	หนู	นามปีชวด
๒.	วัว	นามปีฉลู
๓.	เสือ	นามปีขาล
๔.	กระต่าย	นามปีเถาะ
๕.	งูใหญ่	นามปีมะโรง
๖.	งูเล็ก	นามปีมะเส็ง
๗.	ม้า	นามปีมะเมีย
๘.	แพะ	นามปีมะแม
๙.	ลิง	นามปีวอก
๑๐.	ไก่	นามปีระกา
๑๑.	สุนัข	นามปีจอ
๑๒.	หมู	นามปีกุญ

นรชาติหญิงชายผู้ใด ได้เกิดขึ้นมาในปีทั้ง ๑๒ นี้ ท่านวางหลักพยากรณ์ชาตาชีวิตไว้ดังนี้

คนที่เกิดในปี ๑๒ นักษัตร

๏ สิทธิการิยะ ผู้ใดเกิดปีชวด ทายว่า ผู้นั้นใจกล้าหาญแต่อาภัพ พูดจาอ่อนหวาน จะไปในทิศานุทิศมีผู้เกรงใจต้อนรับ มีบาปมาแต่ชาติปางก่อน ชอบเล่าความของผู้อื่น มีลาภดี จะเดินทางไปไหนมีเพื่อนฝูงมาก ทำราชการจะได้ดี เพราะเพื่อนฝูงอุดหนุน จะได้ดีเป็นใหญ่กว่าเพื่อนฝูงทั้งหลาย ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีฉลู ทายว่า ผู้นั้นมักจะต้องจากคู่รักของตน จะไปหาท่านผู้ใดท่านต้อนรับยินดีนัก และมักชอบเจรจาเรื่องราวต่าง ๆ ของผู้อื่น จะได้ลาภเพราะสมณะชีพราหมณ์ผู้ใหญ่ เป็นคนเดินเร็วจะไปไหนมักพลันถึง ทำราชการไม่ดี จะเป็นข้าเจ้าบ่าวขุนนางก็อาภัพ มักต้องโทษติเตียนเพราะคนอื่นให้ร้าย แม้ทำราชการก็เป็นแต่พอปานกลาง ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีขาล ทายว่า ผู้นั้นเมื่อเวลาจะสิ้นชีพมักจะตายด้วยอาการไม่ปกติ และจะไปหาผู้ใดมักไม่เกรงใจ อาภัพมีบาปกรรมมาแต่ชาติปางก่อน เขาว่าดีแต่ต่อหน้าลับหลังว่าร้าย มักจะได้ลาภของขาวเหลือง และจะเดินไปไหนมักถูกบาดเจ็บ อาษาเจ้านายดีนัก ทำราชการจะได้ดี เพราะคนสีเนื้อขาวจะอุดหนุนให้ได้ดี ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีเถาะ ทายว่า ผู้นั้นต้องระวังกินของผิดสำแดง ถ้าจะไปหาใครท่านต้อนรับเชื้อเชิญแต่ไกล มีนิสสัยเนื่องมาแต่ชาติปางก่อน เป็นผู้รู้หลักนักปราชญ์กว่าคนทั้งปวง แม้จะได้ทรัพย์สินเงินทองก็ต้องเดือดเนื้อร้อนใจ จะไปไหนเดินเหินคล่องแคล่ว มีเพื่อนติดตามจึ่งจะดี แม้อาษาเจ้านายจะได้ดีเพราะผู้หญิงอุดหนุน แต่ทำราชการไม่ดีอาภัพ ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีมะโรง ทายว่า ผู้นั้นจะตายเพราะอาษาท่าน จะไปหาผู้ใดมักรักใคร่เหมือนพี่น้องกัน มีกรรมมาแต่ปางก่อน จะต้องถูกบาดเจ็บเพราะผู้อื่น จะได้ลาภเพราะผู้หญิง เดินเหินก็ช้า จะไปก็ค่อยไปค่อยมา ถ้าอาษาเจ้านายทำแต่พอตัวจึงจะดี แม้ถ้าทำราชการจะมีชื่อเสียงปรากฏฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีมะเส็ง ทายว่า ผู้นั้นจะต้องตายเพราะอาษาท่านผู้ใหญ่ ถ้ามิฉะนั้นก็เพราะความเหน็จเหนื่อยเหลือลำหัส แม้จะไปหาท่านผู้ใดก็ไม่ต้อนรับ อาภัพทำคุณแก่ใครไม่ขึ้น จะได้ลาภเพราะผู้หญิง แม้เดินทางไปไหนมักพูดโอ้อวด จะอาษาเจ้านายก็พอเป็นปานกลาง จะได้ดีพอประมาณ แม้ทำราชการก็อาภัพ ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีมะเมีย ทายว่า ผู้นั้นเมื่อจะถึงแก่กรรมจะตายด้วยเรื่องทรัพย์สินเงินทอง จะไปหาผู้ใดมีผู้นับถือเหมือนพี่น้อง มีเงินทองมักวางใจผู้อื่น มีบาปติดมาแต่ชาติปางก่อน จะได้เข้าของสิ่งใดมักมีตำหนิ แม้อาษาเจ้านายจะได้ดีเพราะบัณฑิตย์อุดหนุน แม้ทำราชการจะได้เป็นใหญ่กว่าคนทั้งปวง ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีมะแม ทายว่า ผู้นั้นใจกล้าหาญ แต่ว่าอาภัพ พูดจาอ่อนหวาน จะไปในทิศานุทิศใดมีผู้เกรงใจต้อนรับ และมีบาปมาแต่กำเหนิดชอบเล่าความของท่านผู้อื่น และมักได้ลาภอันดี จะไปไหนมีเพื่อนฝูงมาก แม้ทำราชการจะได้ดีเพราะเพื่อนฝูงอุดหนุน และทำราชการจะได้เป็นใหญ่กว่าเพื่อนฝูงทั้งปวง ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีวอก ทายว่า ผู้นั้นจะต้องจากคู่รักของตน จะไปหาท่านผู้ใดมักต้อนรับยินดีนัก ชอบเล่าเรื่องราวของผู้อื่น จะได้ลาภเพราะสมณะชีพราหมณ์ผู้ใหญ่ จะไปไหนเป็นคนเดินเร็ว ทำราชการอาภัพ คนอื่นจะให้ร้าย แม้ทำราชการก็พอเป็นปานกลาง ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีระกา ทายว่า ผู้นั้นจะสิ้นชีพมักไม่เป็นปกติ จะไปหาผู้ใดมักไม่เกรงใจ อาภัพ มีบาปมาแต่ชาติปางก่อน เขาว่าดีแต่ต่อหน้า ลับหลังว่าร้าย จะได้ลาภแต่ของขาวเหลือง จะไปแห่งใดมักระวังบาดเจ็บ แม้อาษาเจ้านายดีนัก แม้นทำราชการก็ดี เพราะคนสีเนื้อขาวอุดหนุนให้ได้ดี ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีจอ ทายว่า ผู้นั้นให้ระวังของผิดสำแลง แม้จะไปหาท่านผู้ใดมักเชื้อเชิญแต่ไกล มีนิสสัยมาแต่ชาติปางก่อน เป็นผู้รู้หลักนักปราชญ์กว่าคนทั้งปวง แม้จะได้ทรัพย์สินเงินทองก็ต้องเดือดเนื้อร้อนใจ ถ้าไปไหนมีเพื่อนติดตามจึงจะดี อาษาเจ้านายจะได้ดี เพราะผู้หญิงอุดหนุน แม้ทำราชการไม่ดีอาภัพ ฯ

๏ ผู้ใดเกิดปีกุญ ทายว่าผู้นั้นจะตายก็เพราะอาษาท่าน ไปหาท่านมักรักใคร่เหมือนพี่น้อง มีกรรมมาแต่ปางก่อน ต้องถูกบาดเจ็บเพราะผู้อื่น และจะได้ลาภเพราะผู้หญิง แม้จะอาษาเจ้านายก็ทำแต่พอตัวจึงจะดี แม้ทำราชการจะได้ดีมีชื่อเสียงปรากฏแล ฯ

นอกจากจะแบ่งเป็นปีทั้ง ๑๒ นักษัตร์แล้ว ยังได้แบ่งปีหนึ่ง ๆ ออกเป็นเดือน ปีละ ๑๒ เดือน หญิงชายผู้ใดเกิดในเดือนใดทั้ง ๑๒ เดือน ท่านวางหลักพยากรณ์ชาตาชีวิตไว้ดังนี้

คนเกิดใน ๑๒ เดือน

๏ สิทธิการิยะ ผู้ใดเกิดในเดือนอ้าย ๑ ทายว่า ผู้นั้นมีสีเนื้อดำแดง รูปพรรณเพรียว เป็นคนปานกลางไม่ยากจนนัก ถ้าคบคนให้คบสีเนื้อดำแดงจึงจะดี ถ้ามีบุตรชายก่อนดี ถ้ามีบุตรหญิงก่อนไม่ดี ผู้นั้นมีศัตรูเป็นชายนัยน์ตาเหลือง ผมหยอง ถ้าเป็นหญิงนมยานข้างหนึ่งแล ฯ

๏ ผู้ใดเกิดในเดือนยี่ ๒ ทายว่า ผู้นั้นผิวเนื้อขาวเหลืองจึงจะได้โฉลก เป็นคนปานกลางพอเลี้ยงตัวได้ คบมิตรเป็นชายรูปร่างเพรียวบางจึงจะดี มีบุตรชายก่อนจึงจะถูกโฉลก มีคนเนื้อดำแดงเป็นศัตรู ถ้าเป็นหญิงเนื้อขาวรูปร่างสูง ถ้าได้คู่เป็นที่พึ่งได้ ฯ

๏ ผู้ใดเกิดเดือนสาม ๓ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนเนื้อสองสีดำแดงจึงจะต้องโฉลก เป็นคนปานกลาง คบคนสีเนื้อขาวดี จะมีบุตรน้ำใจกล้าหาญอาษาเจ้านายดี มีคนปองร้ายเป็นศัตรูมาก ทำการสิ่งใดต้องระมัดระวังตัว จะได้คู่เป็นเชื้อตระกูลผู้ดี แต่มักจะต่างใจไม่เกรงกัน ฯ

๏ ผู้ใดเกิดเดือนสี่ ๔ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนเนื้อสองสี เป็นคนดีเลี้ยงตัวได้ จะมีบุญวาสนาด้วยตนเอง คบคนสีเนื้อดำแดงดี มีบุตรชายหัวปีดี ถ้าเป็นหญิงก่อนไม่ดี มีศัตรูเป็นหญิงคอยปองร้าย ได้คู่เป็นคนปากกล้าสักหน่อย แต่ว่าความคิดความอ่านดี ฯ

๏ ผู้ใดเกิดในเดือนห้า ๕ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนสีเนื้อดำแดงสักหน่อยจึงจะต้องโฉลกดี จะได้เป็นใหญ่เพราะมีคนอุปถัมภ์ คบคนสีเนื้อดำแดงรูปร่างเกร็งจึงจะดี มีบุตรหญิงก่อนดี มีบุตรชายก่อนมิดี มีศัตรูเป็นคนผมหยองนัยน์ตาเหลือง จะได้คู่เป็นคนปากกล้าสักหน่อย ฯ

๏ ผู้ใดเกิดในเดือน ๖ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนสีเนื้อขาว รูปร่างสูงเจรจาไม่สู้ไพเราะ เป็นคนอาภัพ มักชอบบ่นจู้จี้ มีบุตรชายหัวปีดี ถ้ามีบุตรหญิงก่อนไม่สู้ดี มีคนสีเนื้อดำแดง มีแผลเป็นๆ ศัตรูคอยคิดร้าย จะได้คู่เป็นคนใจกุศลชอบทำบุญให้ทานมีศรัทธาดีนัก ฯ

๏ ผู้ใดเกิดในเดือนเจ็ด ๗ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนสีเนื้อดำรูปพรรณสันทัดคน เป็นคนปานกลางพอเลี้ยงตัวได้ดี คบคนสีเนื้อดำจึงจะดี มีบุตร

ชายก่อนดี ถ้ามีบุตรหญิงก่อนไม่ดี มีสัตรูเป็นคนผมบางตาเหลือง ได้คู่เป็นคนเจรจาดี ใจซื่อสัตย์เป็นที่ไว้ใจได้ดี ฯ

๏ ผู้ใดเกิดในเดือนแปด ๘ ทายว่าผู้นั้นเป็นคนสีเนื้อดำแดง รูปพรรณเพรียวบาง เป็นคนปานกลางไม่ยากจนนัก คบคนสีเนื้อดำแดงดี มีบุตรชายก่อนดี ถ้ามีบุตรหญิงก่อนไม่ดี มีคนตาเหลืองผมหยองเป็นสัตรู ถ้าเป็นหญิงนมยาน ได้คู่เป็นคนดุพูดจาไม่เรียบร้อย ฯ

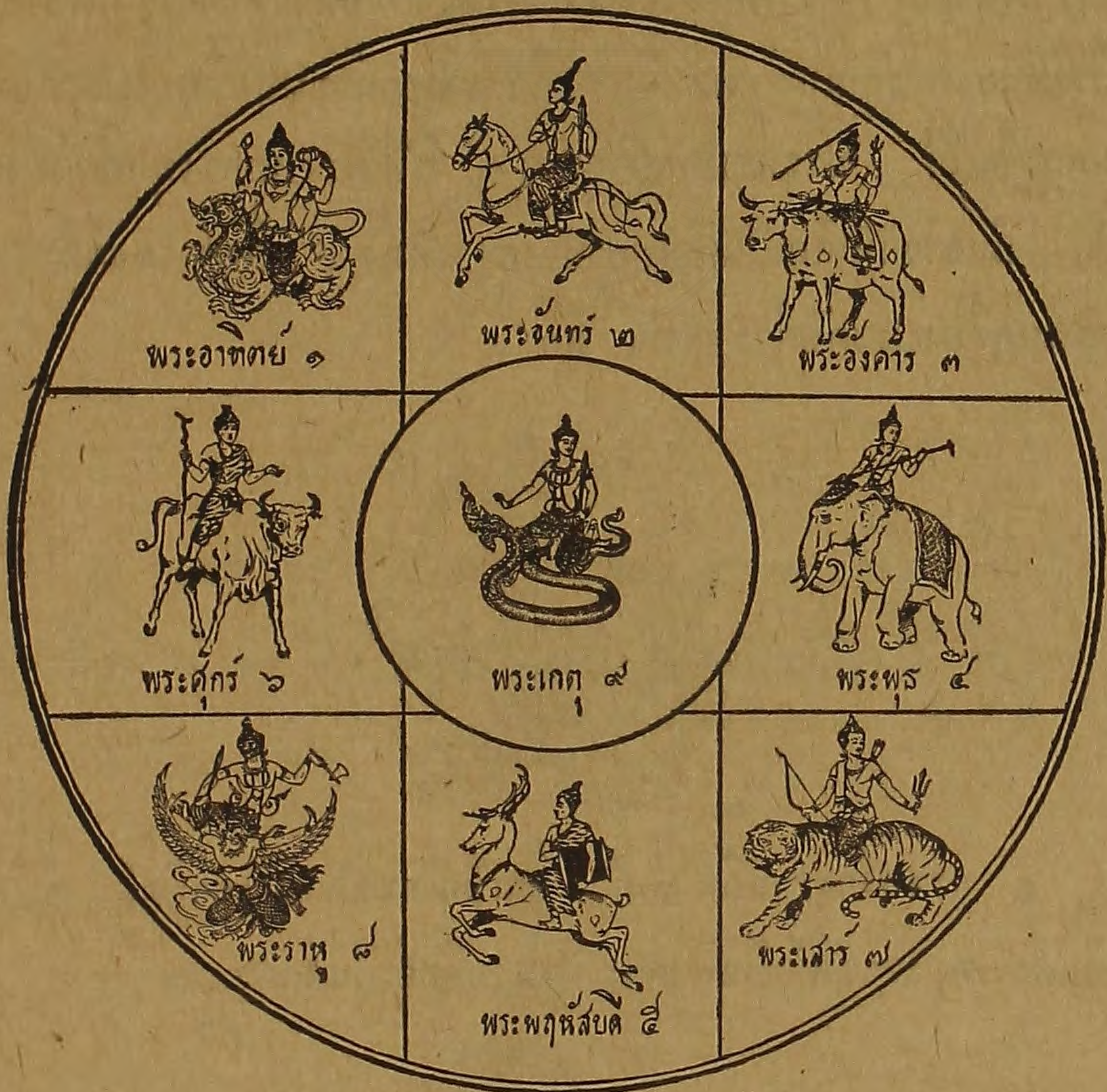
๏ ผู้ใดเกิดในเดือนเก้า ๙ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนสีเนื้อขาวเหลือง จึงต้องโฉลก เป็นคนปานกลางพอเลี้ยงตัวได้ คบมิตรที่เป็นชายรูปร่างเพรียวบางจึงจะดี มีบุตรชายก่อนดีต้องโฉลก มีคนเนื้อดำแดงเป็นสัตรู ถ้าเป็นหญิงขาวสูงได้คู่เป็นที่พึ่งได้ ฯ

๏ ผู้ใดเกิดในเดือนสิบ ๑๐ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนสีเนื้อดำแดงจึงต้องโฉลก เป็นคนปานกลาง คบคนสีเนื้อขาวดี มีสัตรูมาก ทำสิ่งใดต้องระวังตัว จะได้คู่ตระกูลดีแต่มักไม่เกรงใจกัน ฯ

๏ ผู้ใดเกิดในเดือนสิบเอ็ด ๑๑ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนเนื้อสองสี เป็นคนเลี้ยงตัวได้ มีบุญวาสนาเพราะตัวเอง คบคนสีเนื้อดำแดง มีบุตรชายก่อนดี ถ้าเป็นหญิงไม่ดี มีสัตรูเป็นหญิงคอยปองร้าย ได้คู่เป็นคนปากร้ายแต่ความคิดอ่านดีนัก ฯ

๏ ผู้ใดเกิดในเดือนสิบสอง ๑๒ ทายว่า ผู้นั้นเป็นคนสีเนื้อดำแดงสักหน่อยจึงจะต้องโฉลก จะได้เป็นใหญ่เพราะผู้อุปถัมภ์ คบคนสีเนื้อดำแดงรูปร่างเกร็งสักหน่อย มีบุตรหญิงก่อนดี ถ้าบุตรชายก่อนไม่ดี มีสัตรูเป็นคนผมหยองนัยน์ตาเหลือง จะได้คู่เป็นคนปากกล้าสักหน่อย ฯ

เทวดานพเคราะห์

ครั้นพระอิศวรผู้เป็นเจ้าได้ทรงสร้าง ๑๒ นักษัตร์ มีนามประจำปีเรียบร้อยแล้ว จึงได้สร้างเทวดาขึ้นอีก ๙ องค์ เพื่อจะให้รักษาวิมานมีหน้าที่ ๆ จะตระเวนรอบจักรราศีสืบต่อไป การที่จะสร้างเทวดานั้น ขั้นแรกทรงประกอบพิธีกรรมร่ายพระเวท หุงน้ำอมฤตขึ้นเสียก่อน แล้วจึงเสด็จไปยังยอดเขายุคลธร ทรงสั่งให้ท้าวสหบดีพรหมไปทำการเลือกคัด เอาฝูงสัตว์ตามที่ต้องพระประสงค์มาถวายแล้ว ได้ทรงร่ายพระเวทเป่าไปบันดาลให้กายของฝูงสัตว์เหล่านั้นแหลกละเอียดเป็นภัสม์ธุลีไป พระอิศวรผู้เป็นเจ้าจึงทรงเอาผ้าสีต่าง ๆ ห่อผงอันละเอียดนั้น อันผ้าสีต่าง ๆ นั้นจึงได้

กลายเป็นสีของเทวดา และสีของอาภรณ์เครื่องประดับประดาของเทวดานพเคราะห์ทั้ง ๙ ที่พระอิศวรผู้เป็นเจ้าทรงสร้างขึ้นในครั้งนั้น เมื่อได้ทรงใช้ผ้าสีห่อผงกระดูกเหล่านั้นแล้ว จึงทรงเอาน้ำอมฤตที่ทรงประกอบพิธีกรรมหุงขึ้นไว้ ประพรมห่อผ้าสีต่าง ๆ ที่ได้ทรงห่อกระดูกสัตว์ทั้งปวงไว้นั้น บันดาลให้เกิดเป็นเทพยดานพเคราะห์ทั้ง ๙ ซึ่งต่างองค์ก็ทรงมีสีกายและเครื่องประดับต่าง ๆ กัน คือ

๑ ทรงสร้างราชสีห์ ๖ ตัว ขึ้นเป็นเทพยดาพระอาทิตย์ มีสีกายเป็นสีแดง ทรงราชสีห์เป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นสีแดง ฯ

๑ ทรงสร้างนางฟ้า ๑๕ นาง ขึ้นเป็นเทพยดาพระจันทร์ มีสีกายเป็นสีขาวนวล ทรงม้าเป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นแก้วมุกดา ฯ

๑ ทรงสร้างกระบือ ๘ ตัว ขึ้นเป็นเทพยดาพระอังคาร มีสีกาย
เป็นแก้วเพทาย ทรงกระบือเป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นสีทับทิม ฯ

๑ ทรงสร้างคชสาร ๑๗ ตัว ขึ้นเป็นเทพยดาพระพุธ มีสีกายเป็น
แก้วมรกต ทรงช้างเป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นสีมณี (เหลืองสลัว) ฯ

๑ ทรงสร้างฤาษี ๑๙ ตน ขึ้นเป็นเทพยดาพระพฤหัสบดี มีสีกายเป็นแก้วไพฑูรย์ ทรงกวางทองเป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นสีบุษราคำ (เหลืองแกมเขียว) ฯ

๑ ทรงสร้างโค ๒๑ ตัว ขึ้นเป็นเทพยดาพระศุกร์ มีสีกายเป็นสีประภัสสร ทรงโคอุสุภราชเป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นสีทอง ฯ

๑ ไทรงสร้างเสือ ๑๐ ตัว ขึ้นเป็นเทพยดาพระเสาร์ มีสีกายเป็นสีดำ (บางแห่งว่าเขียว) ทรงเสือเป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นสีมรกต (หรือบุษราคำ) ฯ

๑ ทรงสร้างหัวผีโขมด ๑๒ ตัว ขึ้นเป็นพระราหู มีสีกายเป็นที่ทองสัมฤทธิ์ ทรงครุฑเป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นสีนิล ฯ

๑ ทรงสร้างพญานาค ๙ ตัว ขึ้นเป็นพระเกตุ มีสีกายเป็นทองคำ ทรงนาคเป็นพาหนะ วิมานที่อยู่เป็นสีดอกบุษบา คือมีสีเหมือนเปลวไฟ ฯ

วิมานตามที่กล่าวมานี้ ก็คือดวงดาวนพเคราะห์นั่นเอง พระอิศวรผู้เป็นเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นไว้ก่อนแล้ว ภายหลังจึงได้สร้างเทพยดานพเคราะห์ขึ้นรักษา เมื่อทรงสร้างเทพยดานพเคราะห์แล้ว ก็ทรงกำหนดเป็นนามวัน ๗ องค์ คือ พระอาทิตย์ พระจันทร์ พระอังคาร พระพุธ พระพฤหัสบดี พระศุกร์ พระเสาร์ และทรงพยากรณ์ไว้ว่า ถ้าหากผู้หญิงผู้ชายใดเกิดมาในวันทั้ง ๗ ความเป็นไปจะต่างกันตามวันที่เกิดดังนี้ คือ

คนเกิดวันอาทิตย์

๑ สิทธิการิยะ ท่านผู้ใดเกิดวันอาทิตย์ นามครุฑสิทธิธาตุหิน ทุกเพื่อนผินซอบทั่ว จิตกุศลยั่วยิ่งยง ทำคุณคงอับผล ดังตักชลรดไม้ ห่อนเห็นได้ชุ่มชื่น เชื่อเขาอื่นเร็วนัก ภายหลังมักพิศวง ต่อใหญ่ยงยลสุข ในยี่สิบเอ็ดทุกข์ร้อนรน จิตจินต์ตนเพื่อนพันธุ์ บ่ตั้งมั่นมัวหมอง ทุกข์โศกสนองเนื่องหน้า ในยี่สิบห้าหนหนึ่ง จักขึ้นขึ้งแค้นเคือง ถ้อยความเนื่องเหนื่อยเหน็จ ยี่สิบเจ็ดจัดยาก กับยี่สิบหกให้ระมัด เร่งบัญญัติปากตน พ้นนั้นผลลาภา ตราบชราเรืองจิต คนวันอาทิตย์นี้ ท่านกล่าวชี้บังคับ

เบื้องพายัพอย่าศูนย์ เป็นทิศมูลโดยมี ชอบเชิงที่ไหว้พระ ทักษิณะทิศศรี ปลูกมาลีสวนสถาน เบื้องอีสานอายุ ไว้ธาตุเจดีย์ บูรพาที่บ่อธาร อาคเณย์มานยุ้งฉาง บ่าววัววางอุดร อาวุธศรหรดี เตาอัคคีครัวไฟ ทิศปราจินใจจงรู้ จักเรืองยศยิ่งผู้ อื่นโอ้หรือทัน แลนา ฯ

คนเกิดวันจันทร์

๑ สิทธิการิยะ ผู้ใดเกิดวันจันทร์แจ้งประจักษ์ นามพยัคฆ์เสือสีห์ ธาตุไม้มีโวหาร มานะทะยานยิ่งผู้ โกรธเก่งรู้เร็วหาย เพราะปากหลายเหลือเข็ญ คนมักเป็นสัตรู สิบห้าดูโดยหมาย ร้อนใจหลายเหลือการ เพราะคนพาลพาอับ หาทรัพย์ได้ไม่ขาด แต่เรี่ยราดร่อยหาย ยี่สิบสามหมายเหมือนจิต จักสฤษดิ์สุขสวัสดิ์ ด้วยสมบัติเหลือล้น สามสิบพ้นพึงพั้งเร่งระวังหมั่นหมาย เคราะห์ร้ายหลายโดยเลศ ห้าสิบเศษขึ้นไป จักสุขใจเจริญศรี ดังวาทีรำพรรณ คนวันจันทร์จงจำ ท่านแนะนำตำรา เบื้องบูรพาทักษิณ จงยลยินไว้พระ อาคเณย์สระบ่อธาร ทิศอีสานสวนศรี เบื้องหรดีจงไว้ พวกบ่าวไพร่วัวควาย อุดรหมายยุ้งฉาง พายัพวางครัวเพลิง จักรื่นเริงเรืองร้า ห่อนฤๅตกต่ำช้ำ ตราบสิ้นเสียสกล แลนา ฯ

คนเกิดวันอังคาร

๑ สิทธิการิยะ ผู้ใดเกิดวันอังคาร นามขนานสีหราช ธาตุเหล็กดีโดยใจ เป็นผีไฝภักตรา กอบศรัทธาทางหาญ ที่สถานสถิตย์หลายมากมิตรสหายแห่งตน ทำคุณคนห่อนเห็น จักมักเป็นเบล่าไป เก็บทรัพย์ไว้ไม่คง พวกเผ่าพงศ์พันธุ์ญาติ อย่าควรมาดหมายพึ่ง แต่คนหนึ่งฤๅมีได้ดิบดีด้วยตน เมื่อสิบห้าชนม์สกลเศร้า ยี่สิบห้าเข้าครั้งหนึ่ง โรครุมรึงร้อนแรง สามสิบแสดงโดยมี ในสี่สิบปีลงมา ร้อนอุราแรงเร้า แสน

โศรกเศร้าเสียสุข และรานทุกข์ทุกวัน พ้นนั้นสรรพสุขถึง จงคำนึงตำนาน อิสานอาคเณย์นี้ ชี้ช่องให้ไหว้พระ บูรพะอุทยาน อุดรธารน้ำขี้ เบื้อง หรดียุ้งฉาง วางบ่าวไพร่วัวควาย จงมั่นหมายประจิมา เครื่องศาสตรา พายัพ ครัวบังคับเขตไว้ เบื้องทักษิณะใช้ สุขพ้นภัยพาล แถนา ฯ

คนเกิดวันพุธ

๑ สิทธิการิยะ ผู้ใดเกิดวันพุธ นามสุนักขาธาตุเถ้า สิบสามเข้า ขวบปี โรคราวมีทุกข์ ถ้อยความรุกรุมให้ หาทรัพย์ได้ไม่คง วิริยะยงยิ่งผู้ มักรอบรู้สรรพการ ทำคุณท่านอาภัพ มักศูนย์ลับลอยเปล่า สถานเก่า ราศครรไล ไปเนาว์ในที่อื่น สำราญรื่นรมยา ถ้อยวาจาอาจหาญ ห่อน วิจารณ์หาหยุดยั้ง ใหญ่มั่งคั่งสมบัติ เสพสุขสวัสดิ์เปรมปรีดิ์ ห้าสิบแปด ปีชี้ไว้ จะเป็นได้ภัยพาล อนึ่งอาจารย์บัญชา ตามตำราสมมุติ คนวันพุธ พึงจำ โดยดังคำบังคับ อุดรกับบูรพา ไว้ปฏิมาเจดีย์ ทั้งสวนศรีอาคเณย์ ครัวเพลิงไว้อิสาณ สระบ่อธารหรดี ยุ้งสาลีประจิมา ไว้ศาสตราทักษิณ โดยดังยินอย่างอ้าง บ่าวไพร่วัวควายช้าง พายัพไว้วานจำ แถนา ฯ

คนเกิดวันพฤหัสบดี

๑ สิทธิการิยะ ผู้ใดเกิดมา ในทิวาพฤหัส ธาตุน้ำชัดนามหนู โมโหดุจนาค ปัญญามากรอบรู้ เป็นเผ่าผู้เพียรเรียน การขีดเขียน เชี่ยวชาญ แกว่นโวหารรู้รอบ ชอบสตรีสมณะ แม้เล่นหะคบหา ได้ลาภา เรืองผล เมื่อคราวชนม์ดลเข้า ห้าสิบเศร้าโศรกศัลย์ คนผู้เกิดวันพฤหัส จงจำอรรถวาที ไว้เจดีย์รูปพระ ทิศประจิมะอุตรา เบื้องบูรพาอาวุธ สระบ่อขุดพายัพ สวนบังคับเขตร์ใช้ ไว้หรดีดังคำ ยุ้งฉางทักษิณา โคทา ษาอิสาณ อาคเณย์ถ่านครัวไฟ จักเจริญใจสุขพร้อม ดุจค่ายปราการป้อม นิราศร้างแรมไกล แถนา ฯ

คนเกิดวันศุกร์

๑ สิทธิการิยะ ผู้ใดเอากำเนิด เกิดในวันศุกรา นามเมษาธาตุลม จิตนิยมทะยานนัก มักหักหักโวหาร ปากสามานย์ไม่กล้า โกรธเร็วรา ลืมคิด หาทรัพย์ติดตนน้อย แล้วเสียย่อยสิ้นไป เมื่อสิบเอ็ดไวยไข้ครั้น ยี่สิบห้าพลันได้มิตร เป็นคู่ชิดชมชื่น เพราะเขาอื่นได้ร้อน ยี่สิบซ้อนชูศรี หกสิบปีที่หนึ่ง ยศศักดิ์พึงพอผล คนวันศุกร์สืบสาร อาจารย์จัดบังคับ เบื้องพายัพส่วนศรี ไว้เจดีย์รูปพระ ทิศประจิมทักษิณ สระวารินอิสาณ อุดรถานศาสตรา เบื้องบูรพายุ้งฉาง วางบ่าวไพร่วัวควาย ฝ่ายอาคเณย์ โดยมี ทิศหรดีครัวเพลิง จะสำเริงฤทธิ์ซร้อง ดุจได้เชียรบ้อง บีดบ้อง ภัยยันต์ แถนา ฯ

คนเกิดวันเสาร์

๑ สิทธิการิยะ ผู้ใดเกิดวันเสารา นามนาคาธาตุไฟ ใจคุร้าย แรงโกรธ ปานเพลิงโชติแสงฉาน ศรัทธาหาญเหิมกล้า มิตรมากหน้า เนืองนอง เก็บเงินทองมั่นดี แรกหัวทีแม่พ่อ บังเกิดก่อร้างกัน ภายหลัง ผันผ่อนดี ตำหนิปีไฝปาน เกิดบันดาลซ้ายขวา จักจมชลาสาคเรศ สุนัขขี้ เศวตขบขั้น หนหนึ่งมั่นเหมือนหมาย เป็นชายชอบบรรพชิต หญิงสิบ จิตสามี ยี่สิบห้าปีได้มิตร ภิรมย์จิตพิศมัย สามสิบไซร้วิวาท ถ้อยความ พาธลุกลั้น สามสิบพ้นเพิ่มพัสดุ เสพสมบัติบานใจ คนเกิดในวันเสาร์ จงจำเอาอรรถา ตามตำราบุราณ อาคเณย์ถานหรดี ไว้ชินศรีบูชิต อุดร ทิศทำสวน ปราจิณควรขุดสระ เบื้องบูรพะครัวไฟ ในอิสาณทิศา ไว้ศาส-ตราเคียงตั้ง โคกระบือบ่าวไพร่รั้ง จัดไว้ทักษิณ แถนา ฯ

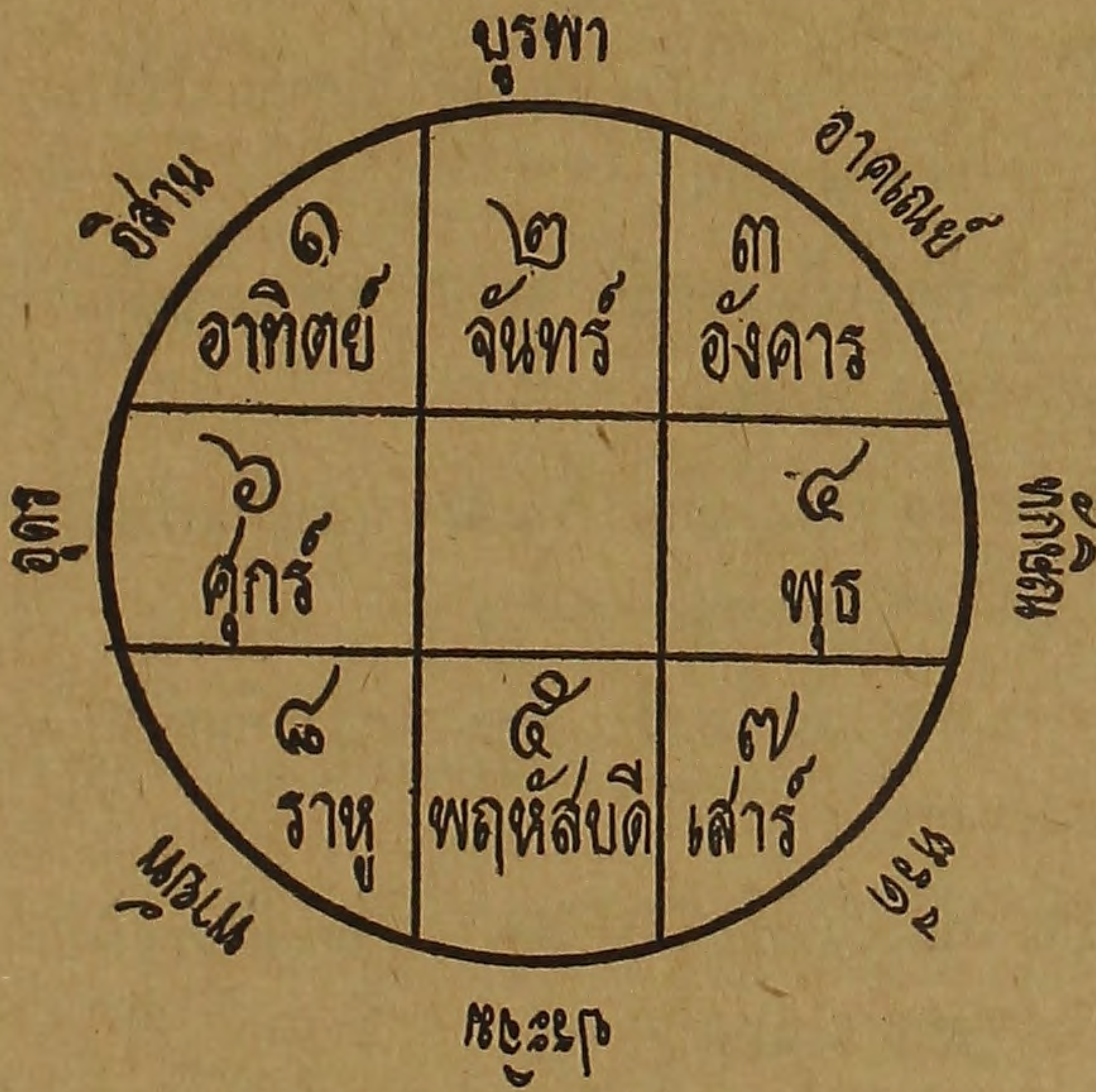
เมื่อพระอิศวรผู้เป็นเจ้าทรงให้คำพยากรณ์แล้ว จึงรับสั่งให้พระพรหมธาดา จัดแจงแบ่งสรรเวลาต่อไป คือกำหนดให้ ๔ บาทเป็น ๑ มหานาฑี และกำหนดให้ ๖๐ มหานาฑีเป็น ๑ วัน และให้พระเคราะห์ทั้ง ๙ องค์นั้น โคจรเวียนรอบจักรราศีด้วยวิมานที่ทรงสร้างไว้ให้ สำหรับเป็นเครื่องบอกชาตาดีร้ายของปวงมนุษย์ และสรรพสิ่งในโลกสืบไป

พระพรหมธาดาได้รับสั่งจากพระอิศวรผู้เป็นเจ้า จึงได้ทรงจัดให้เทพยดาพระเคราะห์ทั้ง ๙ นั้น ตะเวนเวียนรอบเขาพระสุเมรุราช ตามจักรราศีโดยกำหนดระยะใกล้ไกล ตามสมควรแก่กำลังของเทพยดานั้น ๆ แล้วพระอิศวรผู้เป็นเจ้าจึงทรงปรารภว่า อันเขาพระสุเมรุราชนั้น กอบด้วยเหลี่ยมใหญ่ประจำทิศทั้ง ๘ ทิศ และยังมิได้มอบให้เทวดาผู้ใดที่มีอำนาจเฝ้าดูแลรักษา จึงได้ทรงมอบให้

พระอาทิตย์	(๑)	รักษาทิศอิสาณ
พระจันทร์	(๒)	รักษาทิศบูรพา
พระอังคาร	(๓)	รักษาทิศอาคเณย์
พระพุธ	(๔)	รักษาทิศทักษิณ
พระเสาร์	(๗)	รักษาทิศหรดี
พระพฤหัสบดี	(๕)	รักษาทิศประจิม
พระราหู	(๘)	รักษาทิศพายัพ
พระศุกร์	(๖)	รักษาทิศอุดร

เมื่อองค์พระอิศวรผู้เป็นเจ้า จะได้ทรงกำหนดให้เทพยดาอัฐ-เคราะห์เข้ารักษาทิศทั้ง ๘ นั้น ได้รับสั่งให้ตั้งต้นที่ทิศทักษิณเป็นต้นไปเท่ากับกำลังของตน (กำลังที่กล่าวมานี้ก็คือ จำนวนสัตว์ที่พระอิศวรผู้เป็นเจ้าทรงสร้างขึ้นเป็นเทพยดานพเคราะห์เช่น พระอาทิตย์ทรงสร้างขึ้นด้วย

ราชสีห์๖ตัว จึงมีกำลัง ๖) ให้นับแต่ทิศทักษิณเวียนไป โดยทักษิณาวัตร คือ เวียนขวาจากทักษิณไปหาหรดี เมื่อถึงอิสาณก็ได้๖ เท่ากับกำลังของพระอาทิตย์ดังนี้ พระอาทิตย์จึงต้องประจำทิศอิสาณ และพระจันทร์ ก็ให้นับไปจนครบ ๑๕ เท่ากำลังพระจันทร์ จึงตกในทิศบูรพา และองค์อื่นๆ ก็ให้นับจากทักษิณไปหาหรดี เท่ากับกำลังของนพเคราะห์นั้นดุจกัน จึงได้ไปประจำอยู่ตามทิศดังนี้

ยามอัฏฐกาล

ครั้นแล้วพระพรหมธาดา จึงได้ทรงบัญญัติตำราโหราศาสตร์ขึ้นไว้สำหรับโลก เพื่อจักได้เอาไว้ใช้ตรวจชาตาราศีของบุคคลทั่วไป เมื่อพระอิศวรผู้เป็นเจ้าได้สร้างโลกสร้างดาวนพเคราะห์ ตลอดจนการแบ่งเวลาออกเป็นปี เดือน และวัน เฉพาะในเรื่องวันนี้ท่านกำหนดไว้แต่ย่ำรุ่งวันนี้

ไปบันจบย่ำรุ่งพรุ่งนี้เป็นเวลาวันหนึ่ง แล้วจึงแบ่งวันออกเป็นชั่วโมง วันละ ๒๔ ชั่วโมงด้วยกัน แบ่งเวลาออกเป็น ๒ ภาค ภาคกลางวัน ๑๒ ชั่วโมง ภาคกลางคืน ๑๒ ชั่วโมง และสองภาคนี้ ยังได้แบ่งเป็นยามออกไปอีก ภาคละ ๘ ยาม กำหนดให้ยามหนึ่งเท่ากับ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที

และเมื่อแบ่งออกเป็นยามแล้ว ยังกำหนดให้แต่ละยามมีเทวดาดาวเคราะห์เข้าครองทุกยามไป ชื่อของเทวดาดาวเคราะห์ที่เข้ามาครองยามทั้งกลางวันและกลางคืน เรียกชื่อไม่เหมือนกัน เช่น

อาทิตย์ กลางวันเรียกว่า สุริยะ กลางคืนเรียกว่า ระวิ ใช้เลข ๑ แทน

จันทร์ กลางวันเรียกว่า จันเทา กลางคืนเรียกว่า ศะศิ ใช้เลข ๒ แทน

อังคาร กลางวันเรียกว่า ภุมมะ กลางคืนเรียกว่า ภุมโม ใช้เลข ๓ แทน

พุธ กลางวันเรียกว่า พุธะ กลางคืนเรียกว่า พุโธ ใช้เลข ๔ แทน

พฤหัสบดี กลางวันเรียกว่า ครู กลางคืนเรียกว่า ชีโว ใช้เลข ๕ แทน

ศุกร์ กลางวันเรียกว่า ศุกระ กลางคืนเรียกว่า ศุโกร ใช้เลข ๖ แทน

เสาร์ กลางวันเรียกว่า เสารี กลางคืนเรียกว่า โสโร ใช้เลข ๗ แทน

เฉพาะเทวดาดาวพระเคราะห์ที่เข้าครองยามทั้ง ๘ นั้น มีเพียง ๗ องค์เท่านั้น จึงยังขาดไปอีก ๑ ยาม ฉะนั้นจึงได้กำหนดให้เอาเทวดาพระ

เคราะห์ยามที่ ๑ นั้น ไปเป็นยามที่ ๘ อีกยามหนึ่งด้วย ท่านแบ่งยามทั้ง ๘ หรือที่เรียกว่ายามอัฏฐกาลใน ๗ วัน ทั้งกลางวันและกลางคืน ดังนี้

วันอาทิตย์กำหนดชื่อยามทั้ง ๒ ภาค ต่างกัน คือ

ภาคกลางวัน แบ่งเวลาดังนี้

สุริยะ	๑	ตั้งแต่	๖.๐๑	น.	ถึง	๗.๓๐	น.
ศุกระ	๖	,,	๗.๓๑	น.	,,	๙.๐๐	น.
พุธะ	๔	,,	๙.๐๑	น.	,,	๑๐.๓๐	น.
จันเทา	๒	,,	๑๐.๓๑	น.	,,	๑๒.๐๐	น.
เสารี	๗	,,	๑๒.๐๑	น.	,,	๑๓.๓๐	น.
ครู	๕	,,	๑๓.๓๑	น.	,,	๑๕.๐๐	น.
ภุมมะ	๓	,,	๑๕.๐๑	น.	,,	๑๖.๓๐	น.
สุริยะ	๑	,,	๑๖.๓๑	น.	,,	๑๘.๐๐	น.

ภาคกลางคืน แบ่งเวลาดังนี้

ระวิ	๑	ตั้งแต่	๑๘.๐๑	น.	ถึง	๑๙.๓๐	น.
ชีโว	๕	,,	๑๙.๓๑	น.	,,	๒๑.๐๐	น.
ศศิ	๒	,,	๒๑.๐๑	น.	,,	๒๒.๓๐	น.
ศุโกร	๖	,,	๒๒.๓๑	น.	,,	๒๔.๐๐	น.
ภุมโม	๓	,,	๒๔.๐๑	น.	,,	๑.๓๐	น.
โสโร	๗	,,	๑.๓๑	น.	,,	๓.๐๐	น.
พุโธ	๔	,,	๓.๐๑	น.	,,	๔.๓๐	น.
ระวิ	๑	,,	๔.๓๑	น.	,,	๖.๐๐	น.

วันจันทร์ กำหนดชื่อยามทั้ง ๒ ภาค ต่างกันคือ

ภาคกลางวัน แบ่งเวลาดังนี้

จันเทา	๒	ตั้งแต่	๖.๐๑	น.	ถึง	๗.๓๐	น.
เสารี	๗	,,	๗.๓๑	น.	,,	๙.๐๐	น.
ครุ	๕	,,	๙.๐๑	น.	,,	๑๐.๓๐	น.
ภุมมะ	๓	,,	๑๐.๓๑	น.	,,	๑๒.๐๐	น.
สุริยะ	๑	,,	๑๒.๐๑	น.	,,	๑๓.๓๐	น.
ศุกระ	๖	,,	๑๓.๓๑	น.	,,	๑๕.๐๐	น.
พุธะ	๔	,,	๑๕.๐๑	น.	,,	๑๖.๓๐	น.
จันเทา	๒	,,	๑๖.๓๑	น.	,,	๑๘.๐๐	น.

ภาคกลางคืน แบ่งเวลาดังนี้

ศศิ	๒	ตั้งแต่	๑๘.๐๑	น.	ถึง	๑๙.๓๐	น.
ศุโกร	๖	,,	๑๙.๓๑	น.	,,	๒๑.๐๐	น.
ภุมโม	๓	,,	๒๑.๐๑	น.	,,	๒๒.๓๐	น.
โสโร	๗	,,	๒๒.๓๑	น.	,,	๒๔.๐๐	น.
พุโธ	๔	,,	๒๔.๐๑	น.	,,	๑.๓๐	น.
ระวิ	๑	,,	๑.๓๑	น.	,,	๓.๐๐	น.
ชีโว	๕	,,	๓.๐๑	น.	,,	๔.๓๐	น.
ศศิ	๒	,,	๔.๓๑	น.	,,	๖.๐๐	น.

วันอังคาร กำหนดชื่อยามทั้ง ๒ ภาค ต่างกันคือ

ภาคกลางวัน แบ่งเวลาดังนี้

ภุมมะ	๓	ตั้งแต่	๖.๐๑	น.	ถึง	๗.๓๐	น.
สุริยะ	๑	,,	๗.๓๑	น.	,,	๙.๐๐	น.
ศุกระ	๖	,,	๙.๐๑	น.	,,	๑๐.๓๐	น.
พุธะ	๔	,,	๑๐.๓๑	น.	,,	๑๒.๐๐	น.
จันเทา	๒	,,	๑๒.๐๑	น.	,,	๑๓.๓๐	น.
เสารี	๗	,,	๑๓.๓๑	น.	,,	๑๕.๐๐	น.
ครู	๕	,,	๑๕.๐๑	น.	,,	๑๖.๓๐	น.
ภุมมะ	๓	,,	๑๖.๓๑	น.	,,	๑๘.๐๐	น.

ภาคกลางคืน แบ่งเวลาดังนี้

ภุมโม	๓	ตั้งแต่	๑๘.๐๑	น.	ถึง	๑๙.๓๐	น.
โสโร	๗	,,	๑๙.๓๑	น.	,,	๒๑.๐๐	น.
พุโธ	๔	,,	๒๑.๐๑	น.	,,	๒๒.๓๐	น.
ระวิ	๑	,,	๒๒.๓๑	น.	,,	๒๔.๐๐	น.
ชีโว	๕	,,	๒๔.๐๑	น.	,,	๑.๓๐	น.
ศศิ	๒	,,	๑.๓๑	น.	,,	๓.๐๐	น.
ศุโกร	๖	,,	๓.๐๑	น.	,,	๔.๓๐	น.
ภุมโม	๓	,,	๔.๓๑	น.	,,	๖.๐๐	น.

วันพุธ กำหนดชื่อยามทั้ง ๒ ภาค ต่างกันคือ

ภาคกลางวัน แบ่งเวลาดังนี้

พุธะ	๔	ตั้งแต่	๖.๐๑	น.	ถึง	๗.๓๐	น.
จันเทา	๒	,,	๗.๓๑	น.	,,	๙.๐๐	น.
เสารี	๗	,,	๙.๐๑	น.	,,	๑๐.๓๐	น.
ครู	๕	,,	๑๐.๓๑	น.	,,	๑๒.๐๐	น.
ภุมมะ	๓	,,	๑๒.๐๑	น.	,,	๑๓.๓๐	น.
สุริชะ	๑	,,	๑๓.๓๑	น.	,,	๑๕.๐๐	น.
ศุกระ	๖	,,	๑๕.๐๑	น.	,,	๑๖.๓๐	น.
พุธะ	๔	,,	๑๖.๓๑	น.	,,	๑๘.๐๐	น.

ภาคกลางคืน แบ่งเวลาดังนี้

พุโธ	๔	ตั้งแต่	๑๘.๐๑	น.	ถึง	๑๙.๓๐	น.
ระวิ	๑	,,	๑๙.๓๑	น.	,,	๒๑.๐๐	น.
ชีโว	๕	,,	๒๑.๐๑	น.	,,	๒๒.๓๐	น.
ศศิ	๒	,,	๒๒.๓๑	น.	,,	๒๔.๐๐	น.
ศุโกร	๖	,,	๒๔.๐๑	น.	,,	๑.๓๐	น.
ภุมโม	๓	,,	๑.๓๑	น.	,,	๓.๐๐	น.
โสโร	๗	,,	๓.๐๑	น.	,,	๔.๓๐	น.
พุโธ	๔	,,	๔.๓๑	น.	,,	๖.๐๐	น.

วันพฤหัสบดี กำหนดยามทั้ง ๒ ภาค ต่างกันคือ

ภาคกลางวัน แบ่งเวลาดังนี้

ครู	๕	ตั้งแต่	๖.๐๑	น.	ถึง	๗.๓๐	น.
ภุมมะ	๓	,,	๗.๓๑	น.	,,	๙.๐๐	น.
สุริชะ	๑	,,	๙.๐๑	น.	,,	๑๐.๓๐	น.
ศุกระ	๖	,,	๑๐.๓๑	น.	,,	๑๒.๐๐	น.
พุธะ	๔	,,	๑๒.๐๑	น.	,,	๑๓.๓๐	น.
จันเทา	๒	,,	๑๓.๓๑	น.	,,	๑๕.๐๐	น.
เสาร์	๗	,,	๑๕.๐๑	น.	,,	๑๖.๓๐	น.
ครู	๕	,,	๑๖.๓๑	น.	,,	๑๘.๐๐	น.

ภาคกลางคืน แบ่งเวลาดังนี้

ชีโว	๕	ตั้งแต่	๑๘.๐๑	น.	ถึง	๑๙.๓๐	น.
ศศิ	๒	,,	๑๙.๓๑	น.	,,	๒๑.๐๐	น.
ศุโกร	๖	,,	๒๑.๐๑	น.	,,	๒๒.๓๐	น.
ภุมโม	๓	,,	๒๒.๓๑	น.	,,	๒๔.๐๐	น.
โสโร	๗	,,	๒๔.๐๑	น.	,,	๑.๓๐	น.
พุโธ	๔	,,	๑.๓๑	น.	,,	๓.๐๐	น.
ระวิ	๑	,,	๓.๐๑	น.	,,	๔.๓๐	น.
ชีโว	๕	,,	๔.๓๑	น.	,,	๖.๐๐	น.

วันศุกร์ กำหนดชื่อยามทั้ง ๒ ภาค ต่างกันคือ

ภาคกลางวัน แบ่งเวลาดังนี้

ศุกระ	๖	ตั้งแต่	๖.๐๑ น.	ถึง	๗.๓๐	น.
พุธะ	๔	,,	๗.๓๑ น.	,,	๙.๐๐	น.
จันเทา	๒	,,	๙.๐๑ น.	,,	๑๐.๓๐	น.
เสารี	๗	,,	๑๐.๓๑ น.	,,	๑๒.๐๐	น.
ครู	๕	,,	๑๒.๐๑ น.	,,	๑๓.๓๐	น.
ภุมมะ	๓	,,	๑๓.๓๑ น.	,,	๑๕.๐๐	น.
สุริยะ	๑	,,	๑๕.๐๑ น.	,,	๑๖.๓๐	น.
ศุกระ	๖	,,	๑๖.๓๑ น.	,,	๑๘.๐๐	น.

ภาคกลางคืน แบ่งเวลาดังนี้

ศุโกร	๖	ตั้งแต่	๑๘.๐๑ น.	ถึง	๑๙.๓๐	น.
ภุมโม	๓	,,	๑๙.๓๑ น.	,,	๒๑.๐๐	น.
โสโร	๗	,,	๒๑.๐๑ น.	,,	๒๒.๓๐	น.
พุโธ	๔	,,	๒๒.๓๑ น.	,,	๒๔.๐๐	น.
ระวิ	๑	,,	๒๔.๐๑ น.	,,	๑.๓๐	น.
ชีโว	๕	,,	๑.๓๑ น.	,,	๓.๐๐	น.
ศศิ	๒	,,	๓.๐๑ น.	,,	๔.๓๐	น.
ศุโกร	๖	,,	๔.๓๑ น.	,,	๖.๐๐	น.

วันเสาร์ กำหนดชื่อยามทั้ง ๒ ภาค ต่างกันคือ

ภาคกลางวัน แบ่งเวลาดังนี้

เสาร์	๗	ตั้งแต่	๖.๐๑	น.	ถึง	๗.๓๐	น.
ครู	๕	,,	๗.๓๑	น.	,,	๙.๐๐	น.
ภุมมะ	๓	,,	๙.๐๑	น.	,,	๑๐.๓๐	น.
สุริชะ	๑	,,	๑๐.๓๑	น.	,,	๑๒.๐๐	น.
ศุกระ	๖	,,	๑๒.๐๑	น.	,,	๑๓.๓๐	น.
พุธะ	๔	,,	๑๓.๓๑	น.	,,	๑๕.๐๐	น.
จันเทา	๒	,,	๑๕.๐๑	น.	,,	๑๖.๓๐	น.
เสาร์	๗	,,	๑๖.๓๑	น.	,,	๑๘.๐๐	น.

ภาคกลางคืน แบ่งเวลาดังนี้

โสโร	๗	ตั้งแต่	๑๘.๐๑	น.	ถึง	๑๙.๓๐	น.
พุโธ	๔	,,	๑๙.๓๑	น.	,,	๒๑.๐๐	น.
ระวิ	๑	,,	๒๑.๐๑	น.	,,	๒๒.๓๐	น.
ชีโว	๕	,,	๒๒.๓๑	น.	,,	๒๔.๐๐	น.
ศศิ	๒	,,	๒๔.๐๑	น.	,,	๑.๓๐	น.
ศุโกร	๖	,,	๑.๓๑	น.	,,	๓.๐๐	น.
ภุมโม	๓	,,	๓.๐๑	น.	,,	๔.๓๐	น.
โสโร	๗	,,	๔.๓๑	น.	,,	๖.๐๐	น.

เมื่อได้ทำความเข้าใจในเรื่องยามดีแล้ว ก็ให้พึงพิจารณาดูว่าเวลาที่เกิดนั้นจะเป็นเวลากลางวันก็ดี หรือจะเป็นเวลากลางคืนก็ดี เวลาเกิดนั้นตรงกับยามอะไร เช่นกลางวันวันอาทิตย์เป็นยามพุธะ ก็ให้ตรวจดูในผลพยากรณ์ยามชาตะในวันทั้ง ๗ ดังที่จะได้กล่าวต่อไปนี้ ดูเฉพาะวันอาทิตย์ยามพุธะ หรือที่ใช้เลข ๔ แทน ที่เรียกว่ายาม ๔ นั้น มีผลพยากรณ์ว่าประการใด พึงทำนายไปตามนั้น หรือเกิดกลางคืนวันอาทิตย์เป็นยามศศิ ก็ให้ตรวจดูผลพยากรณ์ยามชาตะในวันอาทิตย์ ยามศศิที่ใช้เลข ๒ แทน ที่เรียกว่ายาม ๒ นั้น มีผลพยากรณ์ว่าประการใด พึงทำนายไปตามนั้นเถิด

ในเรื่องยามอัฏฐกาลนี้ นอกจากจะใช้เป็นหลักทำนายตามที่จะกล่าวต่อไปนี้แล้ว ยังใช้ในการหาศุภฤกษ์เพื่อประกอบมงคลการ ตลอดจนกระทั่งใช้กำหนดเวลายาตรา เพื่อไปหาลาภผลและให้คลาดพ้นอันตรายทุกประการ ตลอดจนใช้พยากรณ์เหตุการณ์ในปัจจุบันเฉพาะหน้าดังที่เรียกกันว่าการจับยาม ซึ่งจะได้กล่าวถึงเรื่องยามโดยเฉพาะในข้างหน้านั้น.

ผลพยากรณ์ยามชาตะในวันอาทิตย์

สุริชะ ๑ สิทธิการิยะ ถ้าผู้ใดเกิดวันอาทิตย์ ได้ยาม ๑ ผู้นั้นเกิดมาบมิได้อยู่ในที่เกิดนั้น พ่อแม่เลี้ยงมิได้ มีท่านผู้อื่นขอเอาไปเลี้ยง จะมีความรู้มากและมีปัญญา จะเรียนสิ่งใด ๆ ก็ได้ดังนึก รู้ทุกสิ่งทุกอัน แต่ว่าสัตรูจะเบียฬ ถ้ามีลูกเลี้ยงลูกยาก ต้องให้ท่านผู้อื่นผูกข้อมือเอาเป็นลูกของท่านก่อนจึงเลี้ยงได้ เมื่อแรกเกิดรกพันคอออกมา อนึ่งมีไฝและปาน ประกอบด้วยความรู้ดี มีตะบะเดชะ จะได้เป็นใหญ่แก่ท่าน ผู้หญิงจะได้เป็นเมียมนตรี ฯ

ศุกระ ๑ ถ้าเกิดวันอาทิตย์ ได้ยาม ๖ ผู้นั้นจะมีมิตรสหายมาก เมื่อได้หกขวบตกน้ำทีหนึ่ง ถ้ามิดังนั้นไซร้จะตกต้นไม้ มีปัญญา เมื่อเกิดมามีผู้เอาเงินทองมาผูกข้อมือ จะได้ลาภพัสดุการต่าง ๆ เมื่อแรกเกิดนั้นมีเหตุอุ้มเถียงกัน รกพันคอออกมาและตกใจหน่อยหนึ่ง ครั้นเกิดแล้วมีคนเอาของมายื่นมาให้ และของอันเคยมีก็ได้มา เมื่อได้ ๓ ปีจากที่อยู่ครั้งหนึ่ง ครั้นแล้วก็คืนมาอยู่ที่เก่าเล่า ฯ

พุธะ ๑ ถ้าเกิดวันอาทิตย์ ได้ยาม ๔ ผู้นั้นขี้ขลาดตาเหลือกใจร้ายนัก มักเป็นนักเลง พ่อแม่ว่าก็มิเอาถ้อยคำ มักคบเพื่อนเล่นเป็นโจร และหาความให้แก่พ่อแม่จนเสียทรัพย์ ถ้าหากมีคนขอเอาไปเลี้ยง เร่งให้แก่ท่านเสียเถิด ฯ

จันเทา ๑ ถ้าเกิดวันอาทิตย์ ได้ยาม ๒ ผู้นั้นมิได้อยู่ในที่เกิดและมิได้อยู่กับพ่อแม่ และเลี้ยงยากนัก เมื่อเกิดมานั้นเข้าของหาย พ่อแม่เกิดความ และต้องซื้อคาโซ่ตรวนเพราะท่านใส่ความเอา เพราะว่าเจ้าพ่อแม่ไม่ดี เมื่อน้อยอาภัพนัก และไร้ญาติกาทั้งหลาย หาที่พึ่งมิได้ ฯ

เสาร์ ๑ ถ้าเกิดวันอาทิตย์ ได้ยาม ๗ ผู้นั้นพ่อแม่เลี้ยงมิได้ เมื่อเกิดนั้นรกพันคอและตายด้านออกมาใจแข็ง พ่อแม่จะเลี้ยงมิได้ ชอบผู้อื่นเลี้ยง เมื่อเกิดนั้นพ่อมิได้อยู่ และเมื่อเกิดได้ ๗ วัน พ่อแม่หย่ากัน ผู้เกิดมานั้นทำให้พ่อแม่อาภัพ และเกิดภัยต่าง ๆ ในเดือนที่เกิดมานั้นเรือนหักหลังคาไฟไหม้ แม่นั้นตกใจแทบตาย ฯ

ครู ๑ ถ้าเกิดวันอาทิตย์ ได้ยาม ๕ ผู้นั้นรู้หลักนักปราชญ์ และมีปัญญามาก จะเป็นครูแก่ท่าน แม้นว่าอาศัยอยู่สถานที่ใด ๆ ก็ดี จะเป็นใหญ่ในที่นั้น ๆ เมื่อเกิดรกพันคอออกมา มีอัธยาศัยมากมิรู้ยากเลย มีไฝในร่มผ้าข้างขวาและมีปาน จะได้ดีแต่ว่ามีมิตรมิซื่อต่อ ใจใหญ่ ขุนนางมักมาสู่ไม่ขาด มียศถาบรรดาศักดิ์มาก คนรักมาก มีมิตรสหายมาก ฯ

ภุมมะ ๑ ถ้าเกิดวันอาทิตย์ ได้ยาม ๓ ผู้นั้นจะเป็นโจรลักวัวควาย มักมีถ้อยความมาก มักพาพี่น้องลำบากต้องซื่อคา มักเกิดพยาธิโรคา มักเป็นสัตรูกับพี่น้อง เป็นคนเบียดพญาติและมิเข้ากับพี่น้อง พ่อแม่ย่อมขัดใจท้าวพระยาทำโทษแก่ตน แต่ว่าจะได้เป็นนายงาน จะได้ยากเพราะบ่าวและเป็นใหญ่กว่าคนทั้งหลาย ฯ

สุริยะ ๑ ถ้าเกิดวันอาทิตย์ ได้ยาม ๑ (ซึ่งเป็นยามที่ ๘ ของวันอาทิตย์ ทั้งกลางวันและกลางคืน) ผู้นั้นมิได้อยู่ที่เกิด ที่เกิดนั้นสูญ แล้วพ่อแม่จะเลี้ยงมิได้ มีผู้ขอเอาไปเลี้ยง จะมีความรู้หลักนักปราชญ์ และมีปัญญารู้การช่างทุกอัน แต่มีทุกข์มากคอยเบียดเบียฬ มีลูกถ้าจะเลี้ยงให้ผู้อื่นผูกข้อมือเอาเป็นลูกก่อน เมื่อเกิดรกพันคอออกมา อนึ่งมีไฝมีปานประกอบด้วยความรู้ มีตะบะเดชะจะได้เป็นใหญ่แก่ท่านแล ฯ

ถ้าหากเกิดในเวลากลางคืน ให้เปลี่ยนนับไปในทำนองยามกลางคืน คือวันอาทิตย์ก็ให้เริ่มแต่ยาม ๑,๕,๒,๖,๓,๗,๔,๑ ทั้ง ๘ ยาม ผลพยากรณ์คงยึดแบบเดียวกับยามกลางวัน

ผลพยากรณ์ยามชาตะในวันจันทร์

จันเทา ๑ สิทธิการิยะ ถ้าเกิดวันจันทร์ ได้ยาม ๒ ผู้นั้นมักระหกระเหิน มักได้ความลำบากแต่น้อย ๆ ไป ครั้นใหญ่มาทำมาหากินจึงได้ดีและไปในที่อื่นดี จึงค่อยมีสมบัติสมบูรณ์ ตัวนั้นมีลักษณะในฝ่าตีนฝ่ามือว่ามีความรู้อยู่กับตัว จะได้ปกครองพี่น้อง ญาติทั้งหลายจะได้พึ่ง แต่ว่าใจเร็วมักโกรธพลันหาย และรู้ถ้อยความเป็นที่ชอบใจขุนนาง และคนทั้งหลายมักยกยอให้เป็นนาย และว่าคนจะชม แต่อาภัพทำคุณแก่ท่าน ท่านมิทำตอบ ฯ

เสารี ๑ ถ้าเกิดวันจันทร์ ได้ยาม ๗ ผู้นั้นได้รับความลำบากยากนัก เมื่อเกิดมาเขาเอาไปทิ้งเสีย และพ่อแม่อาภัพอับลาภนัก และว่าผู้นั้นจะเป็นคนทรพลแต่น้อยไปจนใหญ่ ครั้นใหญ่มาจึงได้ดี เพราะได้ของผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้อื่นเอาไปเลี้ยงไว้ จึงมีทรัพย์เข้าของจะได้เป็นดีเมื่อภายหลัง แต่ว่าศัตรูมากและท่านจะเอาโทษ เมื่อเกิดมารกพันคอหาไม่ตายด้านออกมา และมีแผลข้างซ้ายเป็นอันดี พ่อแม่เลี้ยงเห็นว่าจะตาย ให้ผู้อื่นเลี้ยงจึงจะดี ฯ

ครู ๑ ถ้าเกิดวันจันทร์ ได้ยาม ๕ ผู้นั้นมีท่านผู้อื่นมาผูกข้อมือเอาแต่อยู่ในท้อง ครั้นเกิดมาท่านจะเอาไปเลี้ยงเป็นลูก จะได้ทรัพย์ลาภสมบัติมาก มีช้างม้าข้าคน ขุนนางจะให้รางวัลผ้าผ่อน พ่อแม่จะได้พึ่งมีลักษณะเป็นอันดี และท่านนั้นเทพยดานิมนต์ลงมาให้เกิด จะมีทรัพย์อันประเสริฐ และมีมารยาทมิรู้ไร้อาหารเลย ฯ

ภุมมะ ๑ ถ้าเกิดวันจันทร์ ได้ยาม ๓ ผู้นั้นอาภัพนักมีผู้ให้ตายแต่น้อย มีผู้จะเบียพใส่ยาเมาให้กิน และว่าไฟจะไหม้ ถ้ามิดังนั้นจะไหม้ผ้า

ผ่อน สัตรูจะทำร้าย ได้ ๗ ขวบท่านขอเอาไปเลี้ยงแล้วจากกันมาเล่า จะกลับเข้ามาอยู่ที่เก่าของตนอีก จะได้สิ่งสินจากผู้เลี้ยงนั้น จะเป็นดีเมื่อภายหลังแล ฯ

สุจิะ ๑ ถ้าเกิดวันจันทร์ ได้ยาม ๑ ผู้นั้นจะตายแต่น้อยและเลี้ยงยาก ให้ท่านผู้อื่นเลี้ยงจึงจะดี แต่ว่าอาภัพจะเป็นคนทุรพลหาเข้าของเงินทอง และอาหารเลี้ยงตัวเป็นอันยากนัก และท่านจะเบียพฆ่าเสีย และท่านจะใส่ความให้และไม่สมาคมด้วย พ่อแม่พี่น้องเป็นคนทรลักษณ์อัปรีย์ใจกล้าหน้าแข็ง เป็นคนสั่งสอนมิเอาถ้อยคำปู่ย่าตายาย ฟังเอาแต่ใจเอง มิฟังคำท่านสั่งสอน แต่ว่าเจรจาดีมีบัญญาฉลาด นานไปจะได้ความรู้ทุกประการ ครองตัวได้แล ฯ

ศุกระ ๑ ถ้าเกิดวันจันทร์ ได้ยาม ๖ ผู้นั้นแม่เป็นไข้ปางตาย ถ้ามิดังนั้นมีผู้ตายต่าง และในเรือนนั้น คือว่าพี่น้องเพราะเขาทำไว้แต่ก่อนและตาย เพราะผู้ตายนั้นชาตาแข็ง พ่อแม่เลี้ยงมิได้ ให้ท่านผู้อื่นเลี้ยงจึงดี ถ้ามิดังนั้นพี่น้องจะฆ่าฟันกัน อยู่ด้วยกันมิได้ แต่ว่าดีมีสำคัญอยู่ในตัวมีความรู้แล ฯ

พุธะ ๑ ถ้าเกิดวันจันทร์ ได้ยาม ๔ ผู้นั้นว่าแม่ตายแต่น้อยเป็นกำพร้า จะมีบุญและรู้หลักนักปราชญ์ได้ทรัพย์ของพ่อแม่ และผู้เฒ่าผู้แก่จะได้พึ่ง จะมีทรัพย์ข้าหญิงชาย วัวควาย พี่น้องจะได้พึ่ง แต่สัตรูมากเมื่อเกิดรกพันคอออกมา ถ้ามิฉะนั้นออกมาตายด้านจะตายแต่น้อย ฯ

จันเทา ๑ ถ้าเกิดวันจันทร์ ได้ยาม ๒ เวลาค่ำ (ซึ่งเป็นยามที่ ๘ ของวันจันทร์ ทั้งกลางวันและกลางคืน) ผู้นั้นจะมีทรัพย์เข้าของแต่ผู้เฒ่าผู้แก่ และจะได้แทนที่ผู้เฒ่าผู้แก่ จะมีวัวควายช้างม้าข้าคนเงินทองแก้ว

แหวนมาก มีปัญญามากและความรู้นั้นจะมี แต่ว่าเป็นกำพร้าหาเลี้ยงตนเอง เมื่อเขาแช่งชักหน่อยหนึ่ง ท่านว่าเป็นคนไร้จึงอยู่ด้วยพ่อแม่มิได้ และเปลี่ยวญาติทั้งเลี้ยงยากนักแล ฯ

ถ้าหากเกิดในเวลากลางคืน ให้เปลี่ยนนับไปในทำนองยามกลางคืน คือวันจันทร์ก็ให้เริ่มแต่ยาม ๒, ๖, ๓, ๗, ๔, ๑, ๕, ๒, ทั้ง ๘ ยาม ผลพยากรณ์คงยึดแบบเดียวกับยามกลางวัน

ผลพยากรณ์ยามชาตะในวันอังคาร

ภุมมะ ๑ สิทธิการิยะ ถ้าเกิดวันอังคาร ได้ยาม ๓ ผู้นั้นฉลาด แต่ขี้ขลาดนัยน์ตาสูงน่าชังมาก ดีแต่ว่าขี้ร้องไห้หายเร็ว และมีความดีโอบอ้อมอุ้มชูพี่น้องทั้งหลาย และพี่น้องทั้งหลายจะได้พึ่ง แต่ว่าญาติข้างขวามิเอาใจใส่ และมักคิดร้ายให้เมื่อปางจะได้จะมีนั้น มีความคิดดีมิตกยาก จะมียศถาบรรดาศักดิ์ และจะมีทรัพย์มาก แต่ว่าคนรักน้อย ฯ

สุริยะ ๑ ถ้าเกิดวันอังคาร ได้ยาม ๑ ผู้นั้นจะมีข้าคนช้างม้า วัวควายทรัพย์เข้าของเงินทองมาก พี่น้องจะได้พึ่งและจะได้เป็นใหญ่กว่าพี่น้องทั้งหลาย จะมีความรู้มากรู้การช่างทุกอัน ชาตาผู้นั้นมิรู้ยากเลย และมิรู้ขาดอาหารเลย ฯ

ศุกระ ๑ ถ้าเกิดวันอังคาร ได้ยาม ๖ ผู้นั้นดีจะมีทรัพย์เข้าของเงินทองมาก ทั้งใจก็ดี ความรู้ก็มี แต่ว่าเป็นทุกข์เพราะพ่อจะเบียดลูกเอง และมิได้อยู่ด้วยพ่อและมิได้ชอบด้วยพ่อ นานไปเมื่อหน้าจะเป็นสัตรูต่อกัน ถ้านานไปเมื่อหน้าจะดี แต่ว่าปากนั้นประดุจหอกดาบ จะมีฤทธานุภาพและสมบูรณ์ ไปเมื่อหน้าจะเจ็บ ทำคุณท่านๆ รู้คุณแต่น้อย ฯ

พุธะ ๑ ถ้าเกิดวันอังคาร ได้ยาม ๔ ผู้นั้นพ่อแม่เดือดร้อนใจ และแช่งชัก เกิดถ้อยความจากไปที่ไกลแล้วคืนมาเล่า ต่อไปภายหน้าจึงจะดี เกิดมาอาภัพกว่าคนทั้งหลาย ฯ

จันเทา ๑ ถ้าเกิดวันอังคาร ได้ยาม ๒ ผู้นั้นใจแข็งหนักจะทำร้ายแก่พ่อแม่และหาถ้อยความให้พ่อแม่ กินเหล้าเล่นเบี้ย พ่อแม่สั่งสอนมิเอาถ้อยคำและมิได้อยู่ด้วยพ่อแม่ มากชู้หลายเมีย และเป็นคนหน้าแข็งไม่มีอายและมักถือตัวว่ารู้แต่ผู้เดียว ครั้นมีคนว่าย่อมตอบเถียงไปตามใจตนเอง ฯ

เสารี ๑ ถ้าเกิดวันอังคาร ได้ยาม ๗ ผู้นั้นย่อมผลาญทรัพย์พ่อแม่ให้ฉิบหาย พ่อแม่สอนมิเอาถ้อยคำ เป็นนักเลงเล่นเบี้ยเล่นไก่ ครั้นคนว่าทำเป็นร้องไห้ ว่าดีเป็นร้ายว่าร้ายเป็นดี พ่อแม่เลี้ยงมิได้ เพราะว่าชาตานั้นแข็ง พ่อแม่มีสมอารมณ์ที่ยังบุตรให้เกิด มีรกพันคอออกมา ถ้ามิดังนั้นตายด้านออกมาแต่น้อย พ่อมักมีเหตุการณ์ต่าง ๆ ฯ

ครู ๑ ถ้าเกิดวันอังคาร ได้ยาม ๕ ผู้นั้นพ่อแม่ตายแต่น้อย เป็นกำพร้าพ่อ และมีผู้เอาไปเลี้ยงและใจแข็งกว่าคนทั้งหลาย และมักกินเหล้าเมามายจะทำลายแก่พ่อแม่ คนอื่นสอนมิเอาคำเป็นนักเลง แต่เมื่อออกมาแก้วแหวนหาย ชอบทำการอาษาท้าวพระยาจะได้ความชอบใส่ตัว ต่อไปเบื้องหน้าจะมียศถาบรรดาศักดิ์ ปรารถนาสิ่งใดจะได้ดีกว่าคนทั้งหลาย ฯ

ภุมมะ ๑ ถ้าเกิดวันอังคาร ได้ยาม ๓ เวลาค่ำ (ซึ่งเป็นยามที่ ๘ ของวันอังคาร ทั้งกลางวันและกลางคืน) ผู้นั้นกล้าหาญกว่าคนทั้งหลาย และมีบริวารมาก จะมีวัวควาย ช้างม้า เงินทอง ผ้าผ่อนแพรพรรณ์ และแก้วแหวน แต่อาภัพ และได้ทรัพย์ผู้เฒ่าผู้แก่ตาย มีรกพันคอออกมามี

ลักษณะข้างซ้ายมีกัมมะพันธ์มาแต่ในท้อง และว่าจะดีด้วยพ่อ และพ่อนั้นมิได้อยู่ด้วย ฯ

ถ้าเกิดในเวลากลางคืน ให้เปลี่ยนนับไปในทำนองยามกลางคืน คือ วันอังคารก็ให้เริ่มนับแต่ยาม ๓,๗,๔,๑,๕,๒,๖,๓ ทั้ง ๘ ยาม ผลพยากรณ์คงยึดแบบเดียวกับยามกลางวัน

ผลพยากรณ์ยามชาตะในวันพุธ

พุธะ ๑ สิทธิการิยะ ถ้าเกิดวันพุธ ได้ยาม ๔ ผู้นั้นรู้บุญรู้ธรรม จะได้เป็นครูแก่ท่าน และจะเป็นคนสั่งสอนแก่ท่าน เทพย์นิมนต์ให้ลงมาเกิด มีความรู้มาก และเป็นช่างทุกประการ รู้ถ้อยความดีนัก พี่น้อง พ่อแม่จะได้พึ่ง เมื่อเกิดมานั้นมีคนมาผูกข้อมือเอาเป็นลูก และผูกด้วยเงินทองผ้าผ่อนแล ฯ

จันเทา ๑ ถ้าเกิดวันพุธ ได้ยาม ๒ ผู้นั้นจะได้บริวารมากมีข้าคน วัวควาย ช้างม้า และจะมียวดยานคานหาม และจะมีทรัพย์เข้าของมาก มีความรู้หลักนักธรรมดี เป็นคนขี้อาย เจรจาไพเราะ ทำอันใด ๆ ย่อมได้ดังปรารถนา ฯ

เสาริ ๑ ถ้าเกิดวันพุธ ได้ยาม ๗ ผู้นั้นชาตาแข็ง พ่อแม่จะจากหรือหย่าร้างกัน ถ้ามิฉะนั้นจะตายแต่บุตรยังน้อย ๆ จะต้องเป็นความใหญ่ และจะถูกจำจองใส่ขื่อคาโซ่ตรวนมัดผูก พ่อแม่มีทุกข์มาก เมื่อเกิดมารกพันคอออกมา และมีไฝมีปานข้างซ้าย ใจแข็งกว่าคนทั้งปวง ฯ

ครู ๑ ถ้าเกิดวันพุธ ได้ยาม ๕ ผู้นั้นทรลักษณ์ข้างซ้าย มิได้อยู่แก่พ่อแม่ ชาตาแข็ง พ่อแม่เลี้ยงมิได้ ถ้าเลี้ยงจะยากยับอัปราและพ่อแม่

จะจากกัน จะเกิดถ้อยความ ไฟจะไหม้เรือน และโจรจะลักเข้าของจะตกยาก ครั้นใหญ่มาจึ่งจะได้ดีเมื่อแก่มิถอยเลย ผมสูงและตาเดิบพุงยุ้ยเนื้อน้อย และจะมีผู้คอยปองร้าย ฯ

ภุมมะ ๑ ถ้าเกิดวันพุธ ได้ยาม ๓ ผู้นั้นจะตายหรือแม่จะตายแต่น้อย ถ้าจะมีผัวเมียจะจากกัน ที่เกิดอยู่ใกล้ป่าและป่าช้า และจะเกิดภัยต่าง ๆ ได้ความยากลำบากแต่น้อยตราบเท่าใหญ่ ครั้นใหญ่มาจึ่งได้ค่อยดีต่อไป ฯ

สุริยะ ๑ ถ้าเกิดวันพุธ ได้ยาม ๑ ผู้นั้นจะตายเมื่อยังน้อยที่หนึ่ง ถ้ามิตายเป็นหญิงจะได้เป็นอัคคมเหษี ชายจะได้เป็นมนตรีผู้ใหญ่ และจะมีสมบัติมาก มีช้างม้า ข้าคน วัวควาย คานหาม และเป็นช่างทุกอันมิได้รำคาญ มีฝีและประกอบไปด้วยความรู้ ไม่รู้ยากมีความรู้ดีนัก ฯ

ศุกระ ๑ ถ้าเกิดวันพุธ ได้ยาม ๖ ผู้นั้นมีผู้เอาไปเลี้ยงได้ทรัพย์เงินทอง ช้างม้า ข้าคน แก้วแหวนและทรัพย์นานา และจะได้เครื่องบูชาจะมีคนเอาของมาให้ต่างเมือง มีรูปโฉมโนมพรรณเป็นอันดีและกิริยา-มารยาทดี และรู้หลักนักปราชญ์เป็นช่างทุกประการ มีอาหารมิรู้ขาดเลย ฯ

พุธะ ๑ ถ้าเกิดวันพุธ ได้ยาม ๔ (ซึ่งเป็นยามที่ ๘ ของวันพุธทั้งกลางวันและกลางคืน) ผู้นั้นพ่อแม่ต้องเสียทรัพย์เงินทอง พ่อแม่เกือบตายแต่น้อยที่หนึ่ง แต่ว่ามีบุญเมื่อแก่มีความรู้อรรถธรรมดี จะเป็นครูแลคนทั้งหลายจะได้พึ่งท่านแล ฯ

ถ้าหากเกิดในเวลากลางคืน ให้เปลี่ยนนับไปในทำนองยามกลางคืน คือ วันพุธก็ให้เริ่มนับแต่ยาม ๔, ๑, ๕, ๒, ๖, ๓, ๗, ๔, ทั้ง ๘ ยาม ผลพยากรณ์คงยึดแบบเดียวกับยามกลางวัน

ผลพยากรณ์ยามชาตะในวันพฤหัสบดี

ครู ๑ สิทธิการิยะ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี ได้ยาม ๕ ผู้นั้นอยู่ในวงศ์ตระกูลผู้ดีจะได้เป็นใหญ่ และจะเป็นครูรู้อรรถธรรมทั้งหลาย เมื่อเกิดรกพันคอ ถ้าหญิงจะได้เป็นขุนนางอัคคมเหษีมีรูปงาม กิริยามารยาทดีมีพงศ์พันธุ์ผู้ดี และมีไฝปานข้างขวา มีเงินทองช้างม้าข้าคน จะได้ขี่คานหามยวดยานบริบูรณ์ มิรู้ขาดอาหารเลย ฯ

ภุมมะ ๑ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี ได้ยาม ๓ ผู้นั้นจะได้ปกครองพ่อแม่ และจะได้เป็นใหญ่เป็นที่ขุนหลวง มีปัญญามาก จะมีเข้าของเงินทองช้างม้าวัวควาย จะเป็นเศรษฐี และจะได้ทรัพย์จากผู้เฒ่าแก่ทั้งปวง ชาตาผู้นั้นมิรู้ถอยเลย ฯ

สุริชะ ๑ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี ได้ยาม ๑ ผู้นั้นมีตะบะเดชะรู้ความทุกประการ ถ้าทำการสิ่งอันใดย่อมต้องใจคน ถ้าผู้หญิงจะได้เป็นเมียเสนาบดี ถ้าผู้ชายจะได้เป็นที่ขุนหลวง ถ้ามิดังนั้นจะได้เป็นเศรษฐี พี่น้องทั้งหลายจะได้พึ่ง จะเป็นนายแก่ท่าน มิได้รู้ถอยสมบัติเลย ฯ

ศุกระ ๑ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี ได้ยาม ๖ ผู้นั้นชาตาดีแต่มิได้อยู่ด้วยพ่อแม่ และจะได้ไปต่างเมืองจะมีศัตรูเบียฬ แต่ผู้ใดเบียฬก็ฉิบหายไปเอง ต่อไปเบื้องหน้าจึงจะได้คืนมาอยู่ที่ และจะได้ครองที่นั้น และมีรูปโฉมงามดีแล ฯ

พุธะ ๑ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี ได้ยาม ๔ ผู้นั้นมิได้อยู่ในที่เกิด จะไปสู่ประเทศเมืองอื่น มีทรัพย์ มีปัญญาน้อย แต่ใจกล้าคนอื่นสั่งสอนมิเอาคำ คิดไปแต่คนเดียวตามลำพังใจเอง มักประพฤติมิดี และมักเล่นชู้ตามใจตนเอง ฯ

จันเทา ๑ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี ได้ยาม ๒ ผู้นั้นลำบากพลัดพรากจากที่อยู่หลายหน ครั้นแล้วก็กลับคืนมาสู่ที่เดิมนั้นเล่า จะมีทรัพย์น้อยเบาบางลง และอาหารก็น้อยอาภัพ แต่ว่าจะเป็นคนกินง่ายนอนมาก ขี้คร้านทำการใด ๆ ครั้นพี่น้องพ่อแม่ว่าก็โกรธ ถึงอย่างนั้นก็มีที่อยู่ที่กินตามใจตนเอง คิดนอกใจคนทั้งหลายแล ฯ

เสารี ๑ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี ได้ยาม ๗ ผู้นั้นชอบการรบพุ่งกัน มีศัตรูมาก จะเกิดถ้อยความจะเสียทรัพย์เข้าของ แต่อาภัพทรัพย์น้อย ครั้นใหญ่จึงจะดี มีความกล้าหาญกว่าคนทั้งหลาย มีตะบะเดชะ ค่อยสมบูรณ์ไปเบื้องหน้า พี่น้องจะได้พึ่งมีความรู้ดีนัก ฯ

ครู ๑ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี ได้ยาม ๕ (ซึ่งเป็นยามที่ ๘ ของวันพฤหัสบดี ทั้งกลางวันและกลางคืน) ผู้นั้นมีชัยชำนะแก่ศัตรูเป็นที่พึ่งแก่คนทั้งหลาย มีความรู้ลักษณะทุกประการ มีความกล้าหาญมีข้าวของเงินทองข้าคนช้างม้าวัวควายมากมายนัก และเป็นที่ประชุมพี่น้องจะได้พึ่ง มีผู้มาขอเอาไปเลี้ยงแต่น้อย ถ้ามิได้ให้ท่านจะได้เป็นที่ขุนหลวงยศถาบรรดาศักดิ์คนทั้งหลายก็กลัวอำนาจแล ฯ

ถ้าหากเกิดในเวลากลางคืน ให้เปลี่ยนนับไปในทำนองยามกลางคืน คือ วันพฤหัสบดีก็ให้เริ่มนับแต่ยาม ๕,๒,๖,๓,๗,๔,๑,๕, ทั้ง ๘ ยาม ผลพยากรณ์คงยึดถือแบบเดียวกับยามกลางวัน

ผลพยากรณ์ยามชาตะในวันศุกร์

ศุกระ ๑ สิทธิการิยะ ถ้าเกิดวันศุกร์ ได้ยาม ๖ ผู้นั้นพงศ์พันธุ์มีชื่อเสียง มีสุขสบายกว่าคนทั้งหลาย จะมีเงินทองช้างม้าวัวควายข้าคน

หญิงชายมาก จะได้ขี่ราชยานคานหาม และจะได้แทนที่ผู้เฒ่าผู้แก่ มีความสุขมากและรูปงาม ถ้อยความก็รู้ เป็นที่พึ่งแก่พี่น้อง และจะได้นั่งที่เป็นขุนหลวง ฯ

พุธะ ๑ ถ้าเกิดวันศุกร์ ได้ยาม ๔ ผู้นั้นจะมีผู้คนวัวควาย แก้วแหวนเงินทอง และเขาเอามาให้แต่เมืองไกล จะเป็นผู้แทนผู้เฒ่าผู้แก่ และได้ทรัพย์ของผู้เฒ่ามากนักแล ฯ

จันเทา ๑ ถ้าเกิดวันศุกร์ ได้ยาม ๒ ผู้นั้นจะพลัดพรากจากที่อยู่ลำบากนัก แต่ผู้เฒ่าจะให้คุณเมื่อแก่ พ่อแม่ได้เสียน้ำตาแก่คนทั้งหลาย ต่อไปภายหน้าจึงจะได้ดี มีข้าคนช่วยได้ มีคนช่วยทุกข์และเงินทองทุกตำบล ฯ

เสารี ๑ ถ้าเกิดวันศุกร์ ได้ยาม ๗ ผู้นั้นพ่อแม่ต้องถ้อยความจะจากที่อยู่ ผัวเมียเป็นทุกข์นักหนาเอาป่าเป็นเรือน แต่เบื้องหน้าจะได้ดีมีรู้ถ้อยเลย ฯ

ครู ๑ ถ้าเกิดวันศุกร์ ได้ยาม ๕ ผู้นั้นจะได้ความยากเพราะโรคาแทบบันดาตายแต่น้อย แต่มีคนช่วยมีผู้เอาไปเลี้ยงไว้ คือผู้เฒ่าพฤฒาจารย์ ต่อไปเมื่อหน้าจะมีเงินทอง ช้างม้า วัวควาย ข้าคน และจะได้ที่ขุนหลวงแทนผู้เฒ่าผู้แก่ และมีความสุขกว่าคน ฯ

ภุมมะ ๑ ถ้าเกิดวันศุกร์ ได้ยาม ๓ ผู้นั้นจากที่ไปไกลจึงมีคนช่วยทุกข์กังวล และจะได้สมใจดังความปรารถนา และจะได้ที่แบ่งปัน ต่อนานไปจึงจะดี เบื้องหน้าวิบากกว่าคนทั้งหลาย ทำการสิ่งใด ๆ ก็ย่อมแล้วไปด้วยความคิด และจะได้เพราะความรู้ของตน แต่เป็นคนอาภัพนัก ฯ

สุริชะ ๑ ถ้าเกิดวันศุกร์ ได้ยาม ๑ ผู้นั้นเกิดมาดีนักแล มีผู้เอาแก้วแหวนเงินทองมาให้อุดมดี มีลาภต่างๆ เป็นสุขมิรู้ตกยากเลย แต่ว่าต่อไปข้างหน้าพ่อแม่เป็นทุกข์นัก และขุนนางจะเอาไปเลี้ยงไว้ พ่อแม่ก็จะได้พึ่งเพราะท่านและคนจะชุมชักนักแล ฯ

ศุกระ ๑ ถ้าเกิดวันศุกร์ ได้ยาม ๖ (ซึ่งเป็นยามที่ ๘ ของวันศุกร์ ทั้งกลางวันและกลางคืน) ผู้นั้นแต่แรกเกิดตกใจ ตกน้ำและตกต้นไม้หรือตกเรือน จะมีบุญ ถ้าเป็นหญิงจะได้เป็นนางพญา ถ้าเป็นชายจะได้ที่นั่งเป็นขุนหลวงแทนผู้เฒ่าผู้แก่ มีช้างม้า ข้าทาษ วัวควาย เงินทอง รูปงาม มีความรู้หลักได้ดังใจแล ฯ

ถ้าหากเกิดในเวลากลางคืน ก็ให้เปลี่ยนนับไปในทำนองยามกลางคืน คือวันศุกร์ก็ให้เริ่มนับแต่ยาม ๖,๓,๗,๔,๑,๕,๒,๖, ทั้ง ๘ ยาม ผลพยากรณ์คงยึดแบบเดียวกับยามกลางวัน

ผลพยากรณ์ยามชาตะในวันเสาร์

เสารี ๑ สิทธิการิยะ ถ้าเกิดวันเสาร์ ได้ยาม ๗ ผู้นั้นมีรกพันคอออกมาจะตายแต่น้อย พ่อแม่เลี้ยงยากโรคาพยาธิมากและจากที่อยู่ อนึ่งเมื่อเกิดมานั้นมีอุบาทว์ในเรือน เรือนหักทับกันตาย พ่อแม่ถุ้มเถียงกัน มีกัมมะพันธ์มาแต่ในท้อง ถ้ามิดังนั้นจะเป็นง่อยเป็นเปลี้ย และเสียตาพิกาลข้างซ้าย แต่ว่าใจแข็งมิฟังคำคนและมากชู้หลายเมีย ท่านว่าพ่อดีแล ฯ

ครู ๑ ถ้าเกิดวันเสาร์ ได้ยาม ๕ ผู้นั้นใจแข็งห้าวหาญมิฟังคำคนสอนเป็นคนอันธพาล เมื่อเกิดมามีรกเกี่ยวพันออกมา และผู้นั้นมีลักษณะข้างขวา เงินทองก็น้อย ความรู้ก็น้อยพอประมาณ เข้าในระหว่างคนร้ายเป็นนักเลงเล่นเบี้ยชนไก่และกล้าหาญ หาประโยชน์มิได้แท้จริง ฯ

กุมมะ ๑ ถ้าเกิดวันเสาร์ ได้ยาม ๓ ผู้นั้นมีคนรักทุกแห่ง แม่นั้นพอประมาณแต่พ่อนั้นดี ผู้นั้นใจแข็งมิได้อยู่ด้วยแม่ และแม่นั้นเลี้ยงมิได้มิสมาคมด้วยพี่น้องทั้งหลาย ว่าต่อไปในเมื่อหน้ามิเป็นประโยชน์ ครั้นใหญ่มามิได้อยู่ในโอวาทพ่อแม่ เพราะว่าอาภัพอัปภาคกว่าคนทั้งหลาย ฯ

สุริชะ ๑ ถ้าเกิดวันเสาร์ ได้ยาม ๑ ผู้นั้นจะตายแต่น้อย ถ้ามิตายไซร้ท่านว่าพี่น้องมิได้อยู่ หรือพ่อแม่ตาย เมื่อเกิดมานั้นพ่อแม่ต้องถ้อย-ความไข้เจ็บลำบากแทบตาย ไฟไหม้เรือนเกิดอุบาทว์หนูกัดผ้า ฯ

ศุกระ ๑ ถ้าเกิดวันเสาร์ ได้ยาม ๖ ผู้นั้นมิได้อยู่ด้วยพ่อแม่ มิดังนั้นจะตายแต่น้อย ถ้ามิตายจะจากพ่อแม่แต่น้อย พ่อแม่เป็นคนทุรพลกว่าคนทั้งหลาย แล้วชักแช่งแม่นั้นเป็นคนมิบังควร และเกิดความท่านเบียฬให้จากที่อยู่ และมิต้องใจพี่น้องทั้งหลาย เพราะตัวเป็นคนชั่ว มิฟังคำสอนไปไหนย่อมถือตนเองเพราะเป็นคนดี ฯ

พุธะ ๑ ถ้าเกิดวันเสาร์ ได้ยาม ๔ ผู้นั้นพ่อแม่พี่น้องชักแช่งได้ความเดือดร้อนใจ และจะจากที่อยู่ที่กิน ต้องเป็นความจะเสียเงินทองพ่อแม่จะต้องขื่อคาและเป็นคนทุรพลกว่าคนทั้งหลาย แต่น้อยเท่าใหญ่ครั้นใหญ่มาจึงดี เมื่อภายแก่พ่อแม่อัปลักษณ์ แต่แม่นั้นเป็นทุกข์ด้วยพ่อหนึ่งเกิดมานั้นว่าเกิดอุบาทว์ในเรือนและภัยต่าง ๆ จึงเป็นทุกข์ดังนั้น พ่อแม่ถุ้มเถียงกันถึงพลัดพรากจากกัน แต่นั้นมาเลี้ยงยากเป็นไข้เจ็บนักแล ฯ

จันเทา ๑ ถ้าเกิดวันเสาร์ ได้ยาม ๒ ผู้นั้นถูกแช่งชักและจากที่อยู่ที่กิน ต้องถ้อยความเสียเงินทองที่อยู่และต้องขื่อคา และมักเป็นทุกข์เดือดร้อนใจ ครั้นใหญ่มาจึงจะดี ต่อเมื่อภายแก่มิเป็นไร แม่นั้นเป็นทุกข์ด้วยพ่อ

พ่อนั้นทำกังวลด้วยแม่หน่อยหนึ่ง เมื่อเกิดมานั้นเกิดอุบาทว์ในเรือนจึงเป็นเหตุมาแต่นั้น เขาเป็นคนเลี้ยงยากและไข้เจ็บนักแล ฯ

เสาร์ ๑ ถ้าเกิดวันเสาร์ ได้ยาม ๗ เวลาค่ำ (ซึ่งเป็นยามที่ ๘ ของวันเสาร์ ทั้งกลางวันกลางคืน) ผู้นั้นมักตายแต่น้อย พ่อแม่เลี้ยงมิได้ ชาตากล้าแข็งจะแพ้พ่อแม่เท่านั้น และแม่นั้นชักแข็ง ผู้นั้นเลี้ยงยาก พ่อแม่เลี้ยงมิได้ เมื่อได้ ๗ ปีจะตายครั้งหนึ่ง เพราะพยาธิโรคาติดมาแต่ในท้อง ไปภายหน้าจึงจะดี และเป็นผู้กล้าหาญกว่าคนทั้งหลาย และเข้าในระหว่างคนร้าย ใจแข็งมิฟังคำสอน แต่ว่าภายหน้าจึงดีบ่ห่อนรู้ยากเลย ฯ

ถ้าหากเกิดในเวลากลางคืน ให้เปลี่ยนนับไปในทำนองยามกลางคืน คือ วันเสาร์ก็ให้เริ่มนับแต่ยาม ๗,๔,๑,๕,๒,๖,๓,๗, ทั้ง ๘ ยาม ผลพยากรณ์คงยึดแบบเดียวกับยามกลางวัน

●

ทายวันเกิดทั้ง ๗ วัน ในรอบปี ๑๒ นักษัตร์

คนเกิดปีชวด

๑ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลผู้ใดเกิดปีชวด วันอาทิตย์ (๑) ได้เมื่อพระยาสัตลุงเขาจะพาตัวไปฆ่า จะมีทุกข์มาก แต่ทว่ามีรูปงาม ฯ

๑ เกิดปีชวด วันจันทร์ (๒) จะมีบุตรมาก ฯ

๑ เกิดปีชวด วันอังคาร (๓) ได้เมื่อพระยายักษ์ เอาพระยาสัตลุงไปจำไว้ ฯ

๑ เกิดปีชวด วันพุธ (๔) ได้เมื่อพระยายักษ์ เอาพระยาสัตลุงไปฆ่าเสีย ฯ

๑ เกิดปีชวด วันพฤหัสบดี (๕) ได้เมื่อเทวดาชุบพระยาสัตลุงให้ฟื้นคืนชีพ ฯ

๑ เกิดปีชวด วันศุกร์ (๖) ได้เมื่อเทพยดาตกแต่งโภชนาหารมาเลี้ยงรับขวัญพระยาสัตลุง ฯ

๑ เกิดปีชวด วันเสาร์ (๗) ได้เมื่อพระยาสัตลุงคืนขึ้นครองเสวยราชสมบัติ ฯ

คนเกิดปีฉลู

๑ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลใดเกิดในปีฉลู วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่วัวขวัญร้าย ย่อมเวียนทรัพย์มิดี ฯ

๑ เกิดปีฉลู วันจันทร์ (๒) ได้กับวัวโพธิสัตว์มีบริวารมาก ฯ

๑ เกิดปีฉลู วันอังคาร (๓) ได้แก่วัวขาหัก ตาบอด ฯ

๑ เกิดปีฉลู วันพุธ (๔) ได้แก่วัวสาธารณ์ ฯ

๑ เกิดปีฉลู วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่วัวขวัญดี มีทรัพย์เข้าของมาก ฯ

๑ เกิดปีฉลู วันศุกร์ (๖) ได้แก่วัวเทวดา มีความสุขมาก ฯ

๑ เกิดปีฉลู วันเสาร์ (๗) ได้แก่มหาโจรเมื่อเอาวัวไปฆ่ากินมิดีแล ฯ

คนเกิดปีขาล

๑ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลใดเกิดปีขาล วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่เสืออยู่ป่าแลอยู่ถ้าอดอาหาร ฯ

๑ เกิดปีขาล วันจันทร์ (๒) ได้แก่เสือต้องจำมิดีแล ฯ

๑ เกิดปีขาล วันอังคาร (๓) ได้แก่เสือกินคนแล ฯ

๑ เกิดปีขาล วันพุธ (๔) ได้แก่เสือจำศีลดีนักแล ฯ

๑ เกิดปีขาล วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่เสือฤาษีชุบใช้เป็นข้า ฯ

๑ เกิดปีขาล วันศุกร์ (๖) ได้แก่เสือตกเหวต้องขวากตาย ฯ

๑ เกิดปีขาล วันเสาร์ (๗) ได้แก่เสือเทวดารักษาดีแล ฯ

คนเกิดปีเถาะ

๑ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลผู้ใดเกิดปีเถาะ วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่กระต่ายไฟไหม้มิดีแล ฯ

๑ เกิดปีเถาะ วันจันทร์ (๒) ได้แก่กระต่ายเทวดาเลี้ยงแล ฯ

๑ เกิดปีเถาะ วันอังคาร (๓) ได้แก่กระต่ายสาธารณ์มิดีแล ฯ

๑ เกิดปีเถาะ วันพุธ (๔) ได้แก่กระต่ายขาหักแต่ว่ารู้มาก ฯ

๑ เกิดปีเถาะ วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่กระต่ายแสนงอนรู้มากดี ฯ

๑ เกิดปีเถาะ วันศุกร์ (๖) ได้แก่กระต่ายพระยาเลี้ยงดีนัก ฯ

๑ เกิดปีเถาะ วันเสาร์ (๗) ได้แก่กระต่ายเมื่อมีบริวารดีนักแล ฯ

คนเกิดปีมะโรง

๏ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลผู้ใดเกิดปีมะโรง วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่พระยานาคมีบริวารมากนัก ฯ

๏ เกิดปีมะโรง วันจันทร์ (๒) ได้แก่งูสาธารณ์มิดีแล ฯ

๏ เกิดปีมะโรง วันอังคาร (๓) ได้แก่งูร้ายมีพิษมาก ฯ

๏ เกิดปีมะโรง วันพุธ (๔) ได้แก่งูตกเหวมิดีแล ฯ

๏ เกิดปีมะโรง วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่งูนาคราชเขาจับไป ฯ

๏ เกิดปีมะโรง วันศุกร์ (๖) ได้แก่งูเขาสลักปากเร้นอยู่ ฯ

๏ เกิดปีมะโรง วันเสาร์ (๗) ได้แก่งูอารักษ์มีสมบัติมากแล ฯ

คนเกิดปีมะเส็ง

๏ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลผู้ใดเกิดปีมะเส็ง วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่งูไฟไหม้หนีลงคงคาแล ฯ

๏ เกิดปีมะเส็ง วันจันทร์ (๒) ได้แก่งูอยู่รูหาทุกข์มิได้เลย ฯ

๏ เกิดปีมะเส็ง วันอังคาร (๓) ได้แก่งูออกไปเที่ยวหากิน ฯ

๏ เกิดปีมะเส็ง วันพุธ (๔) ได้แก่งูสาธารณ์ทำได้ไว้มิคงดีแล ฯ

๏ เกิดปีมะเส็ง วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่งูเฝ้าทรัพย์หากินมิดี ฯ

๏ เกิดปีมะเส็ง วันศุกร์ (๖) ได้แก่งูมีทรัพย์มากรู้หลักดีแล ฯ

๏ เกิดปีมะเส็ง วันเสาร์ (๗) ได้แก่งูเล่นชู้มักหลายชู้หลายเมีย ฯ

คนเกิดปีมะเมีย

๏ สิทธิการิยะ ถ้าผู้ใดเกิดปีมะเมีย วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่ม้าสมบัติมากแต่ว่าดุ ฯ

๏ เกิดปีมะเมีย วันจันทร์ (๒) ได้แก่ม้าเทวดาดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีมะเมีย วันอังคาร (๓) ได้แก่ม้ามหากษัตริย์ดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีมะเมีย วันพุธ (๔) ได้แก่ม้าสาธารณ์ชั่วนักแล ฯ

๏ เกิดปีมะเมีย วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่ม้าโพธิสัตว์ดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีมะเมีย วันศุกร์ (๖) ได้แก่ม้าแม่ตายหาญาติมิได้ ฯ

๏ เกิดปีมะเมีย วันเสาร์ (๗) ได้แก่ม้าเสียเส้นมิดีแล ฯ

คนเกิดปีมะแม

๏ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลผู้ใดเกิดปีมะแม วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่แพะกลางถนน ทำได้ไว้มิคง ฯ

๏ เกิดปีมะแม วันจันทร์ (๒) ได้แก่แพะมหาเศรษฐีดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีมะแม วันอังคาร (๓) ได้แก่แพะตาบอดมิดีแล ฯ

๏ เกิดปีมะแม วันพุธ (๔) ได้แก่แพะราชครูเลี้ยงดีแล ฯ

๏ เกิดปีมะแม วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่แพะเทวดาเลี้ยงดีแล ฯ

๏ เกิดปีมะแม วันศุกร์ (๖) ได้แก่แพะหาเจ้าของมิได้ ฯ

๏ เกิดปีมะแม วันเสาร์ (๗) ได้แก่แพะอับลาภมิดีแล ฯ

คนเกิดปีวอก

๏ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลผู้ใดเกิดปีวอก วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่ลิงพระยาเลี้ยงดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีวอก วันจันทร์ (๒) ได้แก่ลิงสาธารณ์มิดีแล ฯ

๏ เกิดปีวอก วันอังคาร (๓) ได้แก่ลิงเขาใส่กรงเหล็กไว้ ฯ

๏ เกิดปีวอก วันพุธ (๔) ได้แก่ลิงฤาษีเลี้ยงดีแล ฯ

๏ เกิดปีวอก วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่ลิงราชครูเลี้ยงดีแล ฯ

๏ เกิดปีวอก วันศุกร์ (๖) ได้แก่ลิงโพธิสัตว์เลี้ยงดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีวอก วันเสาร์ (๗) ได้แก่ลิงนายสำเภาเลี้ยงดีแล ฯ

คนเกิดปีระกา

๏ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลผู้ใดเกิดปีระกา วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่ไก่พระยาเลี้ยงดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีระกา วันจันทร์ (๒) ได้แก่ไก่สาธารณ์หาพันธ์มิได้ ฯ

๏ เกิดปีระกา วันอังคาร (๓) ได้แก่ไก่พนันเมืองดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีระกา วันพุธ (๔) ได้แก่ไก่พระยาลอบปรีชายิ่งนักแล ฯ

๏ เกิดปีระกา วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่ไก่ราชครูเลี้ยงสบายดี ฯ

๏ เกิดปีระกา วันศุกร์ (๖) ได้แก่ไก่ตกน้ำมิดีแล ฯ

๏ เกิดปีระกา วันเสาร์ (๗) ได้แก่ไก่เสนาเลี้ยงกล้าหาญดี ฯ

คนเกิดปีจอ

๏ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลผู้ใดเกิดปีจอ วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่สุนัขไล่เนื้อเหนื่อยนักแล ฯ

๏ เกิดปีจอ วันจันทร์ (๒) ได้แก่สุนัขมหาเศรษฐีดีแล ฯ

๏ เกิดปีจอ วันอังคาร (๓) ได้แก่สุนัขสาธารณ์มิดีแล ฯ

๏ เกิดปีจอ วันพุธ (๔) ได้แก่สุนัขพญามีบริวารมาก ฯ

๏ เกิดปีจอ วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่สุนัขบ้าเจรจามักขึ้งโกรธ ฯ

๏ เกิดปีจอ วันศุกร์ (๖) ได้แก่สุนัขพระยาเลี้ยงดีแล ฯ

๏ เกิดปีจอ วันเสาร์ (๗) ได้แก่สุนัขกลางตลาดแล ฯ

คนเกิดปีกุญ

๏ สิทธิการิยะ ถ้าบุคคลใดเกิดปีกุญ วันอาทิตย์ (๑) ได้แก่สุกรพระยาเลี้ยงมีสมบัติแล ฯ

๏ เกิดปีกุญ วันจันทร์ (๒) ได้แก่สุกรเขากินแรงถอยแล ฯ

๏ เกิดปีกุญ วันอังคาร (๓) ได้แก่สุกรเศรษฐีเลี้ยงสมบัติมากแล

๏ เกิดปีกุญ วันพุธ (๔) ได้แก่สุกรสาธารณ์มิดีแล ฯ

๏ เกิดปีกุญ วันพฤหัสบดี (๕) ได้แก่สุกรจอมเขาดีนักแล ฯ

๏ เกิดปีกุญ วันศุกร์ (๖) ได้แก่สุกรถ่อยสกุลอาภัพแล ฯ

๏ เกิดปีกุญ วันเสาร์ (๗) ได้แก่สุกรเป็นบริวารแก่ราชสีห์ดีนักแล ฯ

●

วันเกิด เดือนเกิด ในรอบปี ๑๒ นักษัตร

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีชวด

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีชวด คือ เทวดาขี่หนู ทายว่าผู้นั้นเป็นคนมีสติปัญญา จะได้ดีพอเลี้ยงตัวได้ แต่มักเกิดความวิวาทเพราะคู่ของตนเอง ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีชวด คือ เทวดาขี่เรือกัลยา ทายว่าผู้นั้นจะมีวาสนาและทรัพย์สินเงินทองมาก แต่มักต้องสัญจรไปมาทุกทิศ ถ้าจะทำมาค้าขายในทางน้ำจะเกิดลาภ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีชวด คือ หญิงขี่โค ทายว่าผู้นั้นจะต้องตกระกำลำบากมาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีชวด คือ หญิงอยู่เรือ ทายว่าผู้นั้นมีทรัพย์สินบริบูรณ์ จะได้ลาภเพราะผู้อื่นนำมาให้ ถ้าเป็นหญิงดี ถ้าเป็นชายพอประมาณ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ หรือเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีชวด คือคนต่ำข้าว ทายว่าผู้นั้นเป็นคนอาภัพนัก จะต้องเหนื่อยยากเหมือนทาษา ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีชวด คือ เทพยดาขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นใจคอดุร้ายแต่มีอำนาจ มักจะเกิดความเดือดเนื้อร้อนใจแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีฉลู

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีฉลู คือ มนุษย์ขี่โค ทายว่าผู้นั้นพอเลี้ยงตัวได้ แต่ใจไม่แน่นอน บางทีก็ดีบางทีก็ร้ายนัก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีฉลู คือ คนติดคาต้องโทษ ทายว่าผู้นั้นจะต้องลำบากนัก มักเกิดถ้อยความ ถ้าเป็นชายจะลำบากเพราะหญิงให้โทษ ถ้าเป็นหญิงจะลำบากเพราะชายปองร้าย ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีฉลู คือ บุรุษขี่สินธพ ทายว่าผู้นั้นเป็นคนชอบเที่ยว มักอยู่เรือนไม่ติด ถ้าทำราชการดีนัก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีฉลู คือ ผัวเมียวิวาทกัน ทายว่าผู้นั้นปากร้ายโทโสมาก มักจะเกิดทุบตีกันเนือง ๆ ถ้ามิฉะนั้นจะต้องบาดเจ็บ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีฉลู คือ กุมารขี่โค ทายว่าผู้นั้นเมื่อน้อยลำบาก เมื่อใหญ่จะได้ดี จะมีบุญวาสนาด้วยกำลังของตนเอง ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีฉลู คือ บุรุษขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจร้อน ทำการเร็วนัก โทโสดุ แต่มักมีคนกลัวมากแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดปีขาล

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีขาล คือ ยักษ์ผีเสื้อขี่เสือ ทายว่าผู้นั้นดุร้ายนัก เลี้ยงบุตรยาก พูดจาแน่นอน ไม่กลับกลอกและมีอำนาจ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีขาล คือ บุรุษที่มีบริวาร ทายว่าผู้นั้นจะได้เป็นใหญ่ จะมีข้าทาสบริวารมาก ถ้าทำราชการดีนักแล ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีขาล คือ นารีขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจแข็ง พอใจแต่การสนุก มักจะมีโรคติดตัว และมีโทโษมาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีขาล คือ บุรุษนอนในเรือนหลวง ทายว่าผู้นั้นจะมีความสุขมาก จะมีผู้อุปถัมภ์ไม่ต้องลำบาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีขาล คือ หญิงอยู่เรือน ทายว่าผู้นั้นจะมีทรัพย์สินเงินทอง และจะมีความสุขมาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีขาล คือ พระยาขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจร้อนแต่มีอำนาจ มีถ้อยความบ่อยๆ ทำให้ร้อนใจแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีเถาะ

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีเถาะ คือ หญิงชี้กระต่าย ทายว่าผู้นั้นมีความสุขสบายบริบูรณ์ทุกสิ่ง ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีเถาะ คือ พระยาขี่สิงห์ ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญและเดชานุภาพมาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีเถาะ คือ บุรุษนั่งเรือมีคนพาย ทายว่าผู้นั้นจะมั่งมีทรัพย์สินเงินทองข้าทาษจะมีความสุขมาก ไม่ต้องลำบาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีเถาะ คือ มัทรีไปป่า ทายว่าผู้นั้นจะต้องตกระกำลำบาก จะต้องพลัดพรากจากกันไปที่อื่น และเป็นคนเจ้าทุกข์ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีเถาะ คือ คนร้ายวิวาทกัน ทายว่าผู้นั้นเป็นคนโทโษมาก พอใจในทางนักเลง มักจะเกิดความบ่อยๆ มิฉะนั้นจะต้องไข้เจ็บเนืองๆ เคราะห์ร้ายมิดี ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีเถาะ คือ มนุษย์ขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจกล้าหาญ ทำราชการจะได้เป็นใหญ่ แต่เป็นคนมีโรคแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีมะโรง

---

๑ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีมะโรง คือ เทพบุตรขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจมักโทโษ ถ้าโกรธใครนานหาย แต่ทำราชการดี ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีมะโรง คือ พระยานั่งแท่น ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญจะได้เป็นใหญ่ จะมีลาภมาเนือง ๆ ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีมะโรง คือ คนนักโทษ ทายว่าผู้นั้นจะต้องตกทุกข์ได้ยาก มีสัตรูปองร้าย มิฉะนั้นจะต้องไข้เจ็บ แต่มีปัญญาพอคุ้มตัวได้ ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีมะโรง คือ หมอควาญช้าง ทายว่าผู้นั้นเป็นคนอาภัพต้องลำบาก หาเลี้ยงตัวยาก จะมีเงินก็ไม่มาก ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีมะโรง คือ ขุนนางขี่ม้า ทายว่าผู้นั้นจะได้เป็นขุนนาง แต่ต้องไปทางไกลบ่อย ๆ และมีทรัพย์ ฯ

๑ คนเกิดเดียน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีมะโรง คือ พระยาขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นจะได้ดี ตัวสบายแต่ใจร้อน มีความสุขน้อยแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีมะเส็ง

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีมะเส็ง คือมนุษย์ขี่งู ทายว่าผู้นั้นจะมีศักดานุภาพ แต่เป็นคนดุร้าย ถ้าโกรธใครแล้วไม่รู้หาย แต่ทำราชการดี ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีมะเส็ง คือ กุมารีมีคนกั้นร่ม ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญแต่เล็ก จะมีข้าทาษบริวารมาก บิดามารดาจะได้พึ่ง ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีมะเส็ง คือ คนติดคา ทายว่าผู้นั้นอาภัพมักจะต้องถ้อยความ และผู้อื่นจะปองร้ายให้ได้ลำบาก ถ้ามิดังนั้นมักจะเจ็บไข้เนือง ๆ มิดี ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีมะเส็ง คือ บุรุษนั่งแท่น ทายว่าผู้นั้นจะมีวาสนามั่งมีนัก จะได้ความสุขทุกเมื่อ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีมะเส็ง คือ หมอควาญช้าง ทายว่าผู้นั้นอาภัพจะต้องเหนื่อยยาก เหงื่อไหลไคลย้อยจึงจะเลี้ยงตัวได้ มิฉะนั้นจะต้องอาศัยท่านผู้อื่น ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือเกิดวันศุกร์ ในปีมะเส็ง คือ มนุษย์ขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจร้อน ทำการงานมีมานะไม่ยอมแพ้ใคร ถ้าทำราชการจะได้ดีแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีมะเมีย

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีมะเมีย คือ เทพธิดานั่งหลังพาชี ทายว่าผู้นั้นจะเป็นคนใจอ่อนสั่งสอนง่าย รู้จักคุณ จะมีทรัพย์พอเลี้ยงตัวได้ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีมะเมีย คือ ควาญช้าง ทายว่าผู้นั้นจะต้องลำบาก หากินจะได้ทรัพย์โดยยาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีมะเมีย คือ ผัวเมียวิวาทกัน ทายว่าผู้นั้นอาภัพนักจะเลี้ยงตัวโดยยาก มักเกิดถ้อยความและวิวาทกันด้วยคู่ของตน มิฉะนั้นมักจะมากชู้หลายเมีย ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีมะเมีย คือ เทพยดาขี่สินธพ ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญ แต่ต้องเดินมากจึ่งจะได้ดี ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีมะเมีย คือ พระยาขึ้นแคร่ ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญวาสนามากบริบูรณ์ทุกสิ่ง ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีมะเมีย คือ เทพยดาขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจเร็วทำการมักไม่สำเร็จ แต่มีวาสนาพอคุ้มตัวแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้เกิดในปีมะแม

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีมะแม คือ เทพธิดาขี่แพะ ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจดีไม่มีโมโห ชอบทางกุศล มีปัญญาดีและมีทรัพย์ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือเกิดวันจันทร์ ในปีมะแม คือ คนเมาพายเรือ ทายว่าผู้นั้นอาภัพ ถึงจะมีทรัพย์ตัวก็ต้องเหนื่อย หาเช้ากินค่ำ จะได้ความลำบาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือเกิดวันอังคาร ในปีมะแม คือ เทพดาทรงสินธพ ทายว่าผู้นั้นจะมีวาสนาแต่ต้องเหนื่อย มักจะไปที่อื่นจึงจะได้ดี ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีมะแม คือ พระยานั่งแท่น ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญ จะได้เป็นใหญ่กว่าตระกูลของตน จะมีความสุขมาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีมะแม คือ มานพขี่ช้าง ทายว่าผู้นั้นจะมียศศักดิ์ก็ต้องเหนื่อย จะหาความสบายมิได้เลย ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือวันศุกร์ ในปีมะแม คือ มนุษย์ขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นใจเร็ว เจรจาองอาจ มักชอบทางถ้อยความ มีทิฏฐิมานะมาก แต่มียศแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีวอก

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีวอก คือ ยักษ์ซึ่งลิง ทายว่าผู้นั้นใจคอดุร้ายไม่กลัวบาป ทำการเลวทรามอาภัพมิดี ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีวอก คือ มานพอยู่ในเสวตฉัตร ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญวาสนา จะได้ดีมีความสุขมาก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีวอก คือ คนวิวาทกัน ทายว่าผู้นั้นจะต้องลำบาก เลี้ยงตัวยากอาภัพนัก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีวอก คือ ผัวเมีย วิวาทกัน ทายว่าผู้นั้นวาสนาอาภัพ มักจะต้องเศร้าโศรกด้วยคู่ของตน จะอยู่ไหนก็ไม่นานมิดี ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีวอก คือ หญิงขี่กระบือ ทายว่าผู้นั้นจะต้องเหนื่อยมาก ต้องอาศัยท่านผู้อื่นหาเลี้ยง ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีวอก คือ เทพยดาขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นใจร้อนเจรจาโวหารไม่เกรงใจคนแต่มีอำนาจดี ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีระกา

๑ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีระกา คือ ยักษ์ขี่ไก่ ทายว่าผู้นั้นใจดุโทโษมาก มักพอใจในการวิวาท ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีระกา คือ มานพขี่พาชี ทายว่าผู้นั้นมักจะต้องเดินมาก หากินพอเลี้ยงตัวได้ ทำราชการดีจะมียศศักดิ์ ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีระกา คือ พญานอนแท่น ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญมาก จะได้ความสุขทุกเมื่อ หาความลำบากมิได้เลย ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีระกา คือ มานพขี่โค ทายว่าผู้นั้นจะมียศศักดิ์แต่หาความสุขมิได้ มักจะต้องเดินไกล ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีระกา คือ หญิงหาบของ ทายว่าวาสนาของผู้นั้นอาภัพนัก จะต้องลำบากถึงจะเป็นผู้ดีก็ต้องเหนื่อยมาก ฯ

๑ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีระกา คือ เทพยดาขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นผู้มีอำนาจ คนทั้งหลายย่อมเกรงกลัว แต่หาทรัพย์สินพอประมาณแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีจอ

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีจอ คือ นางผีเสื้อขี่สุนัข ทายว่าผู้นั้นใจคอดุร้าย แต่เลี้ยงลูกง่าย หากินพอจะเลี้ยงตัวได้ แต่ต้องลำบากเพราะคู่ของตน ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีจอ คือ มนุษย์ขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นจะมีทรัพย์แต่ใจไม่ยั่งยืน เป็นคนใจเร็วและมีอำนาจ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีจอ คือ พญานั่งแท่น ทายว่าผู้นั้นมีบุญจะได้เป็นใหญ่และบริบูรณ์นัก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีจอ คือ มานพขี่ช้าง ทายว่าผู้นั้นเป็นคนชอบเดิน อาสาเจ้านายดี แต่มีทรัพย์น้อย ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีจอ คือ มานพขี่ม้า ทายว่าผู้นั้นทำการเร็ว ไปไหนว่องไวทำราชการดีจะมียศ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีจอ คือ เทพยดานั่งแท่น ทายว่าผู้นั้นจะเป็นคนใจบุญ มีความสุข และบริบูรณ์ทุกสิ่งแล ฯ

พยากรณ์ วันเกิด เดือนเกิด ของผู้ที่เกิดในปีกุญ

๏ คนเกิดเดือน ๕ และเดือน ๑๑ หรือคนเกิดวันอาทิตย์และวันเสาร์ ในปีกุญ คือ หญิงขี่สุกร ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจเฉย ปัญญาน้อยต้องอาศัยท่านผู้อื่น ทรัพย์สินได้ ๆ เสีย ๆ ไม่แน่นอน ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๖ และเดือน ๑๒ หรือคนเกิดวันจันทร์ ในปีกุญ คือ พระยานอนแท่น ทายว่าผู้นั้นมีวาสนาดี จะได้เป็นใหญ่เป็นที่พึ่งแห่งญาติทั้งปวง จะมีความสบายมาก ทรัพย์สินสมบูรณ์นัก ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๗ และเดือน ๑ หรือคนเกิดวันอังคาร ในปีกุญ คือ มนุษย์นั่งเรือกัลยา ทายว่าผู้นั้นเป็นคนดี จะได้ลาภเนือง ๆ เป็นที่นับถือแห่งคนทั้งหลาย ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๘ และเดือน ๒ หรือคนเกิดวันพุธ ในปีกุญ คือ บุรุษขี่โค ทายว่าผู้นั้นจะต้องเหนื่อย ถึงจะมีทรัพย์ก็ต้องกรากกรำลำบาก วาสนามีพอคุ้มตัว ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๙ และเดือน ๓ หรือคนเกิดวันพฤหัสบดี ในปีกุญ คือ พระยานั่งแท่น ทายว่าผู้นั้นจะมีบุญเป็นที่นับถือแห่งคนทั้งหลาย และทรัพย์สินบริบูรณ์ ฯ

๏ คนเกิดเดือน ๑๐ และเดือน ๔ หรือคนเกิดวันศุกร์ ในปีกุญ คือ เทพยดาขี่พญานาค ทายว่าผู้นั้นเป็นคนใจร้อนโทโษมาก ไม่รู้หายแล ฯ

ชาติกำเนิด

๏ โสทธิการิยะ ถ้าจะดูชาติกำเนิดท่าน ให้พิจารณาดูวันเกิด และปีเกิด ๏ วันเกิดนั้นกำหนดด้วยหนัง และปีเกิดนั้นกำหนดด้วยกระดูก ฯ

๏ ถ้าเกิดวันอาทิตย์	เป็นหนังหนู ฯ
๏ ถ้าเกิดวันจันทร์	เป็นหนังวัว ฯ
๏ ถ้าเกิดวันอังคาร	เป็นหนังเสือ ฯ
๏ ถ้าเกิดวันพุธ	เป็นหนังกระต่าย ฯ
๏ ถ้าเกิดวันพฤหัสบดี	เป็นหนังงูใหญ่ ฯ
๏ ถ้าเกิดวันศุกร์	เป็นหนังงูเล็ก ฯ
๏ ถ้าเกิดวันเสาร์	เป็นหนังม้าอัศวราชแล ฯ
๏ ถ้าเกิดปีชวด	เป็นกระดูกหนู ฯ
๏ ถ้าเกิดปีฉลู	เป็นกระดูกวัว ฯ
๏ ถ้าเกิดปีขาล	เป็นกระดูกเสือ ฯ
๏ ถ้าเกิดปีเถาะ	เป็นกระดูกกระต่าย ฯ
๏ ถ้าเกิดปีมะโรง	เป็นกระดูกงูใหญ่ ฯ
๏ ถ้าเกิดปีมะเส็ง	เป็นกระดูกงูเล็ก ฯ
๏ ถ้าเกิดปีมะเมีย	เป็นกระดูกม้า ฯ
๏ ถ้าเกิดปีมะแม	เป็นกระดูกแพะ ฯ
๏ ถ้าเกิดปีวอก	เป็นกระดูกลิง ฯ

๏ ถ้าเกิดปีระกา เป็นกระดูกไก่ ฯ

๏ ถ้าเกิดปีจอ เป็นกระดูกสุนัข ฯ

๏ ถ้าเกิดปีกุญ เป็นกระดูกหมู ฯ

ให้พิจารณาดูว่า ถ้าเกิดวันที่เป็นหนัง และปีที่เป็นกระดูก ถูกต้องกันหุ้มห่อกันได้ดีนัก ผู้นั้นจะมีความสุขคุ้มครองตัวเองได้ ถ้าวันที่เป็นหนังและปีที่เป็นกระดูก ไม่ต้องกัน และหุ้มห่อกันมิได้ ผู้นั้นจะได้ความยากลำบาก และคุ้มครองตัวเองมิได้แล ฯ

●

ธาตุประจำปี, เดือน

ปีชวดและปีกุญ ธาตุน้ำ

๑ เดือน ๕,๖,๗, น้ำในตะพัง เดือน ๘,๙,๑๐, น้ำคนอาศัย เดือน ๑๑,๑๒,๑, น้ำในบ่อ เดือน ๒,๓,๔, น้ำฝนตก ฯ

ปีฉลูและปีจอ ธาตุดิน

๑ เดือน ๕,๖,๗, ดินสุก เดือน ๘,๙,๑๐, ดินดี เดือน ๑๑, ๑๒,๑, ดินจอมปลวก เดือน ๒,๓,๔, ดินท่าพระ ฯ

ปีขาลและปีเถาะ ธาตุไม้

๑ เดือน ๕,๖,๗, ไม้ผุ เดือน ๘,๙,๑๐, ไม้มีแก่น เดือน ๑๑, ๑๒,๑, ไม้หอม เดือน ๒,๓,๔, ไม้บนเขา ฯ

ปีมะโรงและปีมะแม ธาตุทอง

๑ เดือน ๕,๖,๗, ทองผ้า เดือน ๘,๙,๑๐, ทองมีราคี เดือน ๑๑,๑๒,๑, ทองจ่าย เดือน ๒,๓,๔, ทองบริสุทธิ์ ฯ

ปีมะเส็งและปีมะเมีย ธาตุไฟ

๑ เดือน ๕,๖,๗, ไฟไหม้ป่า เดือน ๘,๙,๑๐, ไฟคนสุม เดือน ๑๑,๑๒,๑, ไฟในหิน เดือน ๒,๓,๔, ไฟในแก้ว ฯ

ปีวอกและปีระกา ธาตุเหล็ก

๑ เดือน ๕,๖,๗, เหล็กกล้า เดือน ๘,๙.๑๐, เหล็กอ่อน เดือน ๑๑,๑๒,๑, เหล็กดี เดือน ๒,๓,๔, เหล็กหลุม ฯ

ธาตุประจำเดือน

๑ เกิดเดือน ๓,๔,๕, ธาตุลม เดือน ๖,๗,๘, ธาตุไฟ เดือน ๙,๑๐,๑๑, ธาตุน้ำ เดือน ๑๒,๑,๒, ธาตุดิน ฯ

ปี ๑๒ นักษัตร์

ปีชวด หนู

๑ เดือน ๕,๖,๗, หนูท้องขาว เดือน ๘,๙,๑๐, หนูหริ่ง เดือน ๑๑,๑๒,๑, หนูผี เดือน ๒,๓,๔, หนูพุก ฯ

ปีฉลู วัว

๑ เดือน ๕,๖,๗, วัวป่า เดือน ๘,๙,๑๐, วัวคนใช้ เดือน ๑๑, ๑๒,๑, วัวเพลีย เดือน ๒,๓,๔, วัวอุศุภราช ฯ

ปีขาล เสือ

๑ เดือน ๕,๖,๗, เสือเทพารักษ์ เดือน ๘,๙,๑๐, เสือกินไก่ เดือน ๑๑,๑๒,๑, เสือลากหาง เดือน ๒,๓,๔, เสือปลา ฯ

ปีเถาะ กระต่าย

๑ เดือน ๕,๖,๗, กระต่ายแสนหก เดือน ๘,๙,๑๐, กระต่ายบก เดือน ๑๑,๑๒.๑, กระต่ายขุนชัน เดือน ๒,๓,๔, กระต่ายในพระจันทร์ ฯ

ปีมะโรง งูใหญ่

๑ เดือน ๕,๖,๗, งูเห่า เดือน ๘.๙,๑๐, งูไม่มีพิษ เดือน ๑๑, ๑๒,๑, งูดิน เดือน ๒,๓,๔, งูนาคราช ฯ

ปีมะเส็ง งูเล็ก

๑ เดือน ๕, ๖, ๗, งูเห่าคาบไก่ เดือน ๘, ๙, ๑๐, งูกระด้าง เดือน ๑๑,๑๒,๑, งูดิน เดือน ๒,๓,๔, งูเหลือม ฯ

ปีมะเมีย ม้า

๑ เดือน ๕, ๖, ๗, ม้าอัศวราช เดือน ๘, ๙, ๑๐, ม้าคนเลี้ยง เดือน ๑๑,๑๒,๑, ม้ากระจอก เดือน ๒,๓,๔, ม้าเสียเส้น ฯ

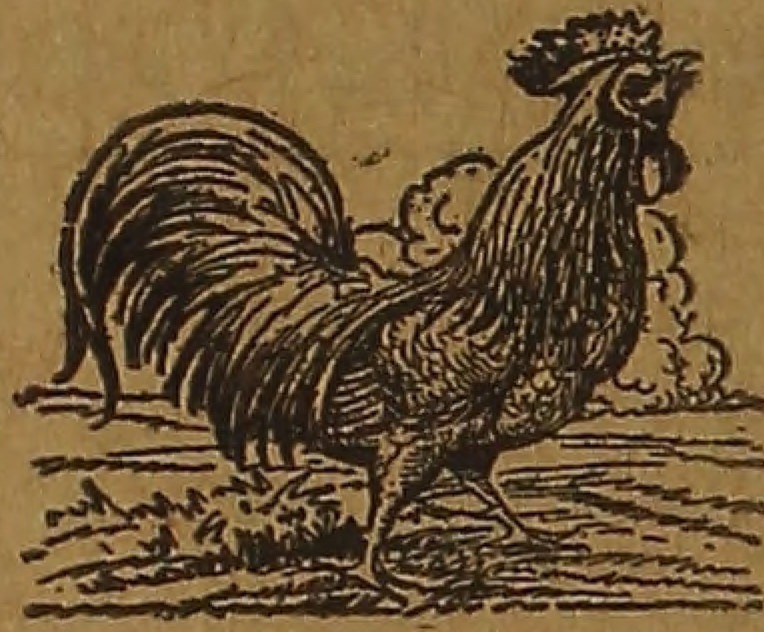
ปีมะแม แพะ

๑ เดือน ๕, ๖, ๗, แพะเทวดา เดือน ๘, ๙, ๑๐, แพะคนเลี้ยง เดือน ๑๑,๑๒,๑, แพะกระจอก เดือน ๒,๓,๔, แพะกระเทย ฯ

ปีวอก ลิง

๑ เดือน ๕, ๖, ๗, ลิงโพธิสัตว์ เดือน ๘, ๙, ๑๐, ลิงกลางป่า เดือน ๑๑,๑๒,๑, ลิงเลี้ยงยาก เดือน ๒,๓,๔, ลิงป่าแสม ฯ

ปีระกา ไก่

๑ เดือน ๕, ๖, ๗, ไก่ฟ้าอุดม เดือน ๘, ๙, ๑๐, ไก่คนเลี้ยง เดือน ๑๑,๑๒,๑, ไก่เถื่อน เดือน ๒,๓,๔, ไก่บนผี ๆ

ปีจอ สุนัข

๑ เดือน ๕, ๖, ๗, สุนัขพระยา เดือน ๘, ๙, ๑๐, สุนัขมีกำลัง เดือน ๑๑,๑๒,๑, สุนัขกลางตลาด เดือน ๒,๓,๔, สุนัขจิ้งจอก ฯ

ปีกุญ หมู

๑ เดือน ๕,๖,๗, หมูเทพยดามีแก้ว เดือน ๘,๙,๑๐, หมูในเล้า เดือน ๑๑,๑๒,๑, หมูบนผี เดือน ๒,๓,๔, หมูกลางป่า ฯ

เทวดาและมนุษย์ประจำ ๑๒ นักษัตร์

บีชวดและบีมะโรง

เทวดาผู้ชาย

บีมะเมียและบีมะแม

เทพยดาผู้หญิง

บีเถาะและบีกุญ

มนุษย์ผู้หญิง

บีมะเส็งและบีฉลู

มนุษย์ผู้ชาย

ปีวอกและปีระกา

ผีเสื้อยักษ์ผู้ชาย

ปีจอและปีขาล

ผีเสื้อยักษ์ผู้หญิง

การที่จัดให้มีเทวดา มนุษย์ และผีเสื้อยักษ์ เข้าครอบครอง ๑๒ นักษัตร์ ตลอดจนกระทั่งวางกองธาตุไว้ในวัน, เดือน, ปี, ก็เพื่อใช้สำหรับพิจารณาดูชาตาสมพงศ์ของมนุษย์ทั้งหญิงชาย ที่ได้ร่วมหออยู่กินด้วยกัน ถ้าหากสมพงศ์ต้องกันก็อยู่กินกันโดยความราบรื่น หากเกิดขัดกันขึ้นก็จะมีเหตุการณ์ให้แตกร้าวต้องแยกกัน ดังจะกล่าวถึงตำราสมพงศ์ตอนต่อไป

●

วัน, เดือน, ที่เป็นคู่มิตร คู่สัตรูต่อกัน

วันที่เป็นมิตร

วันอาทิตย์ (๑) เป็นมิตรกับวันครู (๕) ฯ
วันจันทร์ (๒) โฉมตรู เป็นมิตรกับวันพุธ (๔) นงเยาว์ ฯ
วันศุกร์ (๖) ปากหวาน เป็นมิตรกับวันอังคาร (๓) รับเอา ฯ
วันราหู (๘) กับวันเสาร์ (๗) เป็นมิตรแก่กัน ฯ
(วันราหูนั้น สงเคราะห์เอาวันพุธภาคกลางคืนเป็นวันราหู)

วันที่เป็นสัตรู

วันอาทิตย์ (๑) ผิดกับวันอังคาร (๓) ฯ
วันพุธ (๔) อันธพาลวิวาทกับวันราหู (๘) ฯ
วันศุกร์ (๖) กับวันเสาร์ (๗) เป็นเสี้ยนสัตรู ฯ
วันจันทร์ (๒) กับวันครู (๕) เป็นอริแก่กัน ฯ

วันที่เป็นกาลกิณีแก่กัน

วันอาทิตย์ (๑) มีวันศุกร์ (๖) เป็นวันกาลกิณี ฯ
วันจันทร์ (๒) มีวันอาทิตย์ (๑) เป็นวันกาลกิณี ฯ
วันอังคาร (๓) มีวันจันทร์ (๒) เป็นวันกาลกิณี ฯ
วันพุธ (๔) มีวันอังคาร (๓) เป็นวันกาลกิณี ฯ
วันพฤหัสบดี (๕) มีวันเสาร์ (๗) เป็นวันกาลกิณี ฯ
วันศุกร์ (๖) มีวันราหู (๘) เป็นวันกาลกิณี ฯ
วันเสาร์ (๗) มีวันพุธ (๔) เป็นวันกาลกิณี ฯ

วันที่เป็นสัตรูหรือวันที่เป็นกาลกิณีนี้ ขอให้กำหนดจดจำไว้ อย่าได้ประกอบการมงคลการสำหรับตนเลย ในวันที่เป็นสัตรู และวันที่เป็นกาลกิณีแห่งวันเกิดตน ถ้ากระทำได้ในวันที่เป็นมิตรดีนักแล

เดือนที่เป็นคู่มิตร

เดือน ๓ เป็นมิตรกับเดือน ๕ ฯ

เดือน ๑๒ เป็นมิตรกับเดือน ๖ ฯ

เดือน ๔ เป็นมิตรกับเดือน ๘ ฯ

เดือน ๙ เป็นมิตรกับเดือน ๗ ฯ

เดือน ๑ เป็นมิตรกับเดือน ๒ ฯ

เดือน ๑๐ เป็นมิตรกับเดือน ๑๑ ฯ

เดือนที่เป็นสัตรูกัน

เดือน ๕ เป็นสัตรูกับเดือน ๑๑ ฯ

เดือน ๖ เป็นสัตรูกับเดือน ๑ ฯ

เดือน ๗ เป็นสัตรูกับเดือน ๒ ฯ

เดือน ๘ เป็นสัตรูกับเดือน ๓ ฯ

เดือน ๙ เป็นสัตรูกับเดือน ๑๐ ฯ

เดือนที่เป็นมิตรและเป็นสัตรูกันนี้ ประโยชน์ที่ใช้ส่วนมากก็หนักไปทางดูสมพงศ์นั้นเอง หรือจะถือไปถึงสำหรับประกอบการมงคลสมรสก็ได้ คือ พึงเว้นเดือนที่เป็นสัตรูกับเดือนกำเนิด และให้ทำในเดือนที่เป็นมิตรกัน

●

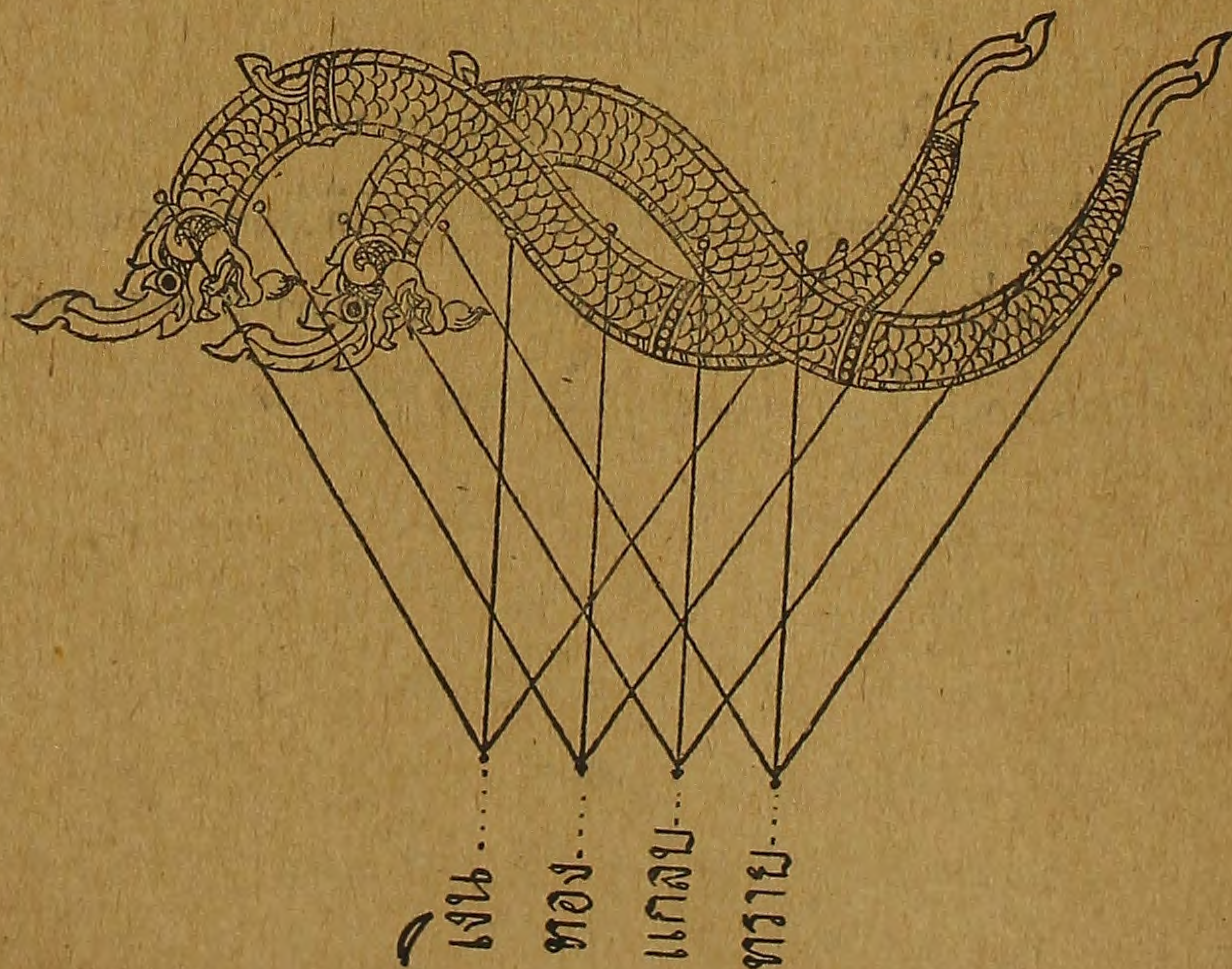
คัมภีร์มหาสมพงศ์

●

๑ สิทธิการิยะ นรชาติหญิงชายผู้ใด ปรารถนาที่จะหาคู่ครองที่ให้เป็นที่ถูกอกถูกใจ และจะได้อยู่กินกันจนตราบอายุขัย ถือไม้เท้ายอดทอง ถือกระบองยอดเพ็ชร์ ท่านให้พิจารณาดูชาตาของหญิงชายผู้นั้นตามตำราสมพงศ์ ซึ่งท่านบรรพครูโหราจารย์ คือพระพรหมชาตาผู้ลิขิตคัมภีร์พรหมชาตินี้ขึ้นไว้ ได้วางหลักตำราสมพงศ์ไว้หลายประการ ฯ

๑ ตำรานาคสมพงศ์นี้ ถ้าจะตรวจชาตาผู้ชายให้นับปีชวดเป็นต้น นับแต่หัวนาคมาหาหางนาค ถ้าเป็นผู้หญิงให้นับแต่หางนาคย้อนกลับมาหาหัวนาค นับแต่ปีชวดเป็นต้นไปเช่นกัน นับที่วงกลมไว้เป็นศูนย์นั้นวงละปี นับเรื่อยไปจนถึงปีกำเนิดทั้ง ๒ ฝ่าย ถ้าตกที่วงกลมศูนย์ในนาคตัวใด พึงกำหนดไว้ให้นับดูทั้งหญิงและชาย ที่จะทำการสมรสกันนั้น แล้วให้พิจารณาดูตามอุปเท่ห์ดังกล่าวนี้ ฯ

นาคสมพงศ์

๏ ถ้าอยู่ที่ศีรษะนาคทั้ง ๒ คน ตัวเดียวกันดีนัก จะอยู่กินด้วยกันจนเฒ่าจนแก่ ฯ

๏ ถ้าอยู่ที่ศีรษะนาคทั้ง ๒ คน แต่ต่างตัวกัน มักจะพลัดพรากจากกัน ฯ

๏ ถ้าอยู่ที่หางนาคทั้ง ๒ คน ตัวเดียวกันดีนัก จะอยู่เย็นเป็นสุข ฯ

๏ ถ้าอยู่ที่หางนาคทั้ง ๒ คน แต่ต่างตัวกันมิดี มักจะต้องหย่าร้างจากกัน ฯ

๏ ถ้าอยู่ที่กลางตัวนาคทั้ง ๒ คน ตัวเดียวกันดีนัก จะมีทรัพย์สมบัติมาก ฯ

๏ ถ้าอยู่ที่กลางตัวนาคทั้ง ๒ คน แต่ต่างตัวกันมิดี อยู่ด้วยกันมักจะไม่ยืดยาว ฯ

๏ ถ้าอยู่ที่ศีรษะนาคและที่หางนาค ตัวเดียวกันดี เป็นมัธยมปานกลาง ฯ

๏ ถ้าอยู่ที่กลางตัวนาคทั้ง ๒ คน ตัวเดียวกันและร่วมสูญเดียวกันมิสู้จะดี ร่วมใจกันแต่มักจะเกิดความทุกข์ยาก ฯ

๏ ถ้าอยู่ที่ศีรษะนาค ที่กลางตัวนาค และที่หางนาค ตัวเดียวกันมิดี จะได้ความทุกข์ยากแล ฯ

ท่านวางคำพยากรณ์นาคสมพงศ์ไว้เป็นคำประพันธ์ดังนี้

๏ ถ้าหัวและหางนาค ทรัพย์สินมากอายุคลาย
หัวกลางจักสืบสาย คุ้มม้วยวายสิ้นอาตมา ฯ

๏ หางกลางประกอบกัน หญิงชายนั้นชอบนักหนา
ต่างตัวมักหึงษา จะด่าทะเลาะกัน ฯ

๏ หัวและหัวจะทุกข์โศก กลางและกลางโรคนิรันดร์
หางและหางย่อมโทษทัณฑ์ สมคู่กันบ่เป็นผล ฯ

๏ อยู่ร่วมกระเชอเดียว รักกลมเกลียวทรัพย์ระคน
กระเชอต่างและต่างตน ทรัพย์มีผลย่อมนอกใจ ฯ

สมพงศ์ธาตุ

๏ สิทธิการิยะ ถ้าจะดูสมพงศ์ธาตุชายหญิงทั้ง ๒ ฝ่ายให้ถูกต้องกัน ท่านให้ดูตามธาตุนำเนิด ดังนี้ ฯ

๏ ผู้ชายธาตุน้ำ ผู้หญิงธาตุน้ำ อยู่ด้วยกันจะเป็นสุขเย็นใจ ฯ

๏ ผู้ชายธาตุน้ำ ผู้หญิงธาตุดิน อยู่ด้วยกันจะมีความรักกันมากฯ

๏ ผู้ชายธาตุน้ำ ผู้หญิงธาตุไม้ดีนัก จะบริบูรณ์ด้วยทรัพย์สมบัติฯ

๏ ผู้ชายธาตุน้ำ ผู้หญิงธาตุไฟดี แต่มักจะหึงส์กัน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุน้ำ ผู้หญิงธาตุเหล็กดีนัก จะได้ยศถาบรรดาศักดิ์ ฯ

๏ ผู้ชายธาตุดิน ผู้หญิงธาตุดินดีนัก จะมีบุตรด้วยกันและอายุจะยืนนานด้วยกัน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุดิน ผู้หญิงธาตุน้ำ อยู่กันปีหนึ่งจะได้ดี จะมีผู้อุปถัมภ์ฯ

๏ ผู้ชายธาตุดิน ผู้หญิงธาตุไม้ อยู่ด้วยกันมิสู้จะดี ฯ

๏ ผู้ชายธาตุดิน ผู้หญิงธาตุไฟ จะได้ดีต่อปลายมือ และจะมีทรัพย์มาก ฯ

๏ ผู้ชายธาตุดิน ผู้หญิงธาตุเหล็ก อยู่ด้วยกันจะมีบุตร ๗ คน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไม้ ผู้หญิงธาตุไม้มิดี อยู่ด้วยกันจะไม่เกิดลาภผลเลย ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไม้ ผู้หญิงธาตุน้ำดีนัก อยู่ด้วยกันเป็นสุข และจะมีทรัพย์มาก แต่ว่าเลี้ยงลูกยาก ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไม้ ผู้หญิงธาตุดิน รักกันแต่จะต้องจากกัน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไม้ ผู้หญิงธาตุไฟดี จะมีบุตรชายก่อนแต่มักจะกำพร้า ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไม้ ผู้หญิงธาตุเหล็กมิดี อยู่ด้วยกันไม่นาน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไฟ ผู้หญิงธาตุไฟอาภัพ มักจะเข็ญใจ ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไฟ ผู้หญิงธาตุน้ำ เมื่อต้นมิอมสู้จะดี ภายหลังจึงจะยืน แต่มักจะเกิดเป็นปากเสียงกัน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไฟ ผู้หญิงธาตุดิน อยู่ด้วยกัน ๗ ปีจะต้องจากกัน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไฟ ผู้หญิงธาตุไม้มิดี วิวาทเป็นปากเสียงกัน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุไฟ ผู้หญิงธาตุเหล็กมิดี หาสมบัติมิได้เลย ฯ

๏ ผู้ชายธาตุเหล็ก ผู้หญิงธาตุเหล็กดีนัก จะอยู่เย็นเป็นสุขด้วยกัน ฯ

๏ ผู้ชายธาตุเหล็ก ผู้หญิงธาตุน้ำดีนัก จะอยู่ด้วยกันเป็นสุข ฯ

๏ ผู้ชายธาตุเหล็ก ผู้หญิงธาตุดิน อยู่ด้วยกันดีนัก จะมีทรัพย์สมบัติมาก ฯ

๏ ผู้ชายธาตุเหล็ก ผู้หญิงธาตุไม้ อยู่ด้วยกันดี จะได้ยศศักดิ์เป็นขุนนาง ฯ

๏ ผู้ชายธาตุเหล็ก ผู้หญิงธาตุไฟมิดี มักจะวิวาทและด่ากัน ฯ

๏ ธาตุทองนั้นไม่เลือก จะผสมกับธาตุอะไรก็ได้ทั้งสิ้นแล ฯ

สมพงศ์สมบัติ

๏ ปีชวดกับปีชวดสมบัติคนโหด ๆ ปีชวดกับปีฉลูสมบัติพ่อค้าเป็ด ๆ ปีชวดกับปีขาลสมบัติแม่ค้าถ่าน ๆ ปีชวดกับปีเถาะสมบัติเศรษฐี ๆ ปีชวด

กับปีมะโรงสมบัติเรือจ้าง ฯ ปีชวดกับปีมะเส็งสมบัติแม่ค้าปลาต้องห้ามมิดี ฯ ปีชวดกับปีมะเมียสมบัตินายหัวพันดีใช้ได้ ฯ ปีชวดกับปีมะแมสมบัตินายประตู ฯ ปีชวดกับปีวอกสมบัติพ่อค้าวัวควายแต่มักด่ากัน ฯ ปีชวดกับปีระกาสมบัติหัวหมื่น ฯ ปีชวดกับปีจอสมบัติหัวพัน ฯ ปีชวดกับปีกุญสมบัติเทวดา แล ฯ

๏ ปีฉลูกับปีฉลูสมบัติเศรษฐี ฯ ปีฉลูกับปีขาลสมบัติพระราชทาน ฯ ปีฉลูกับปีเถาะสมบัติขุนคลัง ฯ ปีฉลูกับปีมะโรงสมบัติขุนนาง ฯ ปีฉลูกับปีมะเส็งสมบัติขุนหมื่น ฯ ปีฉลูกับปีมะเมียสมบัตินายควาญช้าง ทีแรกไม่ดีภายหลังจึงจะดี ฯ ปีฉลูกับปีมะแมสมบัติเศรษฐี ฯ ปีฉลูกับปีวอกสมบัติเรือจ้าง ฯ ปีฉลูกับปีระกาสมบัติหัวพัน ฯ ปีฉลูกับปีจอสมบัติพระอินทร์ ฯ ปีฉลูกับปีกุญสมบัติคนเลี้ยงม้ามิดี แล ฯ

๏ ปีขาลกับปีขาลสมบัติพ่อค้าเกวียน ฯ ปีขาลกับปีเถาะสมบัติหัวหมื่น ฯ ปีขาลกับปีมะโรงสมบัติเจ้าลำเภา ฯ ปีขาลกับปีมะเส็งสมบัติช่างทอง ฯ ปีขาลกับปีมะเมียสมบัติพ่อครัว ฯ ปีขาลกับปีมะแมสมบัติเรือจ้าง ฯ ปีขาลกับปีวอกสมบัติคนค้าปลา ฯ ปีขาลกับปีระกาสมบัติเทวดา ฯ ปีขาลกับปีจอสมบัติพ่อค้า ฯ ปีขาลกับปีกุญสมบัติเทวดา แล ฯ

๏ ปีเถาะกับปีเถาะสมบัติแม่ค้า ฯ ปีเถาะกับปีมะโรงสมบัติขุนคลัง ฯ ปีเถาะกับปีมะเส็งสมบัติพระพรหม ฯ ปีเถาะกับปีมะเมียสมบัติเศรษฐี ฯ ปีเถาะกับปีมะแมสมบัติคนเปลื้ย ฯ ปีเถาะกับปีวอกสมบัติราชครู ฯ ปีเถาะกับปีระกาสมบัติหัวพัน ฯ ปีเถาะกับปีจอสมบัติเรือจ้าง ฯ ปีเถาะกับปีกุญสมบัติผีเสื้อสมุทรเลี้ยงลูกยากมิดี แล ฯ

๏ ปีมะโรงกับปีโรงสมบัติเทวดา ฯ ปีมะโรงกับปีมะเส็งสมบัติเศรษฐี ฯ ปีมะโรงกับปีมะเมียสมบัติขุนหมื่น ฯ ปีมะโรงกับปีมะแมสมบัติมนตรี ฯ ปีมะโรงกับปีวอกสมบัติผีเสื้อสมุทร์ ฯ ปีมะโรงกับปีระกาสมบัติพระไพศรพณ์ แต่เลี้ยงลูกยาก ฯ ปีมะโรงกับปีจอสมบัติดีด้วยกัน ฯ ปีมะโรงกับปีกุญสมบัติดีอยู่ด้วยกันเป็นสุข แล ฯ

๏ ปีมะเส็งกับปีเส็งสมบัติคนเลี้ยงช้าง ฯ ปีมะเส็งกับปีมะเมียสมบัติคนเลี้ยงม้า ฯ ปีมะเส็งกับปีมะแมสมบัติพญา ฯ ปีมะเส็งกับปีวอกสมบัติคนผู้ดี ฯ ปีมะเส็งกับปีระกาสมบัติเทพยดา ฯ ปีมะเส็งกับปีจอสมบัติพระ-อินทร์ ฯ ปีมะเส็งกับปีกุญสมบัติกฎุมภ์ แล ฯ

๏ ปีมะเมียกับปีมะเมียสมบัติเข็ญใจ ฯ ปีมะเมียกับปีมะแมสมบัติลูกค้า ฯ ปีมะเมียกับปีวอกสมบัติหัวหมื่น ฯ ปีมะเมียกับปีระกาสมบัติพญา ฯ ปีมะเมียกับปีจอสมบัติคนโหด ฯ ปีมะเมียกับปีกุญสมบัตินักเลง แล ฯ

๏ ปีมะแมกับปีมะแมสมบัติเข็ญใจ ฯ ปีมะแมกับปีวอกสมบัติเศรษฐี ฯ ปีมะแมกับปีระกาสมบัติขุนคลัง ฯ ปีมะแมกับปีจอสมบัติแม่ค้าปลา ฯ ปีมะแมกับปีกุญสมบัติคนเลี้ยงช้าง แล ฯ

๏ ปีวอกกับปีวอกสมบัตินายประตู ฯ เลี้ยงลูกยาก ฯ ปีวอกกับปีจอสมบัติเรือจ้าง ฯ ปีวอกกับปีกุญสมบัติคนสาธารณ์ แล ฯ

๏ ปีระกากับปีระกาสมบัติเข็ญใจ ฯ ปีระกากับปีจอสมบัติพญา ฯ ปีระกากับปีกุญสมบัติคนโหด แล ฯ

๏ ปีจอกับปีจอสมบัติขุนคลัง ฯ ปีจอกับปีกุญสมบัติเศรษฐี แล ฯ

๏ ปีกุญกับปีกุญสมบัตินายพรานเนื้อ แล ฯ

สมพงศ์ปีกำเนิด

๑. ๑ เทวดาผู้ชายกับเทวดาผู้หญิง อยู่ด้วยกันดีนัก จะมีบุตรเป็นที่รัก ฯ

๒. ๑ เทวดาผู้ชายกับเทวดาผู้ชาย เบื้องต้นดีแต่เบื้องปลายนั้นไม่สู้จะดี มักจะมีปากเสียงกัน ฯ

๓. ๑ เทวดาผู้ชายกับผีเสื้อผู้ชาย อยู่ด้วยกันไม่ค่อยมีสุข ชอบทะเลาะวิวาทขัดใจกัน ฯ

๔. ๑ เทวดาผู้ชายกับผีเสื้อผู้หญิง อยู่ด้วยกันเป็นแต่ปานกลาง จะมีบุตรด้วยกัน แต่มักจะเกิดทุ่มเถียงซึ่งกันและกัน มักจะแข่งฤทธิ์กัน ฯ

๕. ๑ เทวดาผู้ชายกับมนุษย์ผู้ชาย อยู่ด้วยกันมิดี มักจะชอบหึงส์หวงกัน ฯ

๖. ๑ เทวดาผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง อยู่ด้วยกันเป็นมัธยมปาน-กลาง จะมีบุตรด้วยกันคนหนึ่ง มันจะทุ่มเถียงกัน จะต้องพลัดพรากจากกันแล้วจึงมาพบดีกัน ดังพระรามกับนางสีดา ฯ

๗. ๑ เทวดาผู้หญิงกับเทวดาผู้หญิง อยู่ด้วยกันเพียงมัธยม มักจะชอบขัดคอกัน ฯ

๘. ๑ เทวดาผู้หญิงกับผีเสื้อผู้หญิง อยู่ด้วยกันไม่ดี มักจะทุ่ม-เถียงหึงส์หวงกัน ฯ

๙. ๑ เทวดาผู้หญิงกับผีเสื้อผู้ชาย อยู่ด้วยกันมิดีแล ฯ

๑๐.๑ เทวดาผู้หญิงกับมนุษย์ผู้หญิง มักเลิกกันกลางคัน ไม่รักกันด้วยความจริงใจ ฯ

๑๑.๑ เทวดาผู้หญิงกับมนุษย์ผู้ชาย อยู่ด้วยกันดีแล ฯ

๑๒.๑ ผีเสื้อผู้ชายกับผีเสื้อผู้หญิง อยู่ด้วยกันดี จะมีบุตรด้วยกัน แต่มักจะวิวาททุ่มเถียงกันแล ฯ

๑๓.๑ ผีเสื้อผู้ชายกับผีเสื้อผู้ชาย หรือผีเสื้อผู้หญิงกับผีเสื้อหญิง สองประการนี้อยู่ด้วยกันดี มีความเป็นอยู่เหมือนเพื่อนฝูงกัน ฯ

๑๔.๑ ผีเสื้อผู้ชายกับมนุษย์ผู้ชาย เป็นคู่กันมิดี มักทะเลาะวิวาททุ่มเถียงกัน ฯ

๑๕.๑ ผีเสื้อผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง อยู่ด้วยกันมิดี จะมีบุตรด้วยกันแต่ต้นมือ ภายหลังจะจากกันดังท้าวกุมภัณฑยักษ์กับนางเกษสุมณฑา ฯ

๑๖.๑ ผีเสื้อผู้หญิงกับมนุษย์ผู้หญิง เป็นผัวเมียกันมิดี ดีแต่ตอนต้น ตอนปลายมักจากกัน ฯ

๑๗.๑ ผีเสื้อผู้หญิงกับมนุษย์ผู้ชาย อยู่ด้วยกันจะรักกันแต่ต้นมือ ภายหลังจะต้องจากกัน ดังพระรถกับเมรี ฯ

๑๘.๑ มนุษย์ผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง อยู่ด้วยกันประเสริฐนัก เป็นมหาอุดมและอายุจะยืนนาน จะมีบุตรและเกิดลาภผลต่าง ๆ ฯ

๑๙.๑ มนุษย์ผู้ชายกับมนุษย์ผู้ชาย เป็นเพียงมัชยมปานกลาง มักจะวิวาทกัน ฯ

๒๐.๑ มนุษย์ผู้หญิงกับมนุษย์ผู้หญิง อยู่ด้วยกันมิค่อยมีความสุข จะรักกันเพียงหนแรก ต่อไปมักหึงส์หวงกัน ฯ

เทวดาผู้ชายกับเทวดาผู้หญิง

๏ เทวดาผู้ชายกับเทวดาผู้หญิง อยู่ด้วยกันดีนัก จะมีบุตรมาก จะรักกันยิ่งนัก ฯ

ปีชวดกับปีมะเมีย ปีชวดกับปีมะแม ปีมะโรงกับปีมะเมีย ปีมะโรงกับมะแม อย่างนี้ สมพงศ์นาคตัวเดียวกันดีนัก จะมีบุตรมากและรักกันมาก จะมีสุขเป็นนิตย์ ฯ

ปีชวดกับปีมะโรง เทวดาผู้ชายด้วยกันดี ปีมะเมียกับปีมะแม เทวดาผู้หญิงด้วยกัน อย่างนี้เป็นมัชยมปานกลางพอใช้ได้แล ฯ

มนุษย์ผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง

๏ มนุษย์ผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง อยู่ด้วยกันประเสริฐนัก จะมีบุตรอายุจะยืนเป็นมหาอุดมดีนัก ฯ

ปีฉลูกับปีเถาะ ปีฉลูกับปีกุญ ปีเถาะกับปีมะเส็ง ปีมะเส็งกับปีกุญ อย่างนี้สมพงศ์อยู่นาคตัวเดียวกัน จะเกิดบุตรด้วยกันมีสุขนาน ฯ

ปีฉลูกับปีมะเส็งเป็นมนุษย์ผู้ชายด้วยกัน ปีเถาะกับปีกุญเป็นมนุษย์ผู้หญิงด้วยกัน เป็นมัธยมปานกลางแล ฯ

ยักษ์ผู้ชายกับยักษ์ผู้หญิง

๑ ยักษ์ผู้ชายกับยักษ์ผู้หญิง อยู่ด้วยกันดีนักจะมีบุตรมาก แต่มักเป็นปากเป็นเสียงกันบ่อย ๆ ฯ

ปีขาลกับปีระกาดี ปีขาลกับปีวอกพอใช้ได้ ปีจอกับปีระกาเป็นปานกลาง ปีวอกกับปีจอดีนัก ปีขาลกับปีจอแข่งฤทธิ์กัน ปีระกากับปีวอกดีแล ฯ

เทวดาผู้หญิงกับมนุษย์ผู้ชาย

๑ เทวดาผู้หญิงกับมนุษย์ผู้ชาย ท่านว่าดีแต่ต้นมือ ปลายมือมักจะจากกัน ประดุจพระสมุทรโคดมกับนางสุวรรณมาลา ภายหลังจึงพบกัน ฯ

ปีฉลูกับปีมะเมียดีนัก ปีฉลูกับปีมะแมดี ปีมะเส็งกับปีมะเมียใจเดียวกันดีชั่วด้วยกัน ปีมะเส็งกับปีมะแมดีนัก อย่างนี้เป็นเทวดาผู้หญิงได้กับมนุษย์ผู้ชาย ผู้ชายจะรักผู้หญิงมาก ฯ

ถ้าปีฉลูกับปีมะโรง ปีฉลูกับปีชวด เป็นมนุษย์ผู้ชายกับเทวดาผู้ชาย ผู้ชายต่อผู้ชายมักไม่กลัวกัน แต่พอค่อยยังชั่วมักหึงส์กัน ฯ

ถ้าปีมะเส็งกับปีมะโรงมิดี ปีมะเส็งกับปีชวดมิดีแล ฯ

เทวดาผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง

๑ เทวดาผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง ดีพอใช้ได้ เป็นมัธยมปานกลาง

จะมีบุตรด้วยกัน แต่มักจะเป็นปากเสียงกัน จะจากกันประดุจพระรามกับนางสีดา ปีชวดกับปีเถาะดีนัก ปีมะโรงกับปีเถาะดีนัก ปีชวดกับปีกุญดีนัก ปีมะโรงกับปีกุญพอยังชั่ว ฯ

ถ้าปีเถาะกับปีมะเมียมิดี ปีกุญกับปีมะเมียมิดี ปีเถาะกับปีมะแมมิดี ปีกุญกับปีมะแมมิดี สี่อย่างนี้มนุษย์ผู้หญิงกับเทวดาผู้หญิงมิสู้จะรักกัน ถ้าปีเถาะกับปีกุญอยู่ด้วยกันเป็นมัธยมปานกลางแล ฯ

เทวดาผู้ชายกับยักษ์ผู้หญิง

๑ เทวดาผู้ชายกับยักษ์ผู้หญิง เป็นแต่มัธยมปานกลาง จะเกิดบุตรด้วยกันแต่ไม่เกรงกัน ถ้าปีชวดกับปีขาลดีนัก ถ้าปีมะโรงกับปีจอมิดี ฯ

ถ้าปีจอกับปีมะเมีย ปีจอกับปีมะแม ปีขาลกับปีมะเมีย ปีขาลกับปีมะแม สี่อย่างนี้เป็นยักษ์ผู้หญิงกับเทวดาผู้หญิงมิดี มักจะเกิดหิงส์กันและวิวาทกันแล ฯ

ยักษ์ผู้ชายกับเทวดาผู้หญิง

๑ ยักษ์ผู้ชายกับเทวดาผู้หญิง อยู่ด้วยกันจะมีบุตร แต่มักจะเป็นปากเสียงกัน เป็นแต่มัธยมปานกลาง ไม่ดีไม่ชั่ว ปีระกากับปีมะเมียพอยังชั่ว ปีวอกกับปีมะเมียปานกลาง ปีระกากับปีมะแมพอใช้ได้ ปีวอกกับปีมะแมพอปานกลาง ฯ

ถ้าปีระกากับปีมะโรงมิดี ปีระกากับปีชวดมิดี ปีวอกกับปีมะโรงมิดี ปีวอกกับปีชวดมิดี สี่อย่างนี้เป็นยักษ์ผู้ชายกับเทวดาผู้ชายแข่งฤทธิ์กันมิดีแล

มนุษย์ผู้หญิงกับยักษ์ผู้ชาย

๑ มนุษย์ผู้หญิงกับยักษ์ผู้ชาย อยู่ด้วยกันเมื่อต้นมือดี ปลายมือ

จะจากกันมิดี ประดุจดังกุมภัณฑยักษ์กับนางเกษสุมณฑา ปีวอกกับปีเถาะมิดี ปีวอกกับปีกุญพอยังชั่วใช้ได้ ปีระกากับปีเถาะพอยังชั่ว ปีระกากับปีกุญมิดี ฯ

ถ้าปีวอกกับปีฉลู ปีวอกกับปีมะเส็งชั่ว ปีระกากับปีฉลูมิดี ปีระกากับปีมะเส็งมิดี สี่อย่างนี้ยักษ์ผู้ชายกับมนุษย์ผู้ชายมักจะเกิดวิวาทกันเนืองๆ มิดีแล ฯ

มนุษย์ผู้ชายกับยักษ์ผู้หญิง

๑ มนุษย์ผู้ชายกับยักษ์ผู้หญิง อยู่ด้วยกันฝ่ายหนึ่งจะรัก ฝ่ายหนึ่งจะชัง เป็นแต่มัธยมปานกลาง แต่ต้นมือจะดี ภายหลังจะจากกันดุจนางเมรีกับพระรถ ถ้าปีฉลูกับปีขาลพอใช้ได้ ปีฉลูกับปีจอพอปานกลาง ปีมะเส็งกับปีขาลดี ปีมะเส็งกับปีจอพอใช้ได้ ฯ

ถ้าปีขาลกับปีเถาะ ปีขาลกับปีกุญ ปีจอกับปีเถาะ ปีจอกับปีกุญ สี่อย่างนี้เป็นยักษ์ผู้หญิงกับมนุษย์ผู้หญิงมิดี มักจะให้ร้ายกันแล ฯ

สมพงศ์อายุ

๏ สิทธิการิยะ ถ้าจะตรวจดูสมพงศ์คู่บ่าวสาว ว่าจะแต่งงานอยู่กินด้วยกัน เป็นไปด้วยความราบรื่นหรือไม่ ท่านให้พิจารณาดูอายุของคู่บ่าวสาวนั้น ผู้ใดอายุมากก็ให้เอาอายุเขานั้นตั้งลง จึงให้เอาอายุของผู้ที่น้อยกว่าลบ เหลือเศษเป็นเลขจำนวนเท่าใดให้ทำนายตามฝอยดังนี้ ฯ

๏ ถ้าเหลือเศษเป็นเลข ๑.๒.๕.๙. จะรักกันเสมอเหมือนดังบิดามารดา ฯ

๏ ถ้าเหลือเศษเป็นเลข ๓.๖.๔. จะรักกันเหมือนมิตรสหาย ฯ

๏ ถ้าเหลือเศษเป็นเลข ๗.๘.๑๐. มักจะเกิดทุบตีวิวาทกัน ฯ

๏ ถ้าเหลือเศษเป็นเลข ๑๑.๑๒.๑๓. มักจะต้องเป็นถ้อยความกันฯ

๏ ถ้าเหลือเศษเป็นเลข ๑๔.๑๕.๑๖. มักจะต้องหย่าร้างกัน ฯ

๏ ถ้าเหลือเศษเป็นเลข ๑๗. ๑๘. ๑๙. มักจะต้องวิวาทบาดหมางกันแล ฯ

การฝังรก

ในสมัยโบราณนั้น เมื่อทารกคลอดออกมา ก็นิยมหาผู้มีความรู้มาขนานชื่อกุมาร, กุมารี, ที่คลอดออกมานั้น นอกจากนั้นการฝังรกก็ยังนิยมจำกัดให้ฝังตามทิศจากเดือนที่เกิดนั้น ท่านกล่าวตำราฝังรกไว้ ดังนี้

๏ สิทธิการิยะ ถ้าคลอดบุตรในเดือน ๔ เดือน ๕ เดือน ๖ ท่านให้เอารกไปฝังทางทิศอุดร คือ ทิศเหนือ ดีนัก ฯ

๏ ถ้าคลอดบุตรเดือน ๗ เดือน ๘ เดือน ๙ ท่านให้เอารกไปฝังทางทิศอุดรหรือทิศพายัพ คือ ทิศเหนือ หรือทิศตะวันตกเฉียงเหนือดีนัก ท่านห้ามมิให้ฝังทางทิศบูรพา คือ ทิศตะวันออก ทารกจะเลี้ยงยาก ฯ

๏ ถ้าคลอดบุตรในเดือน ๑๐ เดือน ๑๑ เดือน ๑๒ ท่านให้เอารกไปฝังทางทิศทักษิณหรืออิสาณ คือ ทิศใต้หรือทิศตะวันออกเฉียงเหนือนั้นจะมีบริวารมาก ฯ

๏ ถ้าคลอดบุตรในเดือน ๑ เดือน ๒ เดือน ๓ ท่านให้เอารกไปฝังทางทิศทักษิณหรือหรดี คือ ทิศใต้หรือทิศตะวันตกเฉียงใต้ ทารกนั้นจะมีอายุยืนนาน แล ฯ

มิ่งขวัญประจำไม้

๏ เด็กเกิดปีฉลู, กุญ, มิ่งขวัญอยู่ที่ต้นตาลและบัวหลวง ฯ

๏ เด็กเกิดปีขาล, จอ, มิ่งขวัญอยู่ที่ต้นขนุนและบัวหลวง ฯ

๏ เด็กเกิดปีวอก, ระกา, มิ่งขวัญอยู่ที่ต้นขนุนลำมะลอ ฯ

๏ เด็กเกิดปีมะเมีย,มะแม, มิ่งขวัญอยู่ที่ต้นตะเคียนและฝ้ายเทศ ฯ

๏ เด็กเกิดปีชวด, เถาะ, มะโรง, มิ่งขวัญอยู่ที่ต้นมะพร้าวนาลิเก ฯ

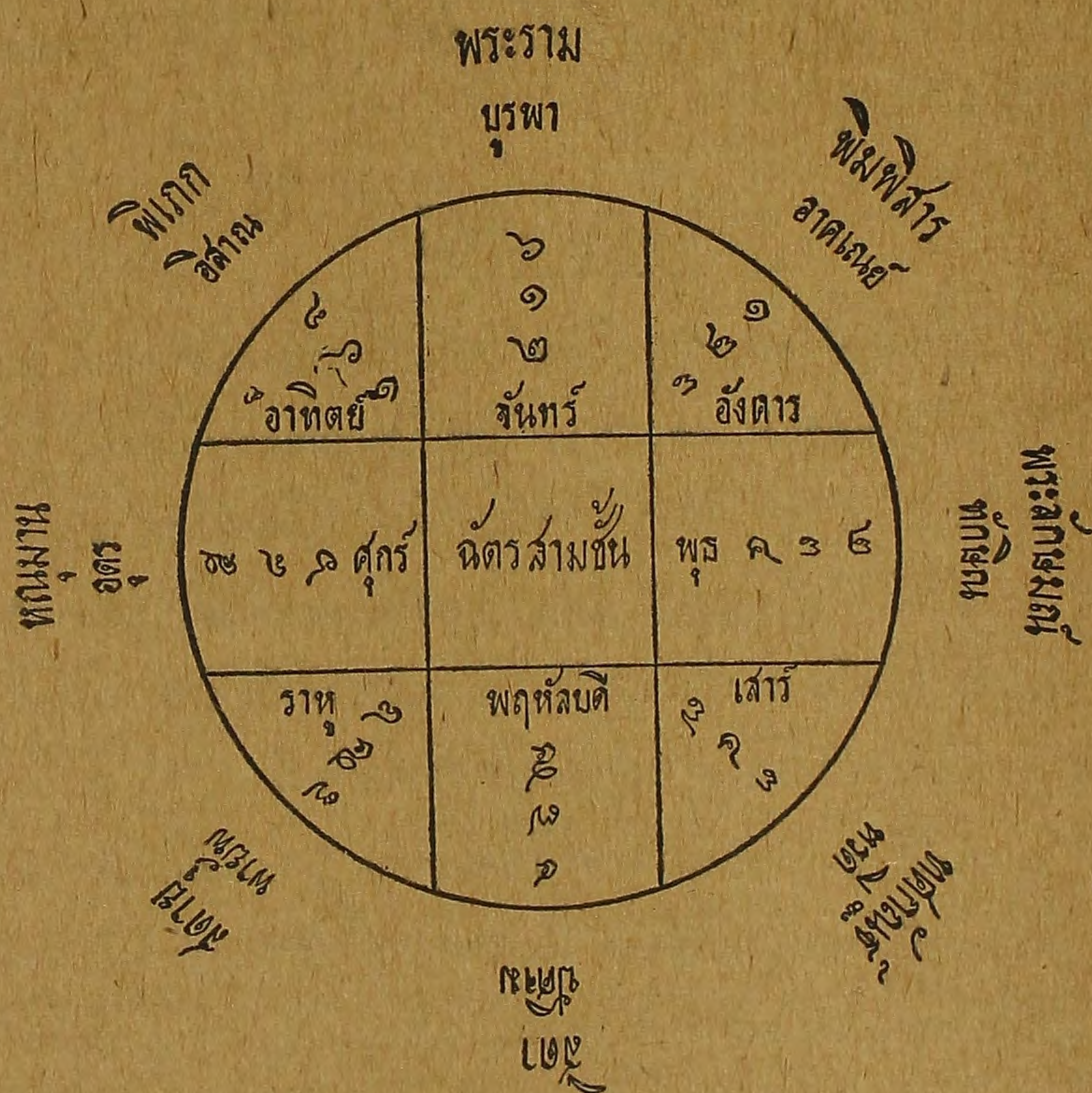
๏ เด็กเกิดปีมะเส็ง, มิ่งขวัญอยู่ที่ต้นเต็งรัง ฯ

การจะฝังรกนั้นให้ฝังตามทิศที่เดือนเขาเกิด และในทิศนั้นควรจะมีไม้ตามมิ่งขวัญปีเกิดเขาขึ้นอยู่ด้วย เวลาจะนำรกไปฝัง คนที่จะไปฝังนั้นให้สมมุติชื่อโดยเรียกเป็นเคล็ดว่า บุญมั่น, บุญอยู่, บุญคง, เมื่อฝังเสร็จแล้วให้เอาน้ำมนต์ประพรม แล้วโปรยปรายเงินทอง (เศษสตางค์ที่แตกเป็นเหรียญ) ลงที่ฝังนั้นด้วย เมื่อเวลาฝังเสร็จแล้วก่อนจะกลับให้เอามีดขีดดินลง ๓ ที บอกเล่าฝากฝังแก่แม่พระธรณี แล้วกลั้นใจหยิบเอาเศษเงินที่โปรยไว้นั้น นำกลับมาบ้านใส่ไว้ในเปลเด็ก เป็นการทำขวัญสัก ๓ วัน จะใช้เป็นแก้วแหวนเงินทองอย่างอื่นโปรยแทนเศษเงินดังกล่าวก็ได้

คัมภีร์ดูโชคเคราะห์ประจำปี

•

ฉัตรสามชั้น

๑ สิทธิการิยะ ถ้าผู้ใดอยากจะรู้ว่า ในปีใดตนจะมีเคราะห์ดีร้ายอย่างใด ท่านให้ดูตามตำราฉัตรสามชั้นนี้ ท่านให้ตั้งอายุโหรลง (เช่น อายุได้ ๓๐ ปี ๔ เดือน ก็ให้คิดเป็น ๓๑ ปี) จึงเอา ๘ หาร ได้เท่าใดให้นำแต่ภูมิวันเกิดเป็นต้นไป เวียนไปตามทักษิณาวรรต คือคนเกิด :–

วันอาทิตย์	นับแต่อิสาณ	พิเภก	เวียนไปทางพระราม
วันจันทร์	นับแต่บูรพา	พระราม	เวียนไปทางพิมพิสาร
วันอังคาร	นับแต่อาคเณย์	พิมพิสาร	เวียนไปทางพระลักษณ์
วันพุธ	นับแต่ทักษิณ	พระลักษณ์	เวียนไปทางทศกรรฐ์
วันพฤหัสบดี	นับแต่ประจิม	นางสีดา	เวียนไปทางสดายุ
วันศุกร์	นับแต่อุดร	หนุมาณ	เวียนไปทางพิเภก
วันเสาร์	นับแต่หรดี	ทศกรรณฐ์	เวียนไปทางนางสีดา

หรือจะกล่าวอีกที่หนึ่งก็คือ นับอายุแต่ภูมิวันเกิดของตนในช่องละปีจนเท่าอายุปัจจุบัน เมื่อตกเลขใดในภูมิใด ให้ทายตามฝอยที่กล่าว ในปีหนึ่งนั้นท่านแบ่งความเป็นไปออกเป็น ๓ ภาค ภาคละ ๔ เดือน นับแต่เดือนเกิดเป็นต้นไป ๔ เดือนต้น เรียกว่าภาคแรก นับต่อไปอีก ๔ เดือน เรียกว่าภาคสอง นับต่อไปอีก ๔ เดือน เรียกว่าภาคสาม ภาคแรกเรียกว่าตัวใน ภาคสองเรียกว่าตัวกลาง ภาคสามเรียกว่าตัวนอก นับเหมือนกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย มีคำพยากรณ์ดังนี้

พิเภก

พิเภกตัวใน ๑ ทินกรเรืองศรีอยู่อิสาณ แสนสำราญปรีเปรมเกษมสันต์ เมื่อพิเภกหมอดูครูกุมภัณฑ์ ทศกรรฐ์ขับเสียระเหยใจ ทายว่ามีเคราะห์ร้ายไม่วายทุกข์ จะเจ็บจุกมัวหมองไม่ผ่องใส จะจำเจินเพลินพลัดเซซัดไป ทั้งทรัพย์เสียเมียไกลมิได้ชม ฯ

พิเภกตัวกลาง ๑ พระศุกร์กลางหว่างอิสาณสำราญรื่น เมื่อพิเภกแช่มชื่นเกษมสม เข้าเป็นข้าพระนารายณ์ค่อยวายตรม สร่างอารมณ์สมนึกที่ตรึกมา เคราะห์ดีมีชัยได้ยศศักดิ์ เป็นข้าเฝ้าท้าวรักเป็นนักหนา จะได้ลาภรางวัลนั้นนานา ถ้าขายค้าก็จะได้กำไรครัน ฯ

พิภักตัวนอก ๑ ราหูอยู่อิสาณสถานนอก ตำราบอกว่าพิภัก เกษมสันต์ ได้เป็นเจ้าลงกาศักดานันต์ ยศศักดิ์นั้นเฟื่องฟุ้งทุกกรุงมาร ว่าเคราะห์ดีมีลาภเอนกนับ จะคั่งคับข้าไทในสถาน ทั้งข้าวเกลือเหลือล้นพ้นประมาณ แสนสำราญชื่นชมได้สมปอง แต่ภายหลังแล้วจะตั้งบังเกิดโรค เป็นทุกข์โศกตรอมตรมระทมหมอง เพราะพวกเพื่อนพาเชือนเดือน-คะนอง จงตรึกตรองเสียผีพลีกรรม ให้ปั้นรูปยักษาวราเดช ทั้งรูปเราสังเกตวางเบื้องต่ำ ใส่กุ้งเผาเต่าปลาเครื่องซ่ายำ ประจงทำให้ดีจะมีชัย ฯ

พระราม

พระรามตัวใน ๑ ศศิธรจรอยู่บูรพาทิศ ตัวในแนบสนิทพิศมัย พระรามยกศรศิลป์ได้ดังใจ เป็นลาภใหญ่จริงจริงทุกสิ่งดี ในตำราว่าจะได้ชมสมสมร ประคองนอนแนบหน้ามารศรี ทั้งเงินทองผองผ้าบันดามี พวกพราหมณ์ชีผู้ใหญ่จะให้มา แม้จะมีที่ไปไกลประเทศ ของวิเศษคงได้ดังปรารถนา ถ้าขุดสวนพวนไม้ทำไร่นา ก็ดีกว่าเขาอื่นสักหมื่นพัน ฯ

พระรามตัวกลาง ๑ อาทิตย์กลางระหว่างบูรพา พระรามเสียสีดาเพียงอาสัญ ว่าเคราะห์ร้ายกายยากลำบากครัน จะจากกันพวกพ้องต้องพลัดพราย จะเสียทรัพย์คับแค้นแน่นในอก เลือดจะตกฟกช้ำระส่ำระสาย ถ้าไปจากเคหาตำราทาย ว่าแทบตายจริงนะเจ้าอย่าเบาใจ ฯ

พระรามตัวนอก ๑ พระศุกร์อยู่บูรพานอกราศี พระจักรีเลิศยิ่งมิ่งมไหย เสร็จสงครามคืนข้ามสมุทัย รับสีดามาได้ดังใจปอง จะหาสิ่งใดได้เหมือนใจนึก สัตรูตรึกเกรงทั่วกลัวสยอง จะได้ชมสมสู่คู่ประคอง เป็นหอห้องผ่องอารมณ์สมสำราญ ฯ

พิมพิสาร

พิมพิสารตัวใน ๑ อังคารในไขความไว้ตามเล่ห์ อยู่อาคเณย์ทิศามหาสถาน ได้แก่องค์โสดาปรีชาญาณ พิมพิสารพูลสวัสดิ์กษัตรา โอรสรักหักชิงมิ่งมไหย ท่านกล่าวไว้เคราะห์จริงยิ่งนักหนา จะเสียทรัพย์โภคัยทั้งไร่นา ลูกหลานพาเบียดตนไปจนเตียน จะเกิดทุกข์ยุคยากลำบากจิตต้องเสื่อมฤทธิ์ชื่อศราเพราะพาเหียร เร่งเจริญภาวนาอุตส่าห์เพียร โทษจะเตียนเลี่ยนเบาบันเทาลง ฯ

พิมพิสารตัวกลาง ๑ พระจันทร์กลางหว่างอาคเณย์นั้น เมื่อทรงธรรม์พิมพิสารแล้วงผล แล้วตั้งจิตคิดถึงพระทศพล เจริญผลแผ่เพิ่มภิญ-โญไป ท่านอธิบายร้ายต้นปลายพ้นโทษ เสียประโยชน์แล้วจะได้ซึ่งลาภใหญ่ ด้วยอำนาจพระพุทธคุณช่วยหนุนไว้ ทั้งเภทภัยใกล้กันอันตราย จะกลับได้หิรัญสุวรรณรัตน ทั้งเรือรถคชอัศวเป็นเหลือหลาย จงตั้งเพียรภาวนารักษากาย จะค่อยคลายร้ายร้อนผ่อนภยันต์ ฯ

พิมพิสารตัวนอก ๑ ทินกรตัวนอกท่านบอกไว้ พิมพิสารเมื่อใกล้สู่สวรรค์ ตั้งพากเพียรภาวนารักษาธรรม์ ตัดบ่วงห่วงนั้นให้ขาดไป จำนงนึกตรึกค้างทางอุกฤษ ทุจริตบาปกรรมอย่าทำใส่ย แต่โสดายังพาให้นำไป สู่สวรรค์ครรไลยดุสิตา เรื่องนิยายท่านภิปรายไว้ตามเหตุ พอสังเกตบทบังคับตำหรับว่า ถ้าเจ็บไข้ได้ทุกข์ทรมา เร่งบูชาพระเคราะห์เสดาะภัย จึงปั้นจงปั้นองค์รูปกษัตริย์ มีพระหัตถ์ทรงตรีตามวิสัย ปั้นปีศาจสามตนเป็นคนใช้ แล้วปั้นรูปนะระใส่ต่างตนลง เอาไปวางข้างทิศอาคเณย์ ประชุมเทวาช่วยตามประสงค์ ไข้ค่อยหายคลายฟื้นจะยืนยงตามประสงค์จะได้ดังนิยม ฯ

พระลักษณ์

พระลักษณ์ตัวใน ๑ พระพุธตัวในธาญไชยศรี สถิตย์ที่ทักษิณเกษมสม เมื่อพระลักษณ์ทรงธรรม์อันอุดม เสด็จชมบรรพชาเจริญฌาน ทายว่าดีมีลาภอันใหญ่ยิ่ง จะหาสิ่งใดได้ทุกสถาน ชอบพากเพียรเรียนวิชาแก่อาจารย์ จะสะท้านสะเทือนชื่อฤๅขจร ระวังตนอย่าระคนแพศยาหญิง อย่าพาดพิงอิงแอบสโมสร อย่าสนิทเสน่หาพงางอน จงสลัดตัดรอนอย่าใยดี ฯ

พระลักษณ์ตัวกลาง ๑ อังคารกลางหว่างทักษิณท่านทายทัก เมื่อพระลักษณ์ต้องศิลป์ของยักษี ห้ามเมื่อเดินอย่าได้เมินปถพี จงประคินอินทรีย์ระมัดตน ระวังเสียนตอหนามท่านห้ามครบ หนึ่งอย่าคบคนดำอันเดินหน อย่าเพลี่ยงพล้ำซ้ำเชื่อน้ำใจคน จงสวดมนต์ผลเพิ่มภาวนา ฯ

พระลักษณ์ตัวนอก ๑ ศศิธรจรสู่ทักษิณหมาย น้องนารายณ์รอนรับกับยักษา ภุชพงษ์เชอกทรงพระขรรคา อาวุธฆ่าอสุรีชีวาไลย ทายว่ามีเดชาวราฤทธิ์ ทุกทั่วทิศกลัวสยอนสท้อนไหว จะมีลาภยิ่งยศปรากฏไป ภายหลังหญิงร้ายจะพาซา อย่านึกแหนงเคลือบแคลงตำหรับห้าม จะเกิดความตามเสน่ห์เสน่หา รักษาตัวอย่าได้มัวด้วยกามา จงเจริญภาวนาทุกคืนวัน ฯ

ทศกรรฐ์

ทศกรรฐ์ตัวใน ๑ เสาร์ตัวในหรดีเมื่อตรีภักตร์ เพียรลอบลักสีดาเฉลิมขวัญ เมื่อแรกดีมีลาภอนันต์ครัน ภายหลังนั้นเกิดร้ายทำลายลง จะเกิดโจรราวีอัคคีภัย จะเดือดเนื้อร้อนใจแทบผุยผง หนึ่งอย่าคบหญิงจรจะร้อนองค์ มันจะปลงปลดทรัพย์ให้อัปรา ฯ

ทศกรรฐ์ตัวกลาง ๑ พุธกลางหรดิ์มหิศร นามกรทศภักตร์ท้าวยักษา ให้เทเวศร์สร้างเขตร์เมืองลงกา จึงทายว่ามียศปรากฏดัง จะทำไร่ไถนาหาพืชผล ได้มากล้นหลายยุ้งกระบุงถัง ทำราชการได้ประทานชื่อโด่งดัง ธะแด่งตั้งชุบเลี้ยงเคียงประคอง ฯ

ทศกรรฐ์ตัวนอก ๑ อังคารนอกบอกทิศหรดิ์มั่น เมื่อทศกรรฐ์ราพร้ายกมลหมอง หริวงษ์ทรงฤทธิ์เธอคิดปอง ศรประคองวางสายมลายปราณ จึงทายว่าจะอาดูรพูนพยาธิ์ จะมีผู้อุกอาจทำหักหาญ ถ้าจรจากเคหาจะทารมาน อุระบ่านร้อนรุ่มดังสุมไฟ เร่งแจงจัดบัดพลีพระเคราะห์นั้น ปั้นกุมภัณฑ์กรกุมกระบองใหญ่ รูปปีศาจเจ็ดร่างแล้ววางไว้ รูปตนใส่ในบัดกระบานเติม แล้วไปตั้งยังทิศหรดิ์ จะสุขีเสื่อมทุกข์สุขเฉลิมประกอบด้วยลาภเหลือเจือจุนเจิม จะพูนเพิ่มโภคาอายุศม์ยืน ฯ

สีดา

สีดาตัวใน ๑ พฤหัสในท่านไว้ประจิมทิศ เมื่อสีดามิ่งมิตรอารมณ์รื่น ได้ร่วมรสรามเรียงเพียงจะกลืน เคราะห์ดีมีแต่ชื่นทุกคืนวัน ในตำราว่าไว้คงได้เหมือน เป็นข้าเจ้าท้าวเลื่อนให้เหมือนท่าน แม้นสตรีจะมีชายหมายคิดพัน ถนอมผันนอนแนบอุราเรียง ถ้าเป็นชายหมายมิ่งสมรมิตรคงได้ชิดชมแน่เป็นแท้เที่ยง จะได้คู่อยู่เคล้าประคองเคียง เข้าร่วมเรียงเคียงข้างไม่ห่างกาย ฯ

สีดาตัวกลาง ๑ เสาร์กลางหว่างประจิมท่านทายว่า เมื่อสีดานิราศคู่ฤๅไทยหาย ต้องพลัดพรากจากองค์พงษ์นารายณ์ ตำราทายว่าทุกข์ไม่เว้นวัน จะมีชายเนื้อดำอำมหิต มาผูกมิตรแล้วจะทำให้โศกศัลย์ จะพาผิดติดตัวมาพัวพัน อย่ากระสันไฝ่อาวรณ์เร่งสอนตน ฯ

สีดาตัวนอก ๏ พระพุธสุดประจำประจิมเมศ เมื่อสีดาคืนนิเวศน์สถาผล เกษมสุขแล้วจะทุกข์ในกมล ภายหลังจะระคนรำคาญเคือง ตำราทายท่านภิปรายตามโฉลก จะวิโยคแรมไกลไม่เป็นเรื่อง สักกี่ปีจะได้ดีมาคืนเมือง เสมือนเรื่องสีดาอุราตรม แม้โรคายายีเสียผีบ้าน แต่งกระ-บานรูปนางวางประสม ปีศาจกล้าราโรยโดยนิยม เข้าเหนี่ยวขนุนขนมบังทั้งรูปแทน เสียหนประจิมาจะผาสุข นิราศทุกข์สุขแล้วด้วยแก้วแหวนจะบริบูรณ์พูนสวัสดิ์ไม่ขาดแคลน ประมาณแม้นสีดามาคืนเมือง ฯ

สดายุ

สดายุตัวใน ๏ ราหูจู่ลงตรงพายัพ ในตำรับอุปราไม่เป็นเรื่องสดายุมุ่นคิดขุ่นเคือง เกรงแต่เครื่องธำมรงค์องค์สีดา ทศภักตร์ชักแหวนที่ก้อยนาง ขยับขว้างถูกปีกขุนปักษา เพราะปีกหักจักแทบมรณา ในตำราให้ระมัดระวังกาย อย่าอาจอุกรุกรานการหัวไม้ จะมีภัยทุกข์ยากเป็นหลากหลาย อย่ารับซื้อถือจำนำต้องคำทาย อันตรายเบียดเบียฬจะบีฑา ฯ

สดายุตัวกลาง ๏ พายัพครูอยู่กลางปางจักรฤษณ์ พระทรงฤทธิ์ได้แหวนที่ปักษา ทูลว่าทศภักตร์มันลักสีดามา ขุนปักษาสิ้นชีพชีวาไลยพระจักรกฤษณ์ฤทธิรงค์ผู้ทรงภุช เธอยั้งหยุดปลงศพในป่าใหญ่ ทายว่าเคราะห์ดีจะมีชัย ท่านจะให้เครื่องประดับสำหรับตน จะเกิดมูลพูนสวัสดิ์อเนกนับ จะได้ทรัพย์ไหลมาสถาผล อีกทั้งมวลโภคาหมู่ข้าคน จะเหลือล้นพ้นพูนสวัสดิ์ ฯ

สดายุตัวนอก ๑ พายัพเสาร์เอาวสานต์ตัวหาญกล้า ไพจิตรารบรับกับโกลี้ย์ ตำหรับออกบอกความตามคัมภีร์ ว่าบุตรีจะนิราศไปร่วมชาย ก่อวิวาทบาดครองมัวหมองจิต ปัจจามิตรต่างกรุงคอยมุ่งหมาย จะต้องทุกข์ทรมานรำคาญกาย เกิดอับอายด้วยลูกหญิงมิ่งกมล แม้เป็นไข้ให้เสี่ยผีในที่พื้น บั้นเทพย์ยืนเอี่ยมองค์ทรงสร้อนสน บั้นปีศาจเจ็ดร่างวางแทนคน ทั้งรูปคนบูชาพายัพพลัน ฯ

หณุมาน

หณุมานตัวใน ๑ ศุกระเขจรอุดรทิศ หณุมานชาญฤทธิแรงขยันลำแดงเดชเดชาฆ่ากุมภัณฑ์ ได้รางวัลบำเหน็จเมื่อเสร็จจร ว่าเคราะห์ดีมีไชยจะได้ยศ จะปรากฏเลื่องชื่อลือสยอน พร้อมด้วยเผ่าพงษาสถาพร ฝูงนิกรเกรงกลัวทั่วทิศไป ฯ

หณุมานตัวกลาง ๑ ราหูกลางข้างทิศอุตรา หณุมานชาญกล้าทหารใหญ่ ต้องคันศรอินทรชิตฤทธิไกร แทบบันไลยมิได้พื้นคืนคง ห้ามยาตราจากไปไกลสถาน จะอับประมานยับยุ่ยเป็นผุยผง เกรงสัตรูหมู่ร้ายหมายทนง เร่งดำรงกายาอย่าดูเบา ชายต่ำดำแดงใหญ่ใจลามก จะโกหกถ้อยคำมาตำเผา ให้สดุ้งยุ่งไปในใจเรา ภายหลังเล่าจะมีชัยภัยสัตรูจะสยบสยอนสท้อนทั่ว ราคีมัวเสื่อมดับทรัพย์อักขู จะสูญทุกข์สุขใจให้เอนดู เพราะผลสู้ถือสัตย์สวัสดี ฯ

หนุมานตัวนอก ๏ พฤหัสนอกบอกทิศอุดรประจำ วายุบุตรเลิศล้ำชาญไชยศรี เสร็จสงครามคืนหลังยังธานี พระจักรีโปรดสนองให้ครองเมือง ทายว่าจะมีลาภเอนกนัก เป็นข้าท้าวเจ้ารักให้ยศเปรื่อง เกษมสุขศรีสวัสดิ์ไม่ขัดเคือง จะฟุ้งเฟื่องเลื่องชื่อฤๅขจร ภายหลังจงระวังจะทุกข์เข็ญ เร่งบั้นเป็นรูปปีศาจหัวโมสร รูปคนรูปพหลพลวานร ทิศอุดรปักตั้งอย่าคลางแคลง ฯ

๏ ข้าพเจ้าผู้ประดิษฐ์คิดประดับ ตามตำหรับโบราณท่านแถลง เป็นเพลงยาวกลาวกลอนสอนแสดง แม้นพลาดแผลงแข็งคดในบทใด จงวินิจให้วิจิตร์ในพจมาน โดยวิญญูสารปลอดโปร่งให้จงได้ ถ้าอักษรกลอนเปลี่ยนในที่ใด ขออภัยอย่าได้ฉินนินทาเอย ฯ

ชาตาตามเกณฑ์ ๑๒ ราศี

๑ สิทธิการิยะ ถ้าจะตรวจดูดวงชาตา ตามโบราณคัมภีร์ คือ ชาตาเกณฑ์ ๑๒ ราศีนี้ เป็นตำราที่ศักดิ์สิทธิ์ สืบเนื่องมาเป็นเวลาช้านาน ท่านให้ทำนายได้ทั้งชาตาเดิม และทั้งความเป็นไปในชาตาจรประจำปี ผู้หญิงนับไปทางหนึ่ง คือผู้ชายให้นับแต่พระเจดีย์เวียนไปทางฉัตรเงิน ส่วนผู้หญิงนั้นให้นับแต่เจดีย์เวียนไปทางนาคราช เช่นจะตรวจดูชาตาราศีพื้นเดิมของเราก็ให้นับสอบดูทั้งวัน, เดือน, ปี, ที่เกิดนั้น

๑ จะดูวันให้นับวันอาทิตย์เป็นต้นไปที่เจดีย์ (ชายนับไปทางหนึ่ง หญิงนับไปทางหนึ่ง ตามที่กล่าวมาแล้ว) นับไปจนถึงวันที่เราเกิด ฯ

๑ จะดูเดือนให้นับเดือนห้า (๕) เป็นต้นไปที่เจดีย์ (ชายนับไปทางหนึ่ง หญิงนับไปทางหนึ่ง ตามที่กล่าวมาแล้ว) นับไปจนถึงเดือนที่เราเกิด ฯ

๑ จะดูปีให้นับปีชวดเป็นต้นไปที่เจดีย์ (ชายนับไปทางหนึ่ง หญิงนับไปทางหนึ่ง ตามที่กล่าวมาแล้ว) นับไปจนถึงปีที่เราเกิด ฯ

ทั้งวัน, เดือน, ปี, เกิดตกในที่ใดมีฝอยบอกให้ทราบ ให้พิจารณาทายให้ดี

ถ้าตกที่ดี ๒ ส่วน ชั่ว ๑ ส่วน ทายว่าค่อนข้างดี

ถ้าตกที่ชั่ว ๒ ส่วน ดี ๑ ส่วน ทายว่าค่อนข้างเลว

ถ้าตกที่ดี ๓ ส่วน ทายว่าดีนักแล

ถ้าตกที่ชั่ว ๓ ส่วน ทายว่าเลวนักแล

อนึ่งถ้าอยากจะรู้ว่า ชาตาของตนจะเคราะห์ดีหรือเคราะห์ร้าย ให้นับตามเกณฑ์อายุในปีนั้น เริ่มนับแต่พระเจดีย์เป็นต้นไป ผู้ชายให้นับพระเจดีย์เวียนไปหาฉัตรเงิน ผู้หญิงให้นับแต่พระเจดีย์เวียนไปหานาคราชนับไปช่องละปี จนถึงช่องที่อายุปัจจุบันนั้นตก เช่นอายุได้ ๒๕ ก็ให้นับไป ๒๕ ช่อง เริ่มแต่พระเจดีย์เป็นหนึ่งไป มีฝอยพยากรณ์ดังนี้

พระเจดีย์, ฉัตรทอง, ฉัตรเงิน,

เดิม ๑ ชาตาผู้ใดเกณฑ์วัน, เดือน, หรือปี, ที่เกิดนั้น ตกในช่องพระเจดีย์, หรือฉัตรทอง, เงิน, ผู้นั้นเป็นคนดี จะได้เป็นที่พึ่งพาแห่งญาติพี่น้อง เป็นคนใจบุญ มีความยุติธรรมประจำใจ เทวดาย่อมคุ้มครอง

สัตรูคิดทำอันตรายมิได้ อายุยืน ชอบเล่าเรียนหาความรู้ ทำราชการเป็นที่โปรดปรานของเจ้านาย มีเสน่ห์ในกายตนแล ฯ

จร ๑ ชาตาของบุคคลหญิงชายผู้ใด ถ้าในรอบปีใดอายุจรมาตกช่องพระเจดีย์หรือฉัตรทอง. ฉัตรเงิน, จะได้ลาภสการเงินทอง หรือมิฉะนั้นก็จะได้สัตว์ ๔ เท้า ๒ เท้า ทำราชการจะได้เลื่อนตำแหน่ง เป็นถ้อยความก็จะชนะ จะได้เนื้อคู่และลาภยศอันดีแล ฯ

คนศีรษะขาด

เดิม ๑ ชาตาผู้ใดเกณฑ์วัน. เดือน, ปี, ที่เกิดนั้น ตกในช่องคนศีรษะขาด ผู้นั้นเป็นคนอาภัพ หาที่พึ่งที่พามิได้ มีแต่คนคอยหาทุกข์โทษให้ มักจะเกิดถ้อยความ และมีเรื่องให้ต้องเสียของรัก สิ่งของเงินทองเป็นเนืองนิตย์ ฯ

จร ๑ ชาตาของบุคคลชายหญิงผู้ใด ถ้าในรอบปีใดอายุจรมาตกช่องคนศีรษะขาด ปีนั้นผู้ใหญ่จะให้โทษ จะเกิดถ้อยความ เลือดจะตกยางจะออกแล ฯ

เรือนหลวง, ปราสาททอง,

เดิม ๑ ชาตาผู้ใดเกณฑ์วัน, เดือน, ปี, ที่เกิดนั้น ตกในช่องเรือนหลวงหรือปราสาททอง ผู้นั้นจะประกอบด้วยยศถาบันดาศักดิ์ เป็นที่ชอบใจของเจ้านายและสมณชีพราหมณ์ จะตั้งตัวได้เป็นหลักฐาน ชาตามีลาภผลแต่พอประมาณ สัตรูไม่สามารถจะทำอันตรายได้ ฯ

จร ๑ ชาตาของบุคคลหญิงชายผู้ใด ถ้าในรอบปีใดอายุจรมาตกช่องเรือนหลวงหรือปราสาททอง จะได้ยศศักดิ์และจะได้ที่พึ่งที่อาศัยกินอยู่หลับนอน จะได้ลาภเงินทอง หรือลาภสัตว์ ๔ เท้า ๒ เท้าแล ฯ

ราหู, นาคราช,

๑ เดิมชาตาผู้ใดเกณฑ์วัน, เดือน, ปี, ที่เกิดนั้น ตกในช่องราหู หรือนาคราช ผู้นั้นน้ำใจไม่แน่นอน ถึงยามรักก็รักจริง ถึงยามเกลียดก็เกลียดอย่างเข้ากระดูกดำ ใจคออำมหิตและเป็นคนเจ้าโทษะ ถือตัวเชื่อแต่ใจตนเอง เจรจาแตกหักโผงผาง ติดจะเจ้าชู้ มุ่งแต่ประโยชน์สุขส่วนตัวเป็นใหญ่ ฯ

จร ๑ ชาตาของบุคคลหญิงชายผู้ใด ถ้าในรอบปีใดอายุจรมาตกช่องราหูหรือนาคราช ปีนั้นให้ระวังเขี้ยวงา อสรพิษจะกัดต่อย จะบังเกิดความไข้เจ็บ ให้ปวดหัวมัวตา ป่วยเจ็บไปทั่วสารพางค์ร่างกาย ให้เกรงจะต้องคมอาวุธหอกดาบ เลือดจะตกยางจะออกแล ฯ

เทวดาขี่เต่า (เทวดาจร)

เดิม ๑ ชาตาผู้ใดเกณฑ์วัน, เดือน, ปี, ที่เกิดนั้น ตกในช่องเทวดาขี่เต่าหรือเทวดาจรนี้ ผู้นั้นมักอยู่ไม่เป็นที่ ชอบการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายเสมอ ชอบท่องเที่ยวมีเพื่อนฝูงมาก จิตใจไม่ยั่งยืนแน่นอน มีคู่ก็อยู่กันไม่ค่อยจะทน จะได้ดีก็เพราะอาสาท่าน ชาตาชอบเป็นพ่อค้าขึ้นล่องจะทำให้เกิดทรัพย์สินเงินทอง แม้เจ้านายท่านจะชุบเลี้ยงก็อยู่ไม่ทน ติดจะร้อนที่สักหน่อย สมองผู้นั้นมักเปลี่ยนแปร ประเดี๋ยวโง่ประเดี๋ยวฉลาด อารมณ์ไม่คงที่ ฯ

จร ๑ ชาตาของบุคคลหญิงชายผู้ใด ถ้าในรอบปีใดอายุจรมาตกช่องเทวดาขี่เต่า หรือเทวดาจรนี้ ปีนั้นจะต้องมีการเดินทาง และจะได้ลาภเนือง ๆ แต่ไม่ใช่ลาภใหญ่ ฯ

นักโทษ (พิมพิสารติดกรุ)

เดิม ๑ ชาตาผู้ใดเกณฑ์วัน, เดือน, ปี, ที่เกิดนั้น ตกในช่องพิมพิสารติดกรุหรือนักโทษนี้ ผู้นั้นชาตาไม่คงที่ มักจะดีตอนต้นและร้ายตอนปลาย ถึงแม้จะมีวาสนาแต่ก็มักหักโค่นตอนปลาย มักมีเรื่องให้ต้องโทษทัณฑ์หรือเป็นถ้อยความ มีบุตรภรรยาข้าทาษก็ไม่มีน้ำใจซื่อตรงต่อและจะทำความเดือดร้อนให้ มีสัตรูคอยแสร้งหาโทษอยู่เนือง ๆ เวลาขัดสนยากจะหาที่พึ่งพิง แต่เป็นคนมีความอดทน และไม่ก้มหัวให้กับใครง่าย ๆ ฯ

จร ๑ ชาตาของบุคคลหญิงชายผู้ใด ถ้าในรอบปีใดอายุจรมาตกช่องพิมพิสารติดกรุนี้ ให้เกรงในปีนั้น จะบังเกิดถ้อยความ ถ้าเป็นคนในท่ามกลางอายุ ก็ให้ระวังเกรงจะเกิดเรื่องในทางชู้สาว ถ้าหากอายุอยู่ในตอนปลาย ก็ให้ระวังบุตรหลานจะทำความเดือดร้อนมาให้ อย่าเดินทางกลางคืน เกรงเลือดจะตกยางจะออกแล ฯ

พ่อหมอ

เดิม ๑ ชาตาผู้ใดเกณฑ์วัน, เดือน, ปี, ที่เกิดนั้น ตกในช่องพ่อหมอ ชาตาของผู้นั้นเจ้านายและขุนนางผู้ใหญ่ ท่านจะเมตตาเอ็นดู จะให้ลาภผลเลี้ยงดู ให้ยศถาบรรดาศักดิ์ตามสมควร ฯ

จร ๑ ชาตาของบุคคลหญิงชายผู้ใด ถ้าในรอบปีใดอายุจรมาตกช่องพ่อหมอ ปีนั้นจะได้ท่านผู้ใหญ่เป็นที่พึ่ง ท่านจะเมตตาให้ความอุปถัมภ์แล ฯ

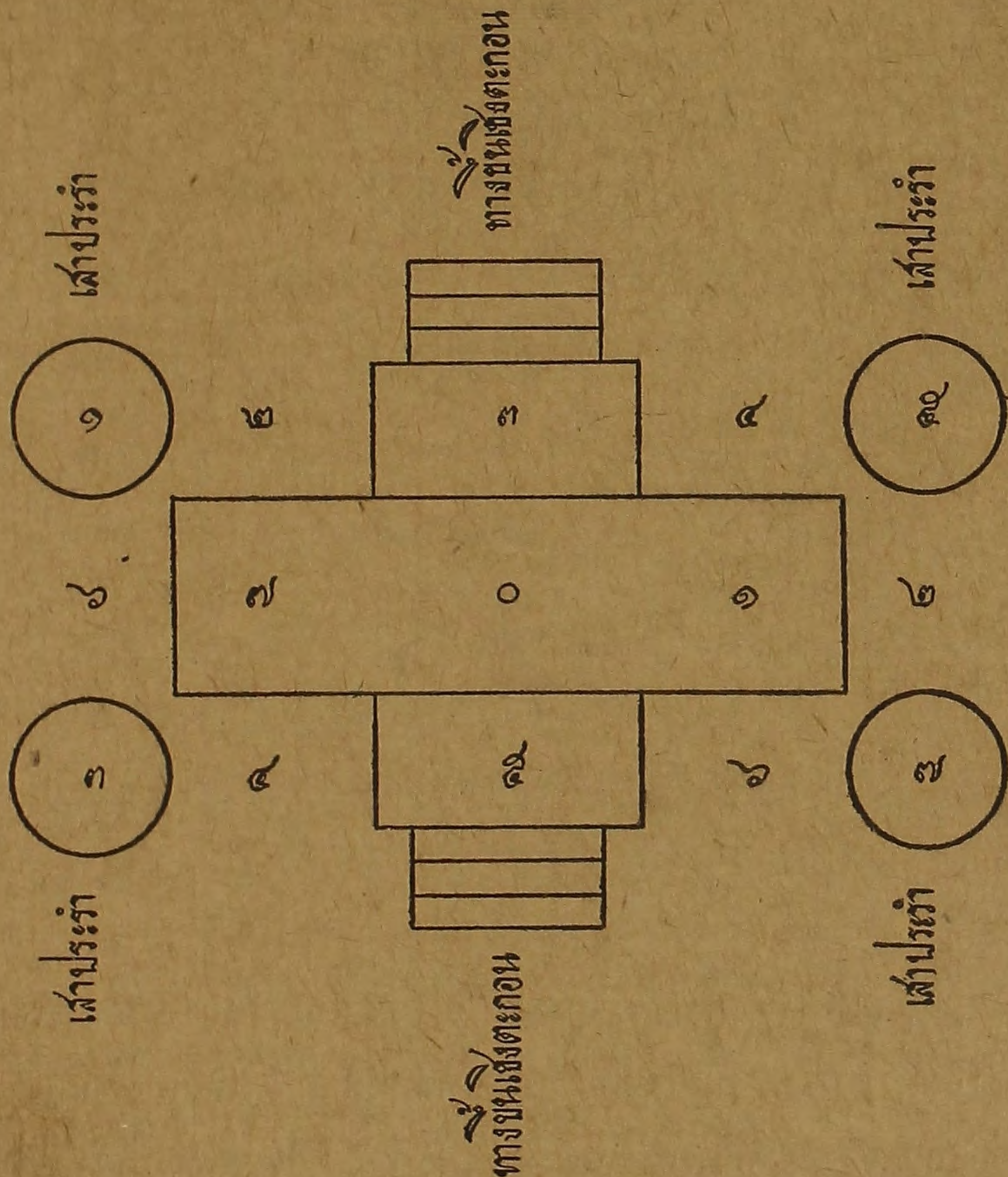
แม่มด

เดิม ๏ ชาตาผู้ใดเกณฑ์วัน, เดือน, ปี, ที่เกิดนั้น ตกในช่องแม่มด ชาตาของผู้นั้นหาเจ้านายและผู้ใหญ่ดี ท่านจะให้ความเมตตาปราณี นิสสัยคิดจะเจ้าชู้ และรู้หลบเป็นปีกรู้หลีกเป็นหาง เป็นคนปากดีเข้าใจพูด ชอบพูดแต่ไม่ชอบทำ มีลาภสักการเนือง ๆ ฯ

จร ๏ ชาตาของบุคคลหญิงชายผู้ใด ถ้าในรอบปีใดอายุจรมาตกช่องแม่มด ให้เข้าหาเจ้านายที่เป็นผู้หญิง ท่านจะให้ความช่วยเหลือ และในปีนั้นผู้หญิงชั้นผู้ใหญ่จะให้ลาภผลแล ฯ

ฐานเมรุหรือเชิงตะกอน

๑ สิทธิการิยะ ถ้าจะตรวจดูชาตาราศีว่า ว่าชาตาจะร้ายดีเป็นอย่างใด ท่านให้ตั้งเลข ๗ ตัวเป็นรูปเมรุ มีโลงศพตั้งอยู่บนเชิงตะกอน เลข ๗ ๐ ๑ นั้นคือรูปโลง ตั้งอยู่บนเชิงตะกอน มีประรำครอบ ตั้งเลข ๗ ตัวเรียงซ้อนกันเป็น ๓ ฐาน ๆ ละ ๕ พระเคราะห์ด้วยกัน มีเลขสูญอยู่ตรงกลาง เริ่มแต่เลข ๑ ที่เสาประรำเป็นต้นไป มีชื่อเรียกดังนี้ ฯ

๑ พิเภก ออกจากพารา

๒ มโหสถ ตรัสเทศนา

๓ พญาไมยราพ วายปราณ

๔ พิมพิสาร ครองภารา

๕ สีดา วาดรูปทศกรรณฐ์

๖ พระสุธน ได้นางสวรรค์ (มโนรา)

๗ ทศกรรณฐ์ ทำศึก

๐ ราหูฮึก ต้องจักร

๑ ยักขมุขี อกแตก

๒ สุชาดา แรกได้ผัว

๓ พิเภก ออกจากพารา

๔ พิเภก กลับมาครองเมือง

๕ ทศเศียร เคืองตัวตาย

๖ เศรษฐี ได้โคธกุมาร (มาเลี้ยง)

๗ ทศเศียร วายปราณ

วิธีพยากรณ์ นับอายุ ๑ ขวบ ลงที่พระเคราะห์อาทิตย์ ๑ แถวบน เรียงไปตามขวามือ เมื่อสุดที่พระเคราะห์พฤหัสบดี ๕ แล้ว จึงนับขึ้นต้นใหม่ที่แถวกลาง คือที่พระเคราะห์ศุกร์ ๖ ไป จนสุดแถวที่พระเคราะห์จันทร์ ๒ แล้วจึงขึ้นต้นใหม่ที่แถวข้างใต้ ตั้งต้นพระเคราะห์อังคาร ๓ นับไปจนสุดสิ้นที่พระเคราะห์เสาร์ ๗ รวม ๑๕ ปี

แล้วจึงกลับไปตั้งต้นที่แถวบนใหม่ นับไปจนถึงอายุปีปัจจุบันที่จะต้องการทราบผลพยากรณ์ร้ายดีนั้น ถ้าตกต้องพระเคราะห์ตัวใด ก็ให้พยากรณ์ตามฝอยดังต่อไปนี้

ตกฤูก ๑ พิเภกออกจากภารา ให้ทายว่าจะจากที่อยู่สัตรูจะทำโทษ ญาติมิตรสหายจะกลับเป็นสัตรู

ตกฤูก ๒ พระมโหสถตรัสเทศนา ให้ทายว่าจะมีผู้มาบูชา และจะมีผู้นำลาภสการมาให้

ตกฤูก ๓ พญาไมยราพวายปราณ ทายว่ามิดีจะเกิดโรคจะเจ็บมือเจ็บเท้า ต้องเสียนหนาม ให้ระวังสัตรูผิวเนื้อดำแดง ทางทิศอาคเณย์

ตกฤูก ๔ พิมพิสารครองพารา ให้ทายว่าดีมีลาภมาก จะได้ทรัพย์สิ่งของต่าง ๆ มาแต่ทิศานุทิศทั้งปวงแล

ตกฤูก ๕ สีดาวาดรูป ให้ทายว่ามิดี สัตรูจะมาทำตัวเป็นมิตรภายหลังจะก่อโทษให้ ได้รับความรำคาญเดือดร้อนแล

ตกฤูก ๖ พระสุธนได้นางสวรรค์ ให้ทายว่าดี จะมีลาภ จะได้พบคู่ครองที่มีตระกูลมาแต่ไกล และจะนำลาภมาให้

ตกฤูก ๗ ทศกรรณฐ์ทำศึก มิดี จะเดือดร้อนรำคาญเสียทรัพย์สิ่งของนานา สัตรูจะเบียดเบียฬแล

ตกฤูก ๐ ราหูอีกต้องจักร มิดี จะเกิดภัยต่าง ๆ ถ้าเกิดการป่วยเจ็บ ทายว่าอาการเป็นตายเท่ากันแล

ตกฤูก ๑ ยักขมูข้อกแตก ทายว่ามิดี จะมีโทษ บุตรภรรยาจะทำนอกใจ สัตรูจะรุกรานเอาที่อยู่ที่กิน

ตกฤูก ๒ สุชาดาแรกได้ผัว ทายว่าจะได้พบที่อุปถัมภ์จะคิดการสิ่งใดก็จะสำเร็จสมความปรารถนา

ตกฤูก ๓ พิเภกออกจากพารา ทายว่าสัตรูจะคิดร้ายจะเกิดโรคภัยไข้เจ็บในกายตัว จะพลัดพรากจากที่อยู่ภูมิลำเนาเดิม

ตกฤูก ๔ พิเภกกลับมาครองเมือง ทายว่าดี สิ่งใดที่สูญเสียไปจะได้กลับมาคืน จะได้พบเนื้อคู่ที่ดีมีวาสนา ผู้ใหญ่จะให้ลาภ

ตกฤูก ๕ ทศเศียรเคืองตัวตาย ทายว่ามิดี จะฤูกล่อลวงจะทำการสิ่งไรมักคิดเห็นผิดเป็นชอบ

ตกฤูก ๖ เศรษฐีได้โคชกุมารมาเลี้ยง ทายว่าดี จะมีลาภได้สัตว์ ๔ เท้า ๒ เท้า จะได้ที่พึ่งมิตรสหายอันดี

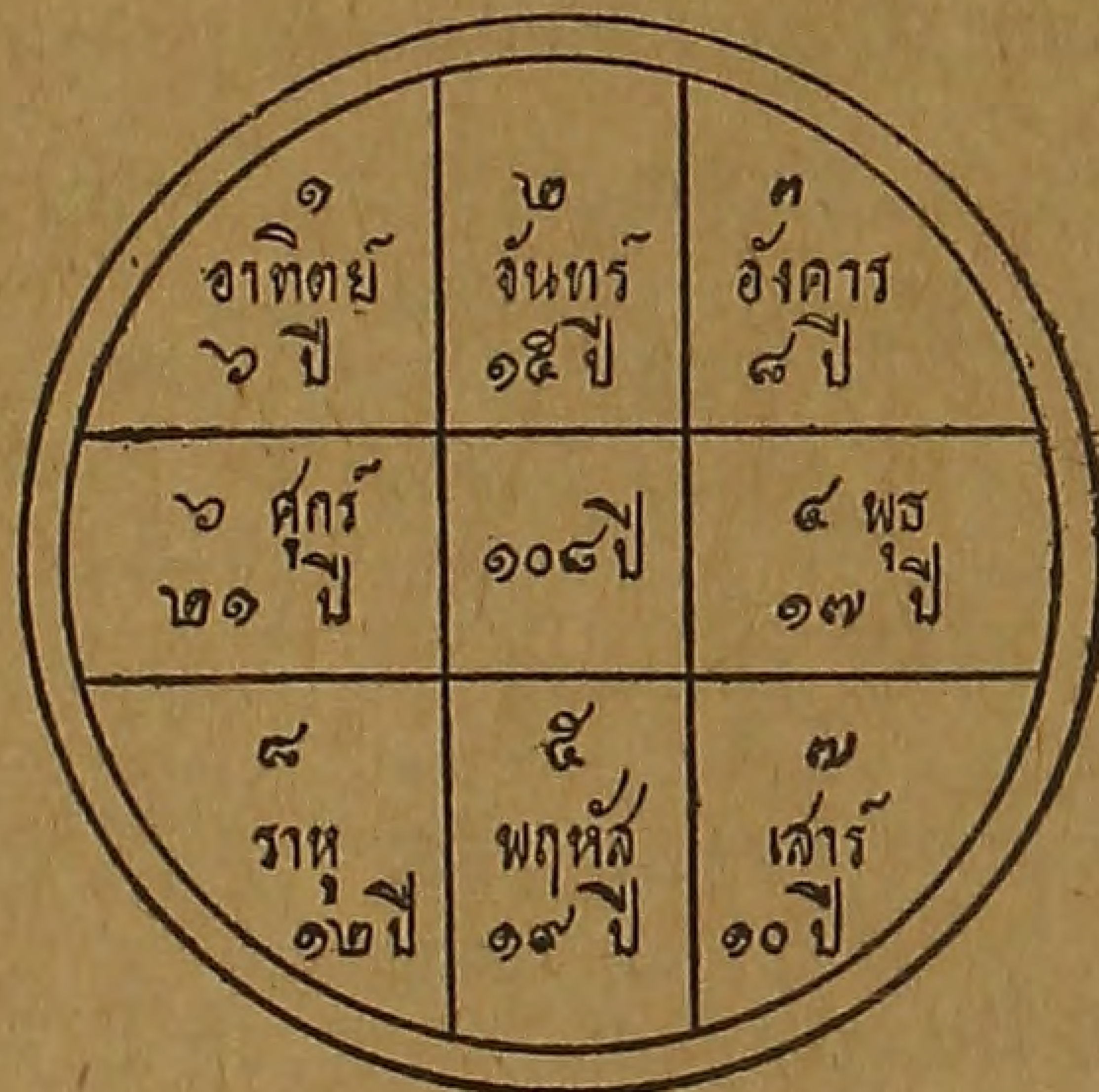
ตกฤูก ๗ ทศเศียรวายปราณ ทายว่าจะได้รับความคับแค้นยิ่งนักจะถูกสัตรูลอบทำร้าย ให้เร่งระวังแล

●

คัมภีร์มหาทักษา

●

๑ สิทธิการิยะ เมื่อพระอิศวรผู้เป็นเจ้าได้สร้างโลกสร้างดาวนพเคราะห์ และได้สร้างสรรพชีวิตมนุษย์, สัตว์, ขึ้นในพื้นพิภพนั้นแล้ว จึงได้มีเทวโองการสั่งให้เทพยดานพเคราะห์ มีหน้าที่หมุนเวียนเปลี่ยนผลัดกันเข้าเสวยอายุบุคคล ตามกำลังเวลาอันเท่ากับกำลังของพระเคราะห์นั้น ๆ สำหรับพระเกตุนั้นให้ประจำอยู่ตลอดกาล อีก ๘ องค์นอกนั้นให้หมุนเวียนเปลี่ยนผลัดกันไป

ผู้ใดเกิดวันใด เทวดาดาวเคราะห์องค์ที่ตรงกับวันเกิด ต้องเสวยอายุก่อนเท่ากำลังของตนเป็นกำลังละ ๑ ปี เช่นพระอาทิตย์มีกำลัง ๖ ก็ต้องเสวยอายุ ๖ ปี และองค์ที่อยู่ถัดไปตามภูมิอัฏฐจักรพยากรณ์ ก็เข้าเสวยต่อไปตามกำลังของตน แล้วองค์อื่นก็เสวยต่อกันไปตามลำดับจนครบทั้ง ๘ องค์ เป็นกำลัง ๑๐๘ ปี เรียกว่ากำลังพระเคราะห์ ๑๐๘ แต่เมื่อองค์ใดที่เข้าเสวยอายุนั้น แทนที่จะเสวยอยู่ตลอดไปเท่ากำลังของตนก็หาไม่ ย่อมจะมีองค์อื่นเข้ามาแทรกอีก คือเสวยอยู่จริง ๆ เพียงแค่กำลังจำเพาะของตน เรียกว่าเสวยอายุตนเอง เมื่อหมดกำลังจำเพาะแล้ว องค์ที่อยู่ถัดไปตามภูมิอัฏฐจักรพยากรณ์ ก็เข้าแทรกเสวยอีก เรียงเป็นลำดับ

กันไปตามภูมิพยากรณ์ แต่ก่อนที่องค์อื่นจะเข้าแทรกนั้น องค์ที่เสวยอายุนั้นจะต้องเสวยอายุตัวเองเสียก่อน ตามเกณฑ์กำลังของตน เช่นพระ-อาทิตย์เสวยอายุ ๖ ปี ก็ต้องเสวยอายุตัวเองเสีย ๔ เดือนก่อน แล้วพระจันทร์จึงจะแทรกต่อไป และเมื่อจะคำนวณให้รู้ว่า เทวดาองค์ใดเสวยอายุตัวเองเท่าใด และองค์อื่นแทรกเป็นเวลาเท่าใดนั้นให้กระทำดังต่อไปนี้

ให้ตั้งกำลังพระเคราะห์องค์ที่เสวยอายุลง เสวยตัวเองเท่าใดก็ให้เอากำลังตัวเองคูณ แล้วเอา ๑๐๘ หาร ลัพธ์เป็นปี ถ้าเศษมีเอา ๑๒ คูณ แล้วเอา ๑๐๘ หาร ลัพธ์เป็นเดือน ถ้ามีเศษเดือนเอา ๓๐ คูณ เอา ๑๐๘ หาร ลัพธ์เป็นวัน ถ้ามีเศษวันเอา ๖๐ มหานาทีคูณ แล้วเอา ๑๐๘ หาร ลัพธ์เป็นมหานาที ถ้าจะทำมหานาทีให้เป็นชั่วโมง ให้เอา ๒๔ คูณมหา-นาทีเข้าแล้วจึงให้เอา ๖๐ หาร ได้ลัพธ์เป็นชั่วโมง ก็จะรู้ว่าเสวยตัวเองเป็นเวลาเท่านั้นแล

ถ้าหากจะรู้กำลังพระเคราะห์องค์ที่แทรก ก็ให้เอากำลังพระเคราะห์องค์ที่แทรก คูณกำลังพระเคราะห์องค์ที่เสวยอายุ แล้วเอา ๑๐๘ หาร กระทำตามเกณฑ์ที่กล่าวมานั้น ก็จะรู้กำลังพระเคราะห์องค์ที่แทรกได้ทุกองค์ เช่นพระจันทร์แทรกพระอาทิตย์ ก็ให้ตั้งกำลังพระอาทิตย์ ๖ ลง เอากำลังพระจันทร์ ๑๕ คูณ แล้วเอา ๑๐๘ หาร กระทำตามเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ก็เป็นทราบได้ว่า พระจันทร์แทรกพระอาทิตย์เป็นเวลาเท่านั้นแล การเสวยอายุตัวเองก็ดี การแทรกก็ดี จะมีผลดีร้ายประการใด ท่านได้วางหลักเกณฑ์เอาไว้ ตามที่จะกล่าวดังต่อไปนี้

๑ ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์ พระอาทิตย์เสวยอายุ อยู่จนครบ ๖ ปีเต็ม แล้วก็พระจันทร์ที่เสวยอายุต่อไปตั้งแต่ ๗ ปี ไปอีกจนครบอายุ ๒๑ ปี พออายุขึ้น ๒๒ ปี พระอังคารเสวยอายุจนถึง ๒๙ ปี พออายุขึ้น ๓๐ ปี พระ

พุธก็เสวยอายุจนถึง ๔๖ ปี พออายุขึ้น ๔๗ ปี พระเสาร์เสวยจนถึงอายุ ๕๖ ปี พออายุขึ้น ๕๗ ปี พระพฤหัสบดีเสวยอายุ ๗๕ ปี พออายุขึ้น ๗๖ ปี พระราหูเสวยอายุจนถึง ๘๗ ปี ตั้งแต่ขึ้นอายุ ๘๘ ปี พระศุกร์เข้าครองจนถึงอายุ ๑๐๘ ปี ฯ

๏ ผู้ที่เกิดวันจันทร์ พระจันทร์เสวยอายุ ตั้งแต่วันเวลาตกฟากเป็นต้นไปถึง ๑๕ ปี พอขึ้นอายุ ๑๖ ปี พระอังคารเสวยอายุจนถึง ๒๓ ปี พอขึ้นอายุ ๒๔ ปี พระพุธเสวยอายุจนถึง ๔๐ ปี พอขึ้นอายุ ๔๑ ปี พระเสาร์เสวยอายุจนถึง ๕๐ ปี พอขึ้นอายุ ๕๑ ปี พระพฤหัสบดีเสวยอายุจนถึง ๖๙ ปี พอขึ้นอายุ ๗๐ ปี พระราหูเสวยอายุจนถึง ๘๑ ปี พอขึ้นอายุ ๘๒ ปี พระศุกร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๑๐๒ ปี พอขึ้น ๑๐๓ ปี พระอาทิตย์เสวยอายุจนถึง ๑๐๘ ปี ฯ

๏ ผู้ใดเกิดวันอังคาร พระอังคารเสวยอายุ แต่วันเวลาที่เกิดจนอายุได้ ๘ ปี ตั้งแต่อายุ ๙ ปี พระพุธเสวยอายุจนถึง ๒๕ ปี พอขึ้น ๒๖ ปี พระเสาร์เสวยอายุจนถึง ๓๕ ปี ตั้งแต่อายุ ๓๖ ปี พระพฤหัสบดีเสวยอายุ ๕๔ ปี พอขึ้น ๕๕ ปี พระราหูเสวยอายุจนถึงอายุ ๖๖ ปี พอขึ้นอายุ ๖๗ ปี พระศุกร์เสวยอายุจนถึง ๘๗ ปี พอขึ้น ๘๘ ปี พระอาทิตย์เสวยอายุจนถึงอายุ ๙๓ ปี พอขึ้นอายุ ๙๔ ปี พระจันทร์เสวยอายุจนถึง ๑๐๘ ปี ฯ

๏ ผู้ใดเกิดวันพุธ พอเริ่มตกฟากเป็นต้นไป พระพุธเข้าเสวยอายุได้ ๑๗ ปี พออายุขึ้น ๑๘ ปี พระเสาร์เข้าเสวยอายุจนถึง ๒๗ ปี พออายุขึ้น ๒๘ ปี พระพฤหัสบดีเสวยอายุจนถึง ๔๖ ปี พออายุขึ้น ๔๗ ปี พระราหูเข้าเสวยอายุจนถึงอายุ ๕๘ ปี พออายุขึ้น ๕๙ ปี พระศุกร์เข้าเสวยอายุจนถึง ๗๙ ปี พอขึ้นอายุ ๘๐ ปี พระอาทิตย์เสวยอายุจนถึง ๘๕ ปี พอขึ้นอายุ ๘๖ ปี พระจันทร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๑๐๐ ปี พอขึ้นอายุ ๑๐๐ ปี พระอังคารเสวยอายุจนถึง ๑๐๘ ปี ฯ

๑ ผู้ที่เกิดวันเสาร์ พอเริ่มตกฟากเป็นต้นไป พระเสาร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๑๐ ปี พอขึ้นอายุ ๑๑ ปี พระพฤหัสบดีเสวยอายุจนถึง ๒๙ ปี พอขึ้นอายุ ๓๐ ปี พระราหูเสวยอายุจนถึงอายุ ๔๑ ปี พอขึ้นอายุ ๔๒ ปี พระศุกร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๖๒ ปี พอขึ้นอายุ ๖๓ ปี พระอาทิตย์เสวยอายุจนถึงอายุ ๖๘ ปี พอขึ้นอายุ ๖๙ ปี พระจันทร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๘๓ ปี พอขึ้นอายุ ๘๔ ปี พระอังคารเสวยอายุจนถึงอายุ ๙๑ ปี พอขึ้นอายุ ๙๒ ปี พระพุธเสวยอายุจนถึง ๑๐๘ ปี ฯ

๑ ผู้ที่เกิดวันพฤหัสบดี นับตั้งแต่วันเวลาที่ตกฟากเป็นต้นไป พระพฤหัสบดีเสวยอายุจนถึง ๑๙ ปี พอขึ้นอายุ ๒๐ ปี พระราหูเสวยอายุจนถึงอายุ ๓๑ ปี พอขึ้นอายุ ๓๒ ปี พระศุกร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๕๒ ปี พอขึ้นอายุ ๕๓ ปี พระอาทิตย์เสวยอายุจนถึงอายุ ๕๘ ปี พอขึ้นอายุ ๕๙ ปี พระจันทร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๗๓ ปี พอขึ้นอายุ ๗๔ ปี พระอังคารเสวยอายุจนถึงอายุ ๘๑ ปี พอขึ้นอายุ ๘๒ ปี พระพุธเสวยอายุจนถึงอายุ ๙๘ ปี พออายุ ๙๙ ปี พระเสาร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๑๐๘ ปี ฯ

๑ ผู้ที่เกิดวันศุกร์ นับแต่วันตกฟากเป็นต้นไป พระศุกร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๒๑ ปี พออายุ ๒๒ ปี พระอาทิตย์เสวยอายุจนถึงอายุ ๒๗ ปี พออายุขึ้น ๒๘ ปี พระจันทร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๔๒ ปี พอขึ้นอายุ ๔๓ ปี พระอังคารเสวยอายุจนถึงอายุ ๕๐ ปี พอขึ้นอายุ ๕๑ ปี พระพุธเสวยอายุจนถึงอายุ ๖๗ ปี พอขึ้นอายุ ๖๘ ปี พระเสาร์เสวยอายุจนถึงอายุ ๗๗ ปี พอขึ้นอายุ ๗๘ ปี พระพฤหัสบดีเสวยอายุจนถึงอายุ ๙๖ ปี พอขึ้นอายุ ๙๗ ปี พระราหูเสวยอายุจนถึง ๑๐๘ ปี และระหว่างที่เข้ามาเสวยอายุอยู่แต่ละองค์ ก็ย่อมมีองค์อื่นจรเข้ามาแทรก ตามตารางที่แสดงไว้ดังต่อไปนี้

พระอาทิตย์เสวยอายุเป็นเวลา ๖ ปี
มีพระเคราะห์แทรกดังนี้

พระอาทิตย์เสวยอายุ ๖ ปี	ป.	ด.	ว.	ชม.
พระอาทิตย์เสวยตัวเอง	-	๔	-	-
พระจันทร์แทรกอาทิตย์	-	๑๐	-	-
พระอังคารแทรกอาทิตย์	-	๕	๑๐	-
พระพุธแทรกอาทิตย์	-	๑๑	๑๐	-
พระเสาร์แทรกอาทิตย์	-	๖	๒๐	-
พระพฤหัสบดีแทรกอาทิตย์	๑	-	๒๐	-
พระราหูแทรกอาทิตย์	-	๘	-	-
พระศุกร์แทรกอาทิตย์	๑	๒	-	-
รวมเวลา	๖	-	-	-

พระจันทร์เสวยอายุเป็นเวลา ๑๕ ปี
มีพระเคราะห์แทรกดังนี้

พระจันทร์เสวยอายุ ๑๕ ปี	ป.	ด.	ว.	ชม.
พระจันทร์เสวยตัวเอง	๒	๑	-	-
พระอังคารแทรกจันทร์	๑	๑	๑๐	-
พระพุธแทรกจันทร์	๒	๔	๑๐	-
พระเสาร์แทรกจันทร์	๑	๔	๒๐	-
พระพฤหัสบดีแทรกจันทร์	๒	๗	๒๐	-
พระราหูแทรกจันทร์	๑	๘	-	-
พระศุกร์แทรกจันทร์	๒	๑๑	-	-
พระอาทิตย์แทรกจันทร์	-	๑๐	-	-
รวมเวลา	๑๕	-	-	-

พระอังคารเสวยอายุเป็นเวลา ๘ ปี
มีพระเคราะห์แทรกดังนี้

พระอังคารเสวยอายุ ๘ ปี	ป.	ด.	ว.	ชม.
พระอังคารเสวยตัวเอง	-	๗	๓	๘
พระพุธแทรกอังคาร	๑	๓	๓	๘
พระเสาร์แทรกอังคาร	-	๘	๒๖	๑๖
พระพฤหัสบดีแทรกอังคาร	๑	๔	๒๖	๑๖
พระราหูแทรกอังคาร	-	๑๐	๒๐	-
พระศุกร์แทรกอังคาร	๑	๖	๒๐	-
พระอาทิตย์แทรกอังคาร	-	๕	๑๐	-
พระจันทร์แทรกอังคาร	๑	๑	๑๐	-
รวมเวลา	๘	-	-	-

พระพุธเสวยอายุเป็นเวลา ๑๗ ปี
มีพระเคราะห์แทรกดังนี้

พระพุธเสวยอายุ ๑๗ ปี ๑	ป.	ด.	ว.	ชม.
พระพุธเสวยตัวเอง	๒	๘	๓	๘
พระเสาร์แทรกพุธ	๑	๖	๒๖	๑๖
พระพฤหัสบดีแทรกพุธ	๒	๑๑	๒๖	๑๖
พระราหูแทรกพุธ	๑	๑๐	๒๐	-
พระศุกร์แทรกพุธ	๓	๓	๒๐	-
พระอาทิตย์แทรกพุธ		๑๑	๑๐	-
พระจันทร์แทรกพุธ	๒	๔	๑๐	-
พระอังคารแทรกพุธ	๑	๓	๓	๘
รวมเวลา	๑๗	-	-	-

พระเสาร์เสวยอายุเป็นเวลา ๑๐ ปี
มีพระเคราะห์แทรกดังนี้

พระเสาร์เสวยอายุ ๑๐ ปี	ป.	ด.	ว.	ชม.
พระเสาร์เสวยตัวเอง	-	๑๑	๓	๘
พระพฤหัสบดีแทรกเสาร์	๑	๙	๓	๘
พระราหูแทรกเสาร์	๑	๑	๑๐	-
พระศุกร์แทรกเสาร์	๑	๑๑	๑๐	-
พระอาทิตย์แทรกเสาร์	-	๖	๒๐	-
พระจันทร์แทรกเสาร์	๑	๔	๒๐	-
พระอังคารแทรกเสาร์	-	๘	๒๖	๑๖
พระพุธแทรกเสาร์	๑	๖	๒๖	๑๖
รวมเวลา	๑๐	-	-	-

พระพฤหัสบดีเสวยอายุเป็นเวลา ๑๙ ปี
มีพระเคราะห์แทรกดังนี้

พระพฤหัสบดีเสวยอายุ ๑๙ ปี	ป.	ด.	ว.	ชม.
พระพฤหัสบดีเสวยตัวเอง	๓	๔	๓	๘
พระราหูแทรกพฤหัสบดี	๒	๑	๑๐	-
พระศุกร์แทรกพฤหัสบดี	๓	๘	๑๙	-
พระอาทิตย์แทรกพฤหัสบดี	๑	-	๒๐	-
พระจันทร์แทรกพฤหัสบดี	๒	๗	๒๐	-
พระอังคารแทรกพฤหัสบดี	๑	๔	๒๖	๑๖
พระพุธแทรกพฤหัสบดี	๒	๑๑	๒๖	๑๖
พระเสาร์แทรกพฤหัสบดี	๑	๙	๓	๘
รวมเวลา	๑๙	-	-	-

พระราหูเสวยอายุเป็นเวลา ๑๒ ปี
มีพระเคราะห์แทรกดังนี้

พระราหูเสวยอายุ ๑๒ ปี	ป.	ด.	ว.	ชม.
พระราหูเสวยตัวเอง	๑	๔	-	-
พระศุกร์แทรกราหู	๒	๔	-	-
พระอาทิตย์แทรกราหู	-	๘	-	-
พระจันทร์แทรกราหู	๑	๘	-	-
พระอังคารแทรกราหู	-	๑๐	๒๐	-
พระพุธแทรกราหู	๑	๑๐	๒๐	-
พระเสาร์แทรกราหู	๑	๑	๑๐	-
พระพฤหัสแทรกราหู	๒	๑	๑๐	-
รวมเวลา	๑๒	-	-	-

พระศุกร์เสวยอายุเป็นเวลา ๒๑ ปี
มีพระเคราะห์แทรกดังนี้

พระศุกร์เสวยอายุ ๒๑ ปี	ป.	ด.	ว.	ชม.
พระศุกร์เสวยตัวเอง	๔	๑	-	-
พระอาทิตย์แทรกศุกร์	๑	๒	-	-
พระจันทร์แทรกศุกร์	๒	๑๑	-	-
พระอังคารแทรกศุกร์	๑	๖	๒๐	-
พระพุธแทรกศุกร์	๓	๓	๒๐	-
พระเสาร์แทรกศุกร์	๑	๑๑	๑๐	-
พระพฤหัสบดีแทรกศุกร์	๓	๘	๑๐	-
พระราหูแทรกศุกร์	๒	๔	-	-
รวมเวลา	๒๑	-	-	-

พระอาทิตย์เสวยอายุ ๖ ปี

๏ พระอาทิตย์เสวยตัวเอง ๔ เดือน ไม่สู้ดีมีศัตรูคิดร้ายจะจากถิ่นที่อยู่พลัดลูกเมียเสียมิตร เดือดร้อนรำคาญ ถ้าเกิดเจ็บไข้เพราะผีในเรือนท่านให้ย้ายที่อยู่ ไปทางทิศตะวันตก ให้สระผมทุกค่ำเช้า ให้บูชาผีในเรือนเสีย ฯ

๏ พระจันทร์แทรก ๑๐ เดือน ป่วยไข้เสียก่อนแล้วจะได้ลาภ ได้เงินทอง หรือถ้าเดินทางไปทางทิศตะวันออก หรือทิศตะวันตกเฉียงใต้จักได้คู่ ฯ

๏ พระอังคารแทรก ๕ เดือน ๑๐ วัน มิสู้ดีให้เกรงไฟ ผู้ใหญ่ให้โทษ หรือเจ็บไข้ปวดหัว จากบุตรภรรยา บิดามารดาจะตายจาก ระวังการต้องจองจำ มักมีศัตรูทางทิศตะวันตกเฉียงใต้และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถ้าเจ็บไข้ ให้แปลงสถานที่ไปทางทิศเหนือ ฯ

๏ พระพุธแทรก ๑๑ เดือน ๑๐ วัน จะได้รับยศหรือจะได้ลาภเงินทอง จักได้ที่อยู่ทางทิศใต้ ลาภที่จะได้อยู่ทางทิศตะวันออก ฯ

๏ พระเสาร์แทรก ๖ เดือน ๒๐ วัน มิสู้ดี ระวังจะต้องจองจำหรือต้อง หอก ดาบ เขี้ยว งา เป็นถ้อยความเสียทรัพย์ ชายมียศทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ และทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือให้โทษ ถ้ามีการเจ็บไข้ให้แปลงสถานที่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ หรือทางเฉียงเหนือ ฯ

๏ พระพฤหัสบดีแทรก ๑ ปี ๒๐ วัน ได้ลาภ ญาติมิตร ที่อยู่ทางทิศตะวันออกหรือตะวันตกจะนำมาให้ หรือลาภลูกเมีย สัตว์ ๔ เท้า แต่ระวังจักมีคนหนีหาย แต่ถ้ามีคนรักหรือของที่จากหรือหายไปจักได้กลับคืนมา ฯ

๑ พระราหูแทรก ๘ เดือน เสียเงินทอง ระวังจะต้องเสียหนาม หรือถูกจองจำ จักเป็นถ้อยความ หรือเป็นปากเสียงกับผู้ใหญ่ ญาติพี่น้อง ระวังการเจ็บไข้ มีคนมาทางทิศตะวันออก หรือตะวันออกเฉียงเหนือมาหา พูดอะไรไม่เป็นความจริง ถ้าต้องเดินทางให้ไปทางทิศตะวันออก ถ้าเจ็บไข้ให้แปลงสถานที่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ฯ

๑ พระศุกร์แทรก ๑ ปี ๒ เดือน ได้ลาภเงินทอง ของรักและสัตว์ ๔ เท้า ๒ เท้า ลาภที่ได้นี้มาจากทางทิศเหนือและทิศใต้ ฯ

พระจันทร์เสวยอายุ ๑๕ ปี

๑ พระจันทร์เสวยตัวเอง ๒ ปี ๑ เดือน ได้ทรัพย์ ได้ภรรยาสามี บุตร ได้ผู้ใหญ่เป็นที่พึ่ง ที่อยู่กิน ได้สัตว์ หรือได้เงินทอง ผ้าผ่อนมักจะเกิดขึ้น หรือมีคนเอามาให้จากทิศใต้และทิศตะวันออก ฯ

๑ พระอังคารแทรก ๑ ปี ๑ เดือน ๑๐ วัน เสียทรัพย์ร้อนใจ เสียหนามตำ สัตรูทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จะต้องจากพี่น้อง พ่อแม่ ถ้าเจ็บไข้แปรสถานที่อยู่ทางทิศเหนือ ฯ

๑ พระพุธแทรก ๒ ปี ๔ เดือน ๑๐ วัน ได้ลาภเงินทอง ผ้าผ่อน แก้วแหวน ได้ชื่อเสียง ได้บุตรภรรยาสามี สัตว์ ๔ เท้า ลาภที่จะได้นั้นได้จากทางทิศเหนือและใต้ ฯ

๑ พระเสาร์แทรก ๑ ปี ๔ เดือน ๒๐ วัน มีสัตรู เสียเงินทองเข้าของเพราะผู้ใหญ่ หรือชายหญิงสีเนื้อดำแดง ระวังไฟทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ให้ระวังให้มากที่สุดจะเกิดวิบัติต่าง ๆ ถ้าเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศวันตะออก ฯ

๑ พระพฤหัสบดีแทรก ๒ ปี ๗ เดือน ๒๐ วัน ภรรยาและสามีมักจะผิดใจกัน จะถูกใส่ความ จะต้องจากบุตรภรรยาสามีและเสียของรักสัตรูหญิงหรือชายผิวขาวเหลืองทางทิศตะวันตก แต่ตอนปลายมักจะได้ถิ่นฐานที่อยู่ที่ทำกิน หรือบริวาร ฯ

๑ พระราหูแทรก ๑ ปี ๘ เดือน ระวังจะเป็นปากเสียงเพราะหญิงและผู้ใหญ่ เสียทั้งทรัพย์สิ่งของ ระวังหญิงชายดำแดง ผู้ใหญ่เป็นสัตรูทางทิศตะวันออก ตะวันออกเฉียงใต้ ตะวันตกเฉียงเหนือ ถ้ามีอาการเจ็บไข้ให้แปรสถานที่อยู่ไปทางทิศตะวันตกหรือใต้ ฯ

๑ พระศุกร์แทรก ๒ ปี ๑๑ เดือน ได้ลาภผ้าผ่อนเงินทองเพราะผู้ใหญ่ ลาภที่จะเกิดได้ทางทิศใต้และตะวันออก ฯ

๑ พระอาทิตย์แทรก ๑๐ เดือน สามีภรรยาจะผิดใจกัน ผู้คนและบริวารเอาใจออกห่าง มิตรจะให้ร้าย ฯ

พระอังคารเสวยอายุ ๘ ปี

๑ พระอังคารเสวยตัวเอง ๗ เดือน ๓ วัน ๘ ชั่วโมง ไม่ดี จะเสียทรัพย์เพราะความโทษะ เกิดสัตรูชายดำแดง ๒ คน ผู้คนอยู่ในบ้านจะหนีหาย ให้ระวังไฟ ถ้าเป็นความจะแพ้เขา ถ้าเกิดเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศใต้ ต้องเกรงอายุของตนให้มาก ฯ

๑ พระพุธแทรก ๑ ปี ๓ เดือน ๓ วัน ๘ ชั่วโมง ได้ลาภต่าง ๆ ลาภที่จะได้ทางทิศใต้ เหนือ ตะวันออก ฯ

๑ พระเสาร์แทรก ๘ เดือน ๒๖ วัน ๑๖ ชั่วโมง จักเกิดถ้อยความถูกเฆี่ยนหนามหรือเลือดตกยางออก จากลูกเมีย ถ้าเป็นความมักแพ้เขา ความร้ายที่จะเกิดขึ้นเกิดทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตะวันออกเฉียงเหนือ ถ้าเจ็บไข้แปรสถานที่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ฯ

๏ พระพฤหัสบดีแทรก ๑ ปี ๔ เดือน ๒๖ วัน ๑๖ ชั่วโมง ได้ลาภต่าง ๆ คิดอะไรสำเร็จ แต่ภายหลังต้องเกรงชายดำแดง หญิงขาวเหลืองทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ หรือตะวันตกจะเป็นสัตรู จะถูกกล่าวหาว่าผิดลูกเมียท่าน ถ้าเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ฯ

๏ พระราหูแทรก ๑๐ เดือน ๒๐ วัน จะเสียทรัพย์ บริวารในบ้านหรือในปกครองจะเป็นสัตรู คนผิวเนื้อดำแดงและตาเหลืองปากแข็งสองคนอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถ้าเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ทางทิศหรดี ฯ

๏ พระศุกร์แทรก ๑ ปี ๖ เดือน ๒๐ วัน ได้ลาภต่าง ๆ อาจได้ที่ดินลาภที่จะเกิดทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ฯ

๏ พระอาทิตย์แทรก ๕ เดือน ๑๐ วัน จะเสียเงินทอง สัตรูดำแดงทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจะใส่ความร้าย ให้ระวังจะเกิดโรคภัย ถ้าเจ็บไข้แปรสถานที่ทางทิศตะวันตก ฯ

๏ พระจันทร์แทรก ๑ ปี ๑ เดือน ๑๐ วัน ได้ลาภเงินทอง หรือได้บุตรภรรยาสามี ของหายจักได้คืน ฯ

พระพุธเสวยอายุ ๑๗ ปี

๏ พระพุธเสวยตัวเอง ๒ ปี ๘ เดือน ๓ วัน ๘ ชั่วโมง ได้ลาภยศบุตรภรรยาสามี หรือเครื่องประดับ ฯ

๏ พระเสาร์แทรก ๑ ปี ๖ เดือน ๒๖ วัน ๑๖ ชั่วโมง เสียของรักพลัดพรากจากที่อยู่ เสียทรัพย์เป็นปากเสียง หรือเป็นถ้อยความกับผู้ใหญ่เจ็บมือเท้า เดือดร้อน สัตรูชายดำ ๒ คนทางทิศเหนือ เวลาเจ็บไข้แปรสถานที่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ฯ

๏ พระพฤหัสบดีแทรก ๒ ปี ๑๑ เดือน ๒๖ วัน ๑๖ ชั่วโมง ได้ลาภบุตรภรรยาสามี แต่อย่าเดินทางไกลจักอันตราย ลาภที่จะได้ๆ จากชายหรือหญิงเนื้อสองสี ทางทิศตะวันตกหรือตะวันออกเฉียงเหนือ ฯ

๏ พระราหูแทรก ๑ ปี ๑๐ เดือน ๒๐ วัน ระวังอัคคี จากที่อยู่ ชายหรือหญิงดำแดงจักใส่โทษ สัตรูทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตะวันออกเฉียงใต้ จะเสียทรัพย์ เจ็บไข้แปรสถานที่ทางตะวันตกเฉียงใต้ ฯ

๏ พระศุกร์แทรก ๓ ปี ๓ เดือน ๒๐ วัน ได้ลาภเพราะหญิงและมิตร ลาภที่ได้จากคนสีขาวเหลือง และคนสีดำแดง ฯ

๏ พระอาทิตย์แทรก ๑๑ เดือน ๑๐ วัน เกิดถ้อยความ มีทุกข์เจ็บไข้ สัตรูดำแดง ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จักจากบุตรภรรยาสามีเจ็บไข้แปรสถานที่ทางทิศตะวันออก ฯ

๏ พระจันทร์แทรก ๒ ปี ๔ เดือน ๑๐ วัน ได้ลาภเพราะมิตร จะได้รับความสุข ลาภที่จักได้ทางทิศตะวันออก ฯ

๏ พระอังคารแทรก ๑ ปี ๓ เดือน ๓ วัน ๘ ชั่วโมง ระวังไฟ เกิดถ้อยความ คิดทำอะไรไม่สำเร็จ สัตรูรูปร่างสันทัด เข้าของจักหาย คนดำแดงจะทำให้เกิดโทษ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตะวันออกเฉียงเหนือเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ทางทิศเหนือ ฯ

พระเสาร์เสวยอายุ ๑๐ ปี

๏ พระเสาร์เสวยตัวเอง ๑๑ เดือน ๓ วัน ๘ ชั่วโมง เสียทรัพย์ ป่วยไข้ ญาติจากไป เลือดจะตกยางจะออก เวลาเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ฯ

๏ พระพฤหัสบดีแทรก ๑ ปี ๕ เดือน ๓ วัน ๘ ชั่วโมง ได้ลาภจากผู้ใหญ่ อย่าเดินทางไปทิศตะวันตก อยู่กับบ้านจะได้ลาภ ลาภมาแต่ทิศตะวันออก ถ้าเจ็บไข้ให้บูชาบนบานเจ้าที่ผีเรือนเสีย ฯ

๏ พระราหูแทรก ๑ ปี ๑ เดือน ๑๐ วัน ได้ลาภอันพึงพอใจ แต่ระวังการเจ็บไข้ คนพาลทำให้มัวหมอง จะเจ็บหูตา ขามือ เข้าของจะเสียหาย ฯ

๏ พระศุกร์แทรก ๑ ปี ๑๑ เดือน ๑๐ วัน เกรงสัตรูดำแดงหญิงผิวขาวเหลือง อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้จะใส่ความ ภายหลังมิตรสหายทางทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงใต้ให้ลาภ ฯ

๏ พระอาทิตย์แทรก ๖ เดือน ๒๐ วัน เสียเงินเสียทองเพราะบุตรให้ระวังไฟและจะถูกใส่ความ อย่าไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตะวันออกเฉียงเหนือ ฯ

๏ พระจันทร์แทรก ๑ ปี ๔ เดือน ๒๐ วัน ได้ลาภต่าง ๆ ได้เงินทองเข้าของหรือบุตรภรรยาสามี เพราะหญิงขาวเหลืองหรือชายสูงใหญ่ ทางทิศตะวันออกจะได้ลาภ ฯ

๏ พระอังคารแทรก ๘ เดือน ๒๖ วัน ๑๖ ชั่วโมง เสียเงินทองเข้าของ ลูกเมียจะตาย สัตรูทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตะวันตกเฉียงเหนือเจ็บไข้แปรสถานที่ไปทางทิศเหนือ ฯ

๏ พระพุธแทรก ๑ ปี ๖ เดือน ๒๖ วัน ๑๖ ชั่วโมง ให้เกรงสัตรูระวังชายดำแดงตาเหลือก ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จะทำให้เสียทรัพย์ภายหลังจะได้ลาภบุตรภรรยาสามี ฯ

พระพฤหัสบดีเสวยอายุ ๑๙ ปี

๏ พระพฤหัสบดีเสวยตัวเอง ๓ ปี ๔ เดือน ๓ วัน ๘ ชั่วโมง ผู้ใหญ่ให้ลาภ ผู้ที่ให้ลาภนั้นผิวเนื้อขาวเหลือง อยู่ทางทิศตะวันตก ฯ

๏ พระราหูแทรก ๒ ปี ๑ เดือน ๑๐ วัน ได้ลาภแล้วจะเกิดถ้อยความภายหลัง พลัดจากสถานที่อยู่ มิตรจะเป็นสัตรู ชายดำแดงผมหยิกอ้วนท้องพลุ้ย ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และตะวันตกเฉียงเหนือจะเป็นสัตรู เจ็บไข้แปรสถานที่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ ฯ

๏ พระศุกร์แทรก ๓ ปี ๘ เดือน ๑๐ วัน ได้ลาภอันพึงใจ เพราะหญิงขาวผอมทางทิศเหนือ ฯ

๏ พระอาทิตย์แทรก ๑ ปี ๒๐ วัน ได้ลาภเพราะมิตร จะมีการเจ็บไข้บ้างเล็กน้อย ต่อมามีลาภ มิตรหรือผู้ชายดำแดงมียศทางทิศตะวัน-ออกเฉียงเหนือ ตะวันตกนำมาให้ ฯ

๏ พระจันทร์แทรก ๒ ปี ๗ เดือน ๒๐ วัน เกิดความต่าง ๆ มีสัตรูเป็นหญิงขาวเหลืองทางทิศตะวันออก ถ้าไปทางทิศใต้จักได้ลาภ ฯ

๏ พระอังคารแทรก ๑ ปี ๔ เดือน ๒๖ วัน ๑๖ ชั่วโมง เกรงถ้อยความจะต้องเป็นปากเสียง หรือเป็นความกับผู้ใหญ่ เสียเงินทอง บริวารจะใส่ความเอา เจ็บไข้แปรสถานที่ไปทางทิศเหนือ ฯ

๏ พระพุธแทรก ๒ ปี ๑๑ เดือน ๒๖ วัน ๑๖ ชั่วโมง ได้ลาภมีชัยเป็นความชนะ ลาภที่ได้ทางทิศใต้ ฯ

๏ พระเสาร์แทรก ๑ ปี ๙ เดือน ๓ วัน ๘ ชั่วโมง ให้เกรงจะเสียเงินทอง ต้องจากที่อยู่ ผู้ใหญ่จะให้ร้าย ถ้าเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ฯ

พระราหูเสวยอายุ ๑๒ ปี

๏ พระราหูเสวยตัวเอง ๑ ปี ๔ เดือน จะเกิดเจ็บไข้ พ่อแม่ลูกเมีย พี่น้องตายจาก เกรงเสียเงินทอง ต้องจองจำ เลือดตกยางจะออก ต้องเจ็บไข้ ภัยนี้มาทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ศัตรูมาจากทิศตะวันออกเฉียง-ใต้ ถ้าเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ฯ

๏ พระศุกร์แทรก ๒ ปี ๔ เดือน ได้ลาภอันพึงใจ ได้เงินทองสัตว์ ๔ เท้า ทางทิศเหนือหรือทิศใต้ ฯ

๏ พระอาทิตย์แทรก ๘ เดือน จะเจ็บไข้ ภายหลังผู้ใหญ่ให้ลาภ และจะเจ็บไข้อีก เสียทรัพย์เพราะมิตร ศัตรูดำแดงทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เจ็บไข้แปรสถานที่ไปทางทิศตะวันตก ฯ

๏ พระจันทร์แทรก ๑ ปี ๘ เดือน เกิดโทษต่าง ๆ จากผู้ใหญ่ ศัตรูอยู่ทางทิศตะวันออก หรือหญิงชายทางทิศนั้นจะใส่ความ ทางทิศตะวันออกอย่าไป ถ้าเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศใต้ ฯ

๏ พระอังคารแทรก ๑๐ เดือน ๒๐ วัน เกิดถ้อยความ ถูกใส่ความ เสียเงินทอง ศัตรูดำแดงทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ หรือตะวันตกเฉียงเหนือ ถ้าเจ็บไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศเหนือ ฯ

๏ พระพุธแทรก ๑ ปี ๑๐ เดือน ๒๐ วัน ได้ลาภแล้วภายหลังจะมีโทษ ลาภที่ได้ได้เงินทอง ภายหลังศัตรูใส่ความเสียเงินทอง ชายขาวตาใหญ่ทางทิศใต้เป็นศัตรู เจ็บไข้แปรสถานที่ทางตะวันออก ฯ

๏ พระเสาร์แทรก ๑ ปี ๑ เดือน ๑๐ วัน ระวังศัตรู ภายหลังจะได้ลาภ เกิดเจ็บไข้ปวดท้องเพราะกินเนื้อ ต่อไปจะได้ลาภ ฯ

๑ พระพฤหัสบดีแทรก ๒ ปี ๑ เดือน ๑๐ วัน เกิดถ้อยความทางทิศตะวันออกอย่าไป หญิงขาวเป็นสัตรู เสียเข้าของเงินทองอยู่บ้านได้ลาภ ถ้าเป็นไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ฯ

พระศุกร์เสวยอายุ ๒๑ ปี

๑ พระศุกร์เสวยตัวเอง ๔ ปี ๑ เดือน ได้ลาภต่าง ๆ ลาภที่ได้ทางทิศเหนือ, ตะวันออกเฉียงใต้ ฯ

๑ พระอาทิตย์แทรก ๑ ปี ๒ เดือน เสียทรัพย์เข้าของ ป่วยไข้ต้องโทษเพราะมิตร สัตรูดำแดง ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เจ็บไข้แปรสถานที่ไปทางทิศตะวันตก ฯ

๑ พระจันทร์แทรก ๒ ปี ๑๑ เดือน ได้ลาภจากผู้ใหญ่ ผู้หญิงขาวเหลืองทิศใต้ให้ลาภ ฯ

๑ พระอังคารแทรก ๑ ปี ๖ เดือน ๒๐ วัน ได้ลาภอันพึงใจ ถ้าเจ็บไข้แปรสถานที่ไปทางทิศเหนือ ฯ

๑ พระพุธแทรก ๓ ปี ๓ เดือน ๒๐ วัน ลาภค่อย ๆ มาจากทิศใต้ ของเก่าที่หายจักได้คืน ฯ

๑ พระเสาร์แทรก ๑ ปี ๑๑ เดือน ๑๐ วัน จะจากลูกเมียที่อยู่เข้าของเสีย ชายผมหยอง ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้เป็นสัตรู เจ็บไข้ให้แปรสถานที่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ฯ

๑ พระพฤหัสบดีแทรก ๓ ปี ๘ เดือน ๑๐ วัน เจ้านายจะให้ยศและลาภ ฯ

๑ พระราหูแทรก ๒ ปี ๔ เดือน ให้เกรงจะเสียทรัพย์ เจ็บไข้ พลัดพราก ระวังชายตาเหลือกทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ, ตะวันออกเฉียงใต้เป็นสัตรู เจ็บไข้แปรสถานที่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ฯ

คำราศรีภพ

●

ของสมเด็จพระจอมเกล้า ฯ

๏ ตัวเราพระจอมเกล้า บำรุงเหล่าราษฎร์สำราญ
เลี้ยงเสนาข้าราชการ ใช้แบบนี้ดีนักหนา ฯ

๏ ตำรานี้ชื่อศรีภพ จงปรารภเร่งศึกษา
หญิงชายที่เกิดมา ตามชาตาชั่วและดี ฯ

๏ ให้เอาเดือนกับวัน ประสมกันเข้ากับปี
แม้ได้เท่าใดมี จงประกอบให้ควรทาย ฯ

๏ ถ้าเห็นมากกว่าสิบ ๑ จงลบสิบเสียให้หาย
เหลือนั้นควรทำนาย ตามตำหรับโบราณมา ฯ

๏ ไม่ต้องจะคูณหาร ให้ป่วยการเสียเวลา
ศรีภพดังนี้นา นั้นแน่นักประจักษ์จริง ฯ

๏ เศษ ๑ เสาเรือนไฟไหม้ ชาตาใครทั้งชายหญิง
ไร้เรือนที่เพื่อนพิง ที่พึ่งพักพำนักเนา ฯ

๏ จะร่อนเร่ระเหระหน เร่งเจียมตนอย่าดูเบา
เพราะว่าชาตาเรา โทษประกอบจึงเกิดกรรม ฯ

๏ เศษ ๒ จะครองไข้ มีโรคร้ายรุมประจำ
หยูกยาจะหาทำ บ่ถูกแท้จนแก่ตัว ฯ

๏ เศษ ๓ ความสบาย มีข้าควายและเกวียนวัว
พอสมสกุลตัว เข้าที่ทายสถานกลาง ฯ

๏ เศษ ๔ มีข้าครอก เอนกนอกคณานาง
อุปถัมภ์ล้วนสำอาง บไร้ชุกบทุกข์เปน ฯ

๏ เศษ ๕ ชาตากลับ ทุนทรัพย์ก็แสนเข็ญ
ภายหลังชาตาเปน ทุนทรัพย์จะนับพัน ฯ

๏ เศษ ๖ จะยกญาติ เปนเชื้อชาติประเสริฐสรรพ์
เงินตรายศถาพลัน ทุนทรัพย์ลำดับมี ฯ

๏ เศษ ๗ นั้นผ้าขาด จะนุ่งห่มก็เต็มที่
ภักตราย่อมราคี ระคายคับทั้งทรัพย์สิน ฯ

๏ เศษ ๘ นั้นเปรื่องยศ จะปรากฏกระเดื่องดิน
ทรัพย์ศฤงคารสถานถิ่น ทั้งอำนาจและวาสนา ฯ

๏ เศษ ๙ กินข้าวกลางตลาด เสมอชาติสุนขา
ถึงจะดีมีวาสนา ต้องประกอบด้วยการงาน ฯ

๏ แม้ตระกูลทลิททก ถึงต่ำตกก็บ่นาน
ดังนักเลงสุราบาน พอขวนขวายใส่ท้องตน ฯ

๏ เศษ ๑๐ นกแขกเต้า ทำรวงเย้าริมฝั่งชล
แสวงดีย่อมมีผล อย่าคลุกเคล้ากับเหล่าพาล ฯ

๏ เหมือนปักษีอันมีปีก รู้หลบหลีกธนูพราน
ถ้าประมาทจะเสียการ จะชอกช้ำระกำกาย ฯ

๏ จงสำเร็จเสร็จสิบทัศ ครั้นแจ้งชัดควรทำนาย
จะดีชั่วคนทั้งหลาย เปนบุญกรรมหนุนนำมา ฯ

๏ อย่าเสียใจว่าเปนเคราะห์ คราวฉะเพาะดวงชาตา ฯ
ตรีภพดังนี้นา นั้นแน่นักประจักษ์เอย ฯ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์อุดสาหกรรมการพิมพ์
เลขที่ 9 ถนนกระออม ผ่านฟ้า พระนคร
นายโอภาส บุญ-หลง ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2506